

ΤΑ ΝΕΑ

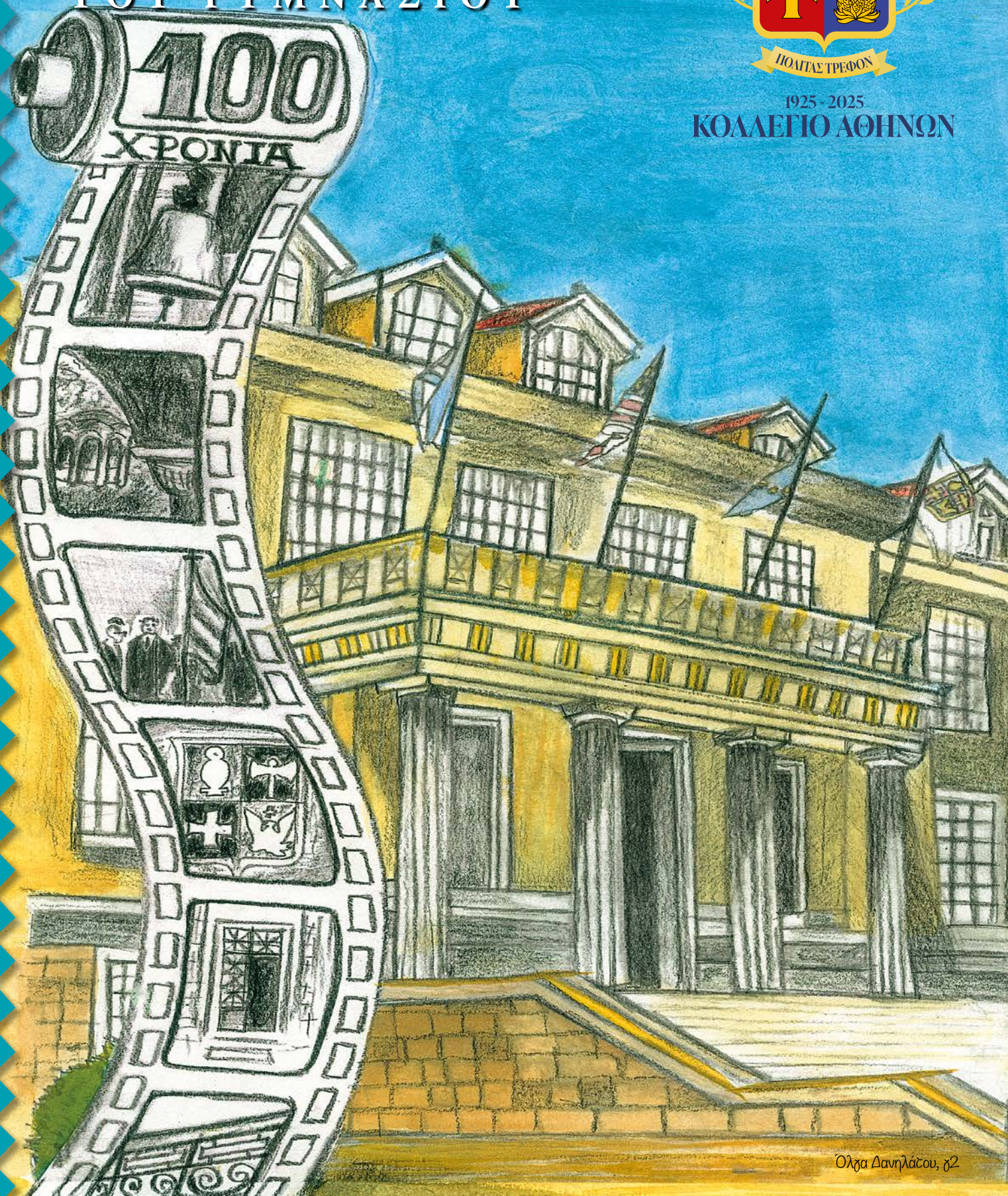
ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

100 χρόνια

1925 - 2025

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΕΣ

Γαλάνη Αγγελική Αγάπη, γ2
Δαηηλάτου Όλγα Μαρία, γ2
Κουρτίδης Ευάγγελος, γ4
Κωστή Λουΐζα, γ4
Μπέρτου Φλώρα, γ5
Περράκη Σοφία, γ7
Τσάκωνας Γεώργιος
-Άθως-Κωνσταντίνος, γ9
Φραγάκη Μαρία γ9
Χανιώτη Ουρανία, γ9

ΟΜΙΛΟΣ ΕΝΤΥΠΩΝ

Αναγνωστοπούλου Σωτηρία, α1
Γρηγοροπούλου Άννα, β3
Δάλλη Αρίστη, γ2
Δενδρινός Διονύσιος, β3
Διαλετής Στέφανος Μάξιμος, β3
Διαμάντης Ηλίας, β3
Κανδυλίδη Αλίκη, β3
Κορλίρα Ναυσικά, γ4
Κραμποβίτης Παναγιώτης, γ4
Κυριακοπούλου Αναστασία, β5
Λιβανού Αλίκη, β5
Λίντα Δανάη, β5
Μαργέτης Δημήτριος, γ5
Ματθαίου Αικατερίνη, β6
Μισθός Αλέξανδρος, β6
Παπαδέδε Λήδα, γ6
Πολέμη Μαριάννα, γ6
Σκουλαρίκη Χλόη, β7
Στρατήγη Φωτεινή, γ8
Ταραντίλη Κωνσταντίνα, γ8
Τσιγκρή Αναστασία, γ9
Χάρδα Αικατερίνη Άννα, γ9
Χασκοπούλου Αρετή, γ9
Χριαστακοπούλου Κίρρα, γ9
Χριστοπούλου Κυριακή Μαρία γ9

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ

Ναταλία Παπανικολάου, α7
Φαίη Ράλλη, β7
Γιώργος Τσάκωνας, β9
Πάνος Οδυσσέας Χρήστου, γ7
Χρυσάνθη Ρούπα, γ7
Μαρίλια Σακελλάρη, γ7
Ναταλία Σταμέλλου, γ7
Εύα Σταυριανού, γ7
Ιόλη Σταυροπούλου, γ7

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ:

Ρηνιώ Μπασιά

ΕΞΩΦΥΛΛΟ - ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ:

Όλγα-Μαρία Δαηηλάτου, γ2
Μαριάννα Πολέμη, γ6

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Μιχάλης Κύρκος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

▶ Πρόσεχε τους τρόπους σου.....	4
▶ Κολλέγιο σημαίνει καινοτομία και εξέλιξη	6
▶ Η Επίδραση του Κολλεγίου Αθηνών στη Διαμόρφωση της Νεοελληνικής Ταυτότητας	8
▶ Κι όμως πέρασαν 100 χρόνια!.....	10
▶ Η κληρονομιά του Σχολείου μας και οι πρωτοπόρες γυναίκες	11
▶ Ρωτήσαμε τους τελειοφοίτους 2025.....	12
▶ Πώς ήταν το Σχολείο τη δεκαετία του '90;	13
▶ Τα γλυπτά του Campus	15
▶ Εξόρμηση 2025 στη Βιέννη	18
▶ Ο Όμιλος UNESCO στις εκδηλώσεις του Πανηγυριού 2025.....	22
▶ Το Σχολείο ταξιδεύει στον χρόνο	24
▶ Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας	26
▶ 9 ^ο Μαθητικό Ευρωπαϊκό Συνέδριο στο Μόναχο	28
▶ Ο αγώνας για εκπαίδευση στη σκιά του πολέμου	29
▶ Χάρη Λόγου και Σκέψης	30
▶ Ούτες ή τίς; Ο άνθρωπος μέσα από την ποίηση του Ομήρου και του Καβάφη.....	31
▶ Μουσείο Οδυσσέα Ελύτη	32
▶ Το θάμα της ρωμοσύνης.....	33
▶ Ο Μίκης Θεοδωράκης μελοποιεί το «Άξιον Εστί»	34
▶ Όταν η Ποίηση αποκτά Μελωδία.....	36
▶ Αφήστε την κλασική μουσική να φωτίσει τη ζωή σας.....	38
▶ Τι θα γινόμασταν χωρίς τις μέλισσες;	39
▶ Η κρίση της δημοσιογραφίας στον ψηφιακό κόσμο	40
▶ Τα Νέα του Γυμνασίου Μέσο έκφρασης έμπνευσης, ιδεών, δημιουργικότητας	41
▶ Πώς η Τεχνητή Νοημοσύνη και οι ψηφιακοί βοηθοί ενισχύουν την εκπαίδευση.....	42
▶ Η Τεχνολογία στην εκπαίδευση: Εργαλείο ή Εμπόδιο;	43
▶ Άρης: το δεύτερο σπίτι του ανθρώπου;	44
▶ Cern: 70 χρόνια από την ίδρυσή του	46
▶ Η γενιά Z και η σχέση της με την αγορά εργασίας	47
▶ Σκέψεις πάνω σε έναν πόλεμο	48
▶ Ο πόλεμος μέσα από τα μάτια των παιδιών	49
▶ Η δύναμη της σιωπής σε έναν θορυβώδη κόσμο.....	50
▶ Οι γυναίκες στο Αφγανιστάν	52
▶ Νίκες & Όνειρα Αναζήτηση της δύσκολης εξίσωσης για να τα προλαβαίνω όλα!	54
▶ Η ιστορία των emoji και ο ρόλος τους στην επικοινωνία και την ψυχολογία των νέων.....	56
▶ Θέατρο: Μετά το Πάρτυ.....	57
▶ Θέατρο: Ελευσίνια Μυστήρια.....	58
▶ Βιβλίο	60
▶ Τελευταία λέξη.....	62

Αγαπητές συμμαθήτριες
Αγαπητοί συμμαθητές

Σας καλωσορίζουμε σε ένα ακόμα τεύχος του μαθητικού μας Περιοδικού. Ένα τεύχος που δημιουργήθηκε με μεράκι από τα μέλη του Ομίλου μας αλλά και από συμμαθήτριες και συμμαθητές μας που δεν ανήκουν σε αυτόν.

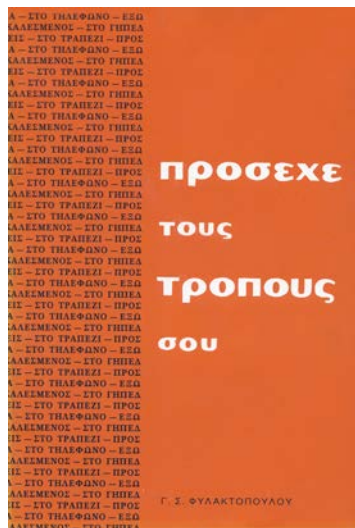
Φέτος γιορτάζουμε τα εκατοστά γενέθλια του Σχολείου μας και μαζί μ' αυτά γιορτάζουμε και την ιστορία του Περιοδικού. Το Περιοδικό μας είναι κάτι παραπάνω από ένα απλό έντυπο. Είναι η φωνή μας, η φωνή μιας ομάδας μαθητριών και μαθητών που προβληματίζονται, γράφουν, ζωγραφίζουν ή απλώς διαβάζουν. Στις σελίδες του θα βρείτε ένα πλούσιο αφιέρωμα στα 100 χρόνια λειτουργίας του Σχολείου μας καθώς και μια μεγάλη ποικιλία άρθρων που είγουμε να προεγκύβουν το ενδιαφέρον σας και, ίσως, αποτελέσουν και το έναυσμα για μια «δυναμική» είσοδο στον μαγικό κόσμο της φιλιαναγνωσίας! Θα διαβάσετε ποιήματα μέσα από τα οποία παιδιά της ηλικίας μας εκφράζουν το ταλέντο, τις εκέψεις και τις ανησυχίες τους. Ελπίζουμε να το απολαύσετε όσο απολαύσαμε και εμείς τη δημιουργία του!

Ο όμιλος Περιοδικού «ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ» εύχεται σε όλον τον μαθητικό πληθυσμό αλλά και σε κάθε αναγνώστη και αναγνώστρια

Καλό καλοκαίρι!

Οι αρχισυντάκτες:

Γαλάνη Αγγελική Αγάπη, γ2, Δανηλάτου Όλγα Μαρία, γ2,
Κουρετίδης Ευάγγελος, γ4, Κωστή Λουίζα, γ4, Μπέρτου Φλώρα, γ5, Περράκη Σοφία, γ7,
Τσάκωνας Γεώργιος-Άδως-Κωνσταντίνος, γ9, Φραγάκη Μαρία γ9, Χανιώτη Ουρανία, γ9

Γ.Σ. ΦΥΛΑΚΤΟΠΟΥΛΟΥ Πρόσεχε τους τρόπους σου

➔ «Πρόσεχε τους τρόπους σου» συμβούλευε ο Γ. Σ. Φυλακτόπουλος τους άρρενες μαθητές του Κολλεγίου Αθηνών το 1959 μέσα από το βιβλίο του.

«Πρόσεχε τους τρόπους σου» μας συμβουλεύουν και εμάς οι καθηγητές μας. Τόσα χρόνια μετά η συμβουλή παραμένει ίδια. Και οι αξίες, επίσης! Αλλάζουν μόνο οι συνθήκες που βιώνουν οι μαθήτριες και οι μαθητές του 21^{ου} αιώνα. Για αυτόν ακριβώς τον λόγο ορισμένες εθιμοτυπικές συνήθειες που αναφέρονται στο βιβλίο έχουν ατονηθεί ή σχεδόν εκλείψει στην εποχή μας.

Το βιβλίο «Πρόσεχε τους Τρόπους Σου» γράφτηκε το 1959 από τον Γ. Σ. Φυλακτόπουλο, διευθυντή του Οικοτροφείου του Κολλεγίου Αθηνών. Αυτό το μικρό, κομψό και καλοτυπωμένο βιβλιαράκι που κρατάμε στα χέρια μας απευθυνόταν στα αγόρια της εποχής, αφού το Σχολείο μας ήταν έως το 1977 σχολείο Αρρένων. Ακολούθησαν τρεις επανεκδόσεις του βιβλίου με τελευταία αυτή του 2024 που απευθύνεται πλέον και στα αγόρια και στα κορίτσια που αποτελούν τον μαθητικό πληθυσμό του Κολλεγίου.

Ο Διευθυντής/President Καθηγητής Σπύρος Ν. Πολλάλης πρότεινε την επανέκδοση του βιβλίου επ' ευκαιρία της Εκατονταετηρίδας του Κολλεγίου, αλλά και για να τιμήσει τη μνήμη του Γ. Σ. Φυλακτόπουλου, ενός από τους πρωταγωνιστές της πορείας, της ανάπτυξης και της παιδαγωγικής προσφοράς του Κολλεγίου.

Το συγκεκριμένο βιβλίο αναδεικνύει την πλούσια παράδοση και τα μεγάλα επιτεύγματα του Σχολείου μας καθώς και πρωτοποριακούς θεσμούς που έχουν διαμορφώσει την ξεχωριστή του προσωπικότητα. Μπορεί να φανεί χρήσιμο στον γονιό και στον δάσκαλο στην προσπάθεια της καθοδήγησης των νέων και στην τήρηση κανόνων πολιτισμένης συμπεριφοράς. Γιατί το Κολλέγιο διαχρονικά έχει ως στόχο του όχι μόνο την αριστεία αλλά και τη διαμόρφωση χαρακτήρων και ατόμων που τα χαρακτηρίζει η ευγένεια, το αίσθημα αλληλεγγύης, η διάθεση για συνεργασία, η ενσυναίσθηση και η φροντίδα για το κοινό καλό. Τα δεκατέσσερα κεφάλαια του βιβλίου καλύπτουν όλες τις πτυχές της ζωής των μαθητών εντός και εκτός Σχολείου.

«Πρόσεχε τους τρόπους σου» 2025

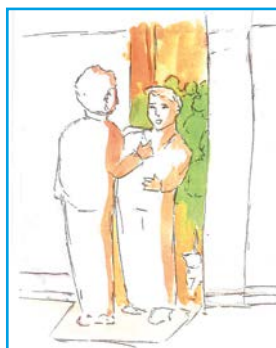
➔ Παίρνοντας έμπνευση από αυτόν τον μικρό θησαυρό οι μαθητές της α' Γυμνασίου του Κολλεγίου Αθηνών με τη βοήθεια των καθηγητών συμβούλων επεξεργάστηκαν αναλυτικά το συγκεκριμένο βιβλίο. Διάβασαν με προσοχή τα κεφάλαια του βιβλίου, τα οποία μοιράστηκαν στα τμήματα του Γυμνασίου, ώστε κάθε τμήμα να μελετήσει από ένα κεφάλαιο και να προβληματιστεί σχετικά με τους κανόνες που περιέχει και τον τρόπο με τον οποίο αυτοί εφαρμόζονταν από τους μαθητές εκείνης της εποχής. Στη συνέχεια συνέταξαν ένα σύντομο εγχειρίδιο με τον ίδιο τίτλο: «**Πρόσεχε τους τρόπους σου**», προσαρμοσμένο, όμως, στις ανάγκες και στον τρόπο ζωής των μαθητών της σύγχρονης εποχής. Στην πορεία διαπίστωσαν ότι πολλά από όσα περιείχε το βιβλίο δεν υφίστανται πλέον ή δεν μπορούν να εφαρμοστούν. Κατάλαβαν, όμως, ότι πολλές αξίες του παρελθόντος, με κυριότερη αυτή του σεβασμού, οφείλουν να υιοθετηθούν και από τους σημερινούς μαθητές, έτσι ώστε να βελτιωθούν οι σχέσεις όχι μόνο μέσα στο Σχολείο μας αλλά και στην κοινωνία γενικότερα.

Για την ενίσχυση του συγκεκριμένου εγχειρήματος οργανώθηκε από τη Διεύθυνση του Γυμνασίου μία συνάντηση των μαθητών της α' Γυμνασίου με τον κ. Αλέξανδρο Φυλακτόπουλο, γιο του αείμνηστου Γ. Σ Φυλακτόπουλου, απόφοιτο του 1965 και Πρόεδρο του Δ.Σ του Κολλεγίου Αθηνών. Στη συνάντηση αυτή η οποία πραγματοποιήθηκε στις 17 /2/2025 στο θέατρο του Κολλεγίου Αθηνών οι μαθητές είχαν την ευκαιρία να απευθύνουν ερωτήσεις στον κ. Φυλακτόπουλο σχετικά με το περιεχόμενο του βιβλίου που έγραψε ο πατέρας του, να συζητήσουν μαζί του και να αποκομίσουν τεράστια οφέλη από την πείρα και τη σοφία του. Ο ίδιος εμφανώς συγκινημένος τόνισε ότι το συγκεκρι-

Οι μαθητές της α' Γυμνασίου παρακολούθησαν στο Θέατρο ομιλία του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ε.Ι. κ. Α. Φυλακτόπουλου σχετικά με τους κανόνες ευγένειας, όπως αυτοί είχαν αποτυπωθεί στο εγχειρίδιο «Πρόσεχε τους τρόπους σου» Κ.Α. εκδ. 1962. Ακολούθως είχαν την ευκαιρία να απευθύνουν ερωτήσεις στον ομιλητή και να αποκομίσουν πληροφορίες τις οποίες θα αξιοποιήσουν για την επικαιροποιημένη έκδοση του οδηγού «Πρόσεχε τους τρόπους σου» Κ.Α. 2025 με αφορμή τον εορτασμό της εκατονταετηρίδας του Σχολείου μας.

κριμένο βιβλίο εκτός από τρόπους συμπεριφοράς περιέχει αρχές ευγένειας και ψυχής και δίνει οδηγίες για τη ζωή. Όταν ρωτήθηκε τι ήταν αυτό που παρακίνησε τον πατέρα του να γράψει το βιβλίο, είπε ότι τον ώθησε η ανάγκη της αρμονικής συμβίωσης των 250 αγοριών που έμεναν στο Οικοτροφείο του οποίου ο ίδιος υπήρξε, όπως προαναφέρθηκε, Διευθυντής. Τα παιδιά εντυπωσιάστηκαν από τον τρόπο με τον οποίο τα προσέγγισε ο κύριος Φυλακτόπουλος και με τις συμβουλές που τους έδωσε. Από αυτή τη συζήτηση τα παιδιά έφυγαν από το θέατρο πιο «σοφά», έχοντας κατανοήσει πώς θα συντάξουν το δικό τους σύγχρονο εγχειρίδιο καλής συμπεριφοράς.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΕ PARTY

κτόπουλου είναι απαραίτητες σε μια εποχή που οι αξίες έχουν αναθεωρηθεί και οι κίνδυνοι που απειλούν τη νέα γενιά είναι πολλοί. Ας παροτρύνουμε, λοιπόν, όλον τον μαθητικό πληθυσμό να διαβάσει αυτόν τον οδηγό καλής συμπεριφοράς και κυρίως να προσπαθήσει να εφαρμόζει τους κανόνες του. Γιατί, όπως αναφέρεται στον επίλογο του βιβλίου: «Πραγματικός κύριος δεν είναι κατ'ανάγκη ο κομφοντυμένος αριστοκράτης με τους κοσμικούς τρόπους, αλλά ο άνθρωπος που έχει ευγένεια στην ψυχή και που λογαριάζει τους άλλους».

Έτσι θα αποτίσουμε έναν φόρο τιμής στον συγγραφέα του βιβλίου και ταυτόχρονα θα τιμήσουμε πανηγυρικά το Σχολείο μας που φέτος γιορτάζει τα 100 χρόνια από την ίδρυσή του!

Σοφία Περράκη, γ7

ΕΥΓΕΝΕΙΑ - ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟ

Αγαπητοί αναγνώστες αυτού του μικρού θησαυρού, διαπιστώνουμε ότι οι συμβουλές του αείμνηστου Γ. Σ. Φυλα-

Κολλέγιο σημαίνει καινοτομία και εξέλιξη

Από την ίδρυσή του το 1925 μέχρι και σήμερα, το Κολλέγιο Αθηνών έχει ταυτιστεί με δύο έννοιες που καθορίζουν την πορεία του: **καινοτομία** και **εξέλιξη**. Μέσα σε αυτά τα εκατό χρόνια λειτουργίας, δεν αποτέλεσε απλώς έναν χώρο παροχής γνώσεων αλλά έναν ζωντανό οργανισμό που προσαρμόζεται, μετασχηματίζεται και πρωτοπορεί σε κάθε εποχή.

➤ Μέσα στα 100 χρόνια λειτουργίας του το Κολλέγιο Αθηνών έχει βιώσει μια πληθώρα μεταβολών στις προσεγγίσεις της εκπαίδευσης, με τη συνεχή εξέλιξη των μέσων και τεχνικών διδασκαλίας. Κάποιες φορές, λόγω της πηγαίας καινοτομίας του, άλλες εξαιτίας των ιστορικών και τεχνολογικών εξελίξεων, οι αλλαγές αυτές είχαν σημαντικό αντίκτυπο στην απο-

τελεσματικότητα της διδασκαλίας. Με αφορμή τον εορτασμό του εκατοστού έτους λειτουργίας του Κολλεγίου, ας εστιάσουμε σε σημαντικές στιγμές από το 1925 έως το 2025.

Μία από τις μεγαλύτερες μεταβολές στην ελληνική εκπαίδευση ήταν η ένταξη της δημοτικής στο σχολικό πρόγραμμα το 1917. Το Κολλέγιο είχε υιο-

Η καινοτομία είναι μέρος του DNA του Κολλεγίου. Από τις πρώτες δεκαετίες λειτουργίας του, υιοθέτησε προσεγγίσεις και πρακτικές που ήταν πρωτοποριακές για τα δεδομένα της ελληνικής εκπαίδευσης.

θετήσει ένα εκπαιδευτικό σύστημα στο οποίο διδάσκεται η επίσημη καθαρεύουσα ταυτόχρονα με τη λιτή δημοτική. Την ίδια στιγμή επικρατεί πολυτονικό σύστημα, το οποίο αργότερα, με τις μεταρρυθμίσεις του 1982, θα καταργηθεί και θα αντικατασταθεί από το μονοτονικό, σε συνδυασμό με την καθιέρωση της δημοτικής ως της μόνης επίσημης γλώσσας.

Σε μία εποχή όπου η μελέτη βασιζόταν αποκλειστικά στις έντυπες πηγές, όπως σχολικά βιβλία και εγκυκλοπαίδειες, η δημιουργία μίας πλούσιας σε υλικό βιβλιοθήκης αποτελούσε ύψιστη προτεραιότητα. Έτσι το 1967 ιδρύεται στο Σχολείο μας μία από τις πρώτες, και ακόμα και σήμερα μεγαλύτερες ελληνικές σχολικές βιβλιοθήκες. Η βιβλιοθήκη επέτρεπε την πρόσβαση σε δεκάδες χιλιάδες τίτλους έντυπου υλικού, πράγμα το οποίο έδωσε τη δυνατότητα στους μαθητές να ολοκληρώνουν την έρευνα και τις εργασίες τους με τα εργαλεία που τους παρείχε το Σχολείο.

Με το πέρασμα των χρόνων ένας παράγοντας που έχει επηρεάσει σε υπερθετικό βαθμό τη βελτιστοποίηση της εκπαίδευσης στο Κολλέγιο είναι η τεχνολογία. Η ένταξη οπτικοακουστικών μέσων στο μάθημα με στόχο την επίτευξη ενός πιο διαδραστικού μαθήματος και η διευκόλυνση της οργάνωσης των εργασιών μέσα από ειδικές πλατφόρμες επιτρέπουν την καλύτερη διεξαγωγή του μαθήματος και την ενεργή συμμετοχή του μαθητή στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Καταλήγουμε επομένως στο συμπέρασμα ότι, από τις γλωσσικές διαφοροποιήσεις στο παρελθόν μέχρι και τη συμβολή της τεχνολογίας στο παρόν, ένα είναι σίγουρο: **η εκπαίδευση και το Κολλέγιο θα συνεχίζουν να προοδεύουν και να εξελίσσονται διαρκώς, έχοντας ως στόχο τη διαρκή αναβάθμιση της διαδικασίας του μαθήματος και την πρόοδο των μαθητών/τριών του!**

Στέφανος Διαλετής, β3

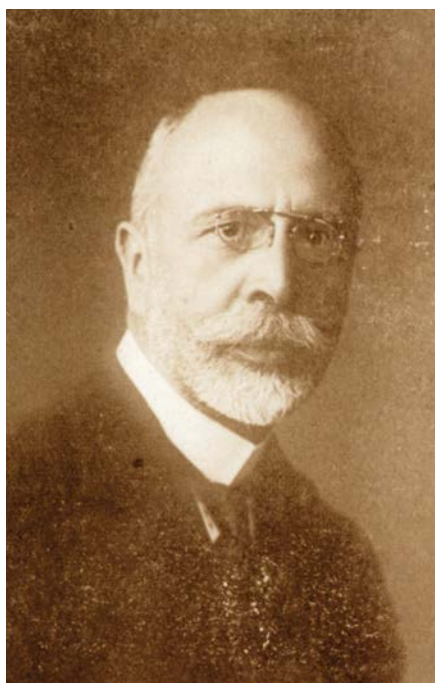

Η εξέλιξη είναι η φυσική συνέχεια της καινοτομίας. Το Σχολείο ακολουθεί διαρκώς τις εξελίξεις στον τομέα της παιδαγωγικής, ενισχύοντας την ολόπλευρη ανάπτυξη του κάθε μαθητή και μαθήτριας.

Η Επίδραση του Κολλεγίου Αθηνών στη Διαμόρφωση της Νεοελληνικής Ταυτότητας

Εμμανουήλ Μπενάκης
(1843- 1929)

Στέφανος Δέλτα
(1863- 1947)

Με αφορμή τον εορτασμό των 100 χρόνων από την ίδρυση του Σχολείου μας, υψίστης σημασίας είναι να γνωρίζουμε την επίδραση που άσκησε το Κολλέγιο Αθηνών στη διαμόρφωση της νεοελληνικής ταυτότητας.

Το Κολλέγιο Αθηνών είναι ένα Σχολείο που συνδυάζει την ελληνική παράδοση με το αμερικανικό προοδευτικό πνεύμα. Ιδρύθηκε από τους πρωτεργάτες του, Εμμανουήλ Μπενάκη και Στέφανο Δέλτα, πάνω στην ιδέα ότι σε αυτό το Σχολείο έπρεπε να υπάρχουν πρωτοποριακές εκπαιδευτικές μέθοδοι οι οποίες θα αποσκοπούν στην καλλιέργεια νέων που θα συνεχίζουν και μετά από την ολοκλήρωση των σπουδών τους να είναι ενεργοί πολίτες της κοινωνίας. Σήμερα, το Σχολείο μας συνεχίζει να παρέχει εκπαίδευση υψίστου επιπέδου, διευρύνοντας τους ορίζοντες των μαθητών του και προσφέροντας αμέτρητες ευκαιρίες μόρφωσης.

Τι ήταν όμως αυτό που έκανε το Κολλέγιο να ξεχωρίσει;

Είναι γνωστό ότι το Κολλέγιο Αθηνών ήταν από τα πρώτα σχολεία που είχαν θεμελιώσει τον θεσμό του Δεκαπενταμελούς Συμβουλίου. Το Σχολείο θεώρησε απαραίτητη την ύπαρξη ενός συμβουλίου που θα αποτελείται από μαθητές οι οποίοι με τις πρωτοποριακές τους ιδέες θα βελτίωναν τη γενική λειτουργία του.

Με τον θεσμό αυτό το Κολλέγιο κατάφερε τη συνεχή βελτίωσή του, βασισμένο στις ανάγκες και επιθυμίες των μαθητών του. Ταυτόχρονα, το Δεκαπενταμελές Συμβούλιο έδινε την ευκαιρία στους μαθητές να λάβουν μία πρώτη γεύση του πολιτικού κόσμου, προσφέροντας τη δυνατότητα να θέσουν υποψηφιότητα και να επιλέξουν εκπροσώπους των απόψεών τους. Η καινοτομία αυτή ενέπνευσε και άλλα σχολεία και πλέον ο θεσμός του Δεκαπενταμελούς έχει καθιερωθεί σε όλα τα ελληνικά σχολεία.

Μία άλλη καινοτομία του Σχολείου μας είναι το Πρόγραμμα Υποτροφιών, ένα μοναδικό πρόγραμμα που παρείχε εξ αρχής σε μαθήτριες και μαθητές το δικαίωμα στη μόρφωση, ανεξαρτήτως της οικονομικής τους κατάστασης. Το Κολλέγιο Αθηνών με τον θεσμό του Ταμείου Υποτροφιών έδωσε την ευκαιρία σε αμέτρητα παιδιά από όλα τα μέρη της Ελλάδας να μορφωθούν σωστά. Το Ταμείο Υποτροφιών στηρίζει ακόμα και σήμερα, τόσα χρόνια μετά, μαθητές και μαθήτριες από την Αθήνα αλλά και από την επαρχία, που σε άλλη περίπτωση, δεν θα είχαν τη δυνατότητα να φοιτήσουν στο συγκεκριμένο Σχολείο.

Τέλος, το Κολλέγιο ήταν το πρώτο Σχολείο που εισήγαγε τον θεσμό των κατ' επιλογήν μαθημάτων. Τη δεκαετία του '50, αποσκοπώντας στην κάλυψη ενός ευρύτερου φάσματος ενδιαφερόντων, το Σχολείο ενσωμάτωσε μια σειρά γνωστικών αντικειμένων στα οποία περιλαμβάνονταν ο Χριστιανικός Πολιτισμός, οι Νεοέλληνες Συγγραφείς, η Ιστορία της Τέχνης αλλά και μαθήματα όπως τα Γαλλικά, τα Γερμανικά, η Γραφομηχανή και η Στενογραφία. Το Σχολείο ενσωμάτωνοντας τα μαθήματα αυτά στο πρόγραμμά του επέτρεψε στους μαθητές του την καλλιέργεια δεξιοτήτων οι οποίες

**Όπως υπογράμμισε
 ο Στέφανος Δέλτα:**

*«δὲν πρέπει
 ν' αποκλείωνται
 παιδιά ἀπόρων
 οἰκογενειῶν, μὲ
 συστατικά ἐπιμελείας
 καὶ καλῆς διαγωγῆς,
 πὺν ἡμποροῦν
 νὰ ἐξελιχθοῦν καλοὶ
 καὶ χρήσιμοι πολῖται,
 καὶ νὰ καταντᾶ
 ἡ ἐκπαίδευσις
 καὶ ἡ μόρφωσις πὺν
 δίνει τὸ Κολλέγιον
 ἕνα εἶδος προνομίου
 τῆς εὐποροῦσης
 τάξεως».*

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΚΑΤΑΦΕΡΕ ΜΕ ΤΙΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΕΣ ΤΟΥ ΝΑ ΑΣΚΗΣΕΙ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

θεωρούνταν και θεωρούνται μέχρι σήμερα αναγκαίες για τη διαμόρφωση πολιτών ενεργών στην πολιτική ζωή του τόπου τους. Η ιδέα αυτή επηρέασε και άλλα σχολεία, τα οποία εμπνευσμένα από το πρωτοποριακό πνεύμα του Κολλεγίου συμπεριέλαβαν και αυτά στη σχολική τους καθημερινότητα μαθήματα ευρύτερου ενδιαφέροντος.

Εμείς οι μαθήτριες και μαθητές του 21ου αιώνα νιώθουμε υπερήφανοι που το Σχολείο μας κατάφερε με τις καινοτομίες του να ασκήσει τεράστια επίδραση στην ελληνική κοινωνία και να αποτελεί μέχρι σήμερα τον «φωτοδότη φάρο» για κάθε γενιά!

Λουίζα Κωστή, γ4

Κι όμως

πέρασαν 100 χρόνια!

Το Κολλέγιο Αθηνών ιδρύθηκε το 1925. Φέτος αισίως κλείνει τα 100 του χρόνια έχοντας διαγράψει μία λαμπρή πορεία εκπαίδευσης, μόρφωσης, αγωγής και γενικότερα πνευματικής καλλιέργειας. Το Κολλέγιο Αθηνών είναι ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα που εισήγαγε στο πρόγραμμά του πολλές καινοτομίες στην πάροδο αυτών των 100 ετών.

Από τα πρώτα στάδια της ίδρυσής του εφάρμοσε το δίγλωσσο πρόγραμμα σπουδών, εντάσσοντας τα αγγλικά ως δυναμικό κομμάτι της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Μάλιστα, Έλληνες καθηγητές σε συνεργασία με Αμερικανούς παιδαγωγούς καλλιεργήσαν την ελληνική παιδεία εντάσσοντας στη διδασκαλία αμερικανικές εκπαιδευτικές μεθόδους. Ο στόχος πάντοτε ήταν η ολιστική ανάπτυξη

των μαθητών. Ταυτόχρονα, το 1930 ιδρύθηκαν τα πρώτα εργαστήρια Φυσικής και Θετικών επιστημών με στόχο τη βιωματική μάθηση τα οποία με την πάροδο των χρόνων πλαισιώθηκαν από οπτικοακουστικά μέσα, υπολογιστές και διαδραστικούς πίνακες.

Το διάστημα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου το Κολλέγιο έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στην κοινωνική προσφορά και στην έννοια του εθελοντισμού. Οι εθελοντικές δράσεις ενισχύονταν κάθε χρόνο και τα παιδιά οργάνωναν ομάδες στις οποίες συμμετείχαν μαζικά με στόχο την κοινωνική τους ευαισθητοποίηση και την επαφή τους με την πραγματική κοινωνία! Επιπρόσθετα, το Σχολείο από το 1950 κίόλας εισήγαγε πρόγραμμα επαγγελματικού προσανατολισμού, ενώ τη δεκαετία του 1980-1990 ίδρυσε το IB που αποτέλεσε μία πρωτοπόρα φιλοσοφία εκπαίδευσης. Παράλ-

ληλα, λειτούργησαν όμιλοι, οι οποίοι συσχετίζαν το επιστημονικό αντικείμενο με την πραγματοποίηση εκπαιδευτικών ταξιδιών με στόχο πάντοτε τη σφαιρική μόρφωση. Από το 1960 λειτουργεί και ο θεσμός teaching fellows δίνοντας μία διαφορετική προοπτική στη μάθηση όπως και το A' Association που αποτελεί πυλώνα του Σχολείου.

Το Κολλέγιο Αθηνών αποτελεί έναν χώρο εκπαίδευσης αλλά και έναν χώρο χαράς!!! Τρανή απόδειξη είναι το Πανηγύρι του Κολλεγίου που είναι μία μαθητική διοργάνωση γεμάτη φρεσκάδα, ευαισθησία και κέφι. Το Σχολείο μας είναι ένα ίδρυμα που προσφέρει γνώση και μια αγκαλιά σε κάθε παιδί, ώστε να ετοιμαστεί επαρκώς για την υλοποίηση των ονείρων του πάντοτε με άξονα την πρωτοπορία!

Φλώρα Μπέτρου, γ5

Η κληρονομιά του Σχολείου μας και οι πρωτοπόρες γυναίκες

Ένας Αιώνας ιστορίας... ένας αιώνας προσφοράς στην εκπαίδευση και στην κοινωνία...
 2025, επετειακό έτος για το Σχολείο μας, το οποίο συμπληρώνει 100 χρόνια ιστορίας...

Πέμπτη 23 Ιανουαρίου 2025... Λίγο προτού κοιμηθώ, επιστρέφουν οι γονείς μου. Τους ακούω να μιλούν για την εκδήλωση εορτασμού της εκατονταετηρίδας του Σχολείου μας, της επετειακής εκδήλωσης για τα 100 χρόνια από την ίδρυσή του, με πρωτεργάτες τον Εμμανουήλ Μπενάκη και Στέφανο Δέλτα. Η μητέρα μου τονίζει ότι οφείλουμε να τιμήσουμε τις γυναίκες που υπηρέτησαν το Σχολείο μας, διαχρονικά από διαφορετικές θέσεις, αφήνοντας η καθεμία το δικό της αποτύπωμα στη διαμόρφωση της προσωπικότητάς του.

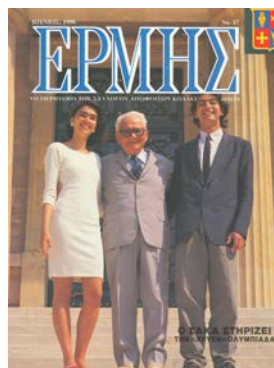
Ξυπνώ νωρίς την επόμενη ημέρα και θυμάμαι ότι μιλούσαν για το 1977 ως έτος ορόσημο. Θυμήθηκα τις ιστορίες που άκουγα για τα σχολεία αρρένων και θηλέων και αναζήτησα πληροφορίες για να κατανοήσω τα σημαντικότερα ορόσημα του Σχολείου μας, την ίδρυσή του αποκλειστικά ως Σχολείο αρρένων, την εξέλιξή του στη συνεκπαίδευση, την εισαγωγή των πρώτων μαθητριών, το 1977, μετά από 52 χρόνια λειτουργίας, αντανακλώντας την παγκόσμια τάση για ισότητα των φύλων στην εκπαίδευση.

Είναι γεγονός ότι στο παρελθόν το εκπαιδευτικό σύστημα επικεντρωνόταν στην προετοιμασία των ανδρών, ώστε να γίνουν καλοί πολίτες και επαγγελματίες, ενώ οι γυναίκες εκπαιδεύονταν για τους ρόλους της συζύγου και μητέρας. Ωστόσο, το Σχολείο μας κατάφερε να ενσωματώσει τις πρώτες μαθήτριες, 69 στον αριθμό, που αποτελούσαν το 25% του μαθητικού σώματος, δίχως να διακυβευτούν τα αυ-

στηρά ακαδημαϊκά του πρότυπα. Ήταν επίτευγμα για την εποχή αυτή. Γυναίκες-πρωτοπόροι επαναπροσδιόρισαν τι σημαίνει να είσαι μαθήτρια σε ένα παραδοσιακό ίδρυμα μόνο για αγόρια.

Συνειδητοποίησα ότι εκείνη η περίοδος ήταν κομβική όχι μόνο για το Σχολείο μας αλλά γενικά για την ισότητα των φύλων στο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας. Η μετάβαση σε ένα μικτό περιβάλλον επέτρεπε στα κορίτσια και στα αγόρια να «συν-υπάρχουν», να «συν-προοδεύουν» και να «συν-εργάζονται» σε όλες τις πτυχές της σχολικής ζωής. Η ενσωμάτωση βοήθησε στην ανάπτυξη αμοιβαίου σεβασμού και κατανόησης, το οποίο με τη σειρά του συνέβαλε στην ανάπτυξη υπεύθυνων πολιτών και μελλοντικών ηγετών.

Καθώς αναζητούσα πληροφορίες για τη δράση των γυναικών στο Σχολείο μας, ανακάλυψα αξιοσημείωτες ιστορίες επιτυχίας τους σε διάφορους τομείς. Πολλές εξ αυτών έχουν αναλάβει ηγετικούς ρόλους στις σχολικές κοινότητες και στο διδακτικό προσωπικό, ενώ άλλες έχουν συνεισφέρει σημαντικά στα πολιτιστικά και αθλητικά δρώμενα του Σχολείου μας. Πολλές απόφοιτες άφησαν το στίγμα τους στην ελληνική κοινωνία με διακρίσεις σε τομείς, όπως εκπαίδευση, επιχειρηματικότητα, πολιτική και τέχνες. Τα επιτεύγματά τους αποτέλεσαν παράδειγμα για τις μελλοντικές γενιές μαθητών. Η συνεισφορά τους συν-διαμόρφωσε

Ο Ηλίας Ηλιάσκος, πρώτος μαθητής του Κολλεγίου Αθηνών, με την Κατερίνα Βλάχου '90 και τον Αλέξ. Χριστοδούλου '90

τον χαρακτήρα, το ήθος και την αποστολή του Σχολείου μας. Αποτελούν πρότυπα αριστείας που το Σχολείο μας διαχρονικά επιδιώκει. Οι ιστορίες τους αναδεικνύουν τη μεταμορφωτική δύναμη της εκπαίδευσης και τον αντίκτυπο που μπορεί να έχει τόσο στα άτομα όσο και στην κοινωνία. Συνέβαλαν στην επιτυχία του Σχολείου μας με αποφασιστικότητα και σκληρή δουλειά

και οι αξίες τους συνεχίζουν να μας εμπνέουν, καθώς προετοιμαζόμαστε για το μέλλον και εργαζόμαστε για να αναπτύξουμε πνευματικές ικανότητες και κοινωνικές δεξιότητες.

Σκέφτομαι τον επετειακό εορτασμό του Σχολείου μας και τον ρόλο των γυναικών στην εξέλιξή του και νιώθω υπερηφάνεια. Ως κοινωνία έχουμε επιτύχει εξαιρετική πρόοδο στην ισότητα των φύλων στην εκπαίδευση. Η εκδήλωση εορτασμού της εκατονταετηρίδας του Σχολείου μας δεν αποτελεί απλά φόρο τιμής στις γυναίκες που συν-διαμόρφωσαν το Σχολείο μας, αλλά και μια υπενθύμιση της σημασίας τού να συνεχίσουμε να καταρρίπτουμε εμπόδια και να δημιουργούμε ευκαιρίες για όλους, ανεξαρτήτως φύλου. Η κληρονομιά του Σχολείου μας ενισχύει, τη συνεργασία τον σεβασμό στη διαφορετικότητα και την προώθηση της αριστείας. Αυτή είναι μια κληρονομιά που εμείς, οι μαθητές, οφείλουμε να διατηρήσουμε και στο μέλλον!

Τρία Αναγνωστοπούλου, α1

Ρωτήσαμε τους τελειοφοίτους 2025

Πώς νιώθεις που αποφοίτάς στα εκατοστά γενέθλια του Σχολείου;

Εστέλλα Μπούρτζου: Η αποφοίτησή μου στα εκατοστά γενέθλια του Σχολείου είναι μια εμπειρία που με γεμίζει συναισθήματα και υπερηφάνεια. Γιορτάζοντας έναν αιώνα πλούσιας ιστορίας, νιώθω ότι γίνομαι κομμάτι ενός σπουδαίου κεφαλαίου, όπου οι αξίες και οι παραδόσεις που έχουν διαμορφώσει πολλές γενιές μαθητών συνεχίζουν να ζουν. Κοιτάζοντας μέσα από τα κιάλια της ιστορίας, βλέπω

“Κάθε γωνιά του Σχολείου μοιάζει να κρύβει μια ιστορία.
 – Εστέλλα Μπούρτζου

όλες τις γενιές μαθητών που πέρασαν από εδώ –τον παππού μου, τους γονείς μου, τους θείους μου, τι θείες μου– τις προσπάθειες, τους αγώνες, τις επιτυχίες τους. Κάθε γωνιά του σχολείου μοιάζει να κρύβει μια ιστορία.

Βλέπω τους παλιούς καθηγητές που άφησαν το στίγμα τους, τους μαθητές που διακρίθηκαν και συνεχίζουν να διακρίνονται σε όλους τους τομείς. Θυμάμαι τις σχολικές γιορτές, τις εκδρομές, τα τεστ, τις άπειρες ώρες μελέτης. Κάθε στιγμή ήταν ένα μάθημα ζωής, κάθε πρόκληση μια ευκαιρία να μεγαλώσουμε και να εξελιχθούμε. Νιώθω τυχερή που είμαι ο σύγχρονος κρίκος σε αυτή τη μακρά αλυσίδα παιδείας και γνώσης, έτοιμη να συνεχίσω και εγώ την πορεία μου. Κάθε βήμα που έκανα εδώ, κάθε γνώση που απέκτησα και κάθε φιλία που έφτιαξα είναι κομμάτι της διαδρομής μου. Και, όταν κοιτάζω πίσω μέσα από τα κιάλια, βλέπω περισσότερο από μία δωδεκαετία μαθητικής ζωής, βλέπω τη διαμόρφωση του εαυτού μου, τις προσδοκίες, τις προσπάθειες, τις επιτυχίες και τις αποτυχίες μου.

Ποιες σκέψεις κάνεις και ποια συναισθήματα νιώθεις, όταν γνωρίζεις πως ολοκληρώνεις τον συγκεκριμένο κύκλο του Σχολείου στα εκατοστά του γενέθλια;

Μάγια Μπούρτζου: Η ολοκλήρωση αυτού του κύκλου εκπαίδευσης που συμπίπτει με τη σημαντική

“Η ολοκλήρωση αυτού του κύκλου εκπαίδευσης μου δημιουργεί συναισθήματα υπερηφάνειας και τιμής.
 – Μάγια Μπούρτζου

επέτειο των 100 χρόνων λειτουργίας του Σχολείου μας, μου δημιουργεί συναισθήματα υπερηφάνειας και τιμής μιας και συμμετέχω σε έναν θεσμό με τόσο σπουδαία ιστορία. Μου προκαλεί νοσταλγία, καθώς γυρνάω πίσω και αναπολώ τις στιγ-

μές και τα γεγονότα που μετέτρεψαν το Σχολείο μας σε αυτό που είναι σήμερα, αναδεικνύοντας τις αξίες και τα ιδανικά που το χαρακτηρίζουν. Είμαι βαθιά ευγνώμων για τις γνώσεις που απέκτησα και τις εμπειρίες που έζησα τα τελευταία χρόνια και οι οποίες σφυρηλάτησαν τον χαρακτήρα μου!

Θεωρείς ότι η φετινή σχολική χρονιά θα είναι διαφορετική από τις προηγούμενες λόγω της επετείου των 100 χρόνων από την ίδρυση του Σχολείου;

Καλλιόπη Πατέρα: Πιστεύω πράγματι ότι θα υπάρξουν διαφοροποιήσεις κατά την τελευταία χρονιά που θα βρίσκομαι στο Σχολείο λόγω της επετείου των 100 χρόνων από την ίδρυσή του. Όλες οι δράσεις είναι αφιερωμένες στα εκατοστά γενέθλια του Σχολείου μας. Στο μπαζαρ πουλούσαμε ως μαθητική κοινότητα του Κολλεγίου Αθηνών κονγκάρδες που απεικόνιζαν το Σχο-

“Όλες οι δράσεις είναι αφιερωμένες στα 100στά γενέθλια του Σχολείου μας.
 – Καλλιόπη Πατέρα

ένα χορευτικό δρώμενο από τις μαθήτριες του A Association για να τιμήσουν τα 100 χρόνια από την ίδρυση του Σχολείου μας. Πιστεύω ότι και η τελευταία αποφοίτηση θα είναι και αυτή διαφορετική. Για όλους τους παραπάνω λόγους η φετινή χρονιά θα είναι πολύ ξεχωριστή και θα μας μείνει αξέχαστη.

Θα ήθελες να οργανωθεί κάποια δράση από εσάς τους τελειόφοιτους, για τα 100 χρόνια η οποία θα παρουσιαστεί στο Commencement αλλά και σε όσους από τους παλαιούς τελειόφοιτους είναι ακόμα εν ζωή;

Χάρης Βαρσάμης: Θα μπορούσαμε να κάνουμε μια γκαλερί για τους μεγάλους ή ένα πέτρινο σπίτι για τους μικρούς, όπου θα δείχνουμε τα διαφορετικά στάδια εξέλιξης του Κολλεγίου.

“Θα μπορούσαμε να κάνουμε μια γκαλερί όπου θα δείχνουμε τα διαφορετικά στάδια εξέλιξης του Κολλεγίου.
 – Χάρης Βαρσάμης

λείο το 1925. Στο Πανηγύρι οι δράσεις θα έχουν ως επίκεντρο τον αιώνα που κλείνει το Σχολείο μας. Οι παρουσιάσεις που γίνονται στο θέατρο είναι και αυτές αφιερωμένες στα 100 χρόνια. Στα Δέλτεια επίσης θα πραγματοποιηθεί

Αντί για το σπίτι μπορεί να είναι μια σειρά διαφορετικών δωματίων που απεικονίζουν την εξέλιξη του Σχολείου σε επίπεδο ακαδημαϊκό, οικονομικό, πολιτικό, κοινωνικό, ώστε να τονίσουμε το πόσο έχει εξελιχθεί αυτά τα 100 χρόνια.

Αλίκη Λιβανού, β5

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

με αποφοίτους του Κολλεγίου Αθηνών

Πώς ήταν το Σχολείο τη δεκαετία του '90;

Α. Γρηγορόπουλος:

Ποια ήταν η πιο συνηθισμένη τιμωρία των μαθητών, όταν φοιτούσατε εσείς στο Κολλέγιο;

Η πιο συνηθισμένη τιμωρία ήταν η ωριαία αποβολή, όπως και σήμερα. Το εντυπωσιακό είναι ότι δεν υπήρχε περίπτωση να μη βγει κάποιος μαθητής έξω κατά τη διάρκεια της ημέρας. Εάν το θέμα ήταν πιο σοβαρό, έπαιρνε αναφορά και πήγαινε στον Γυμνασιάρχη ή στον Λυκειάρχη, οι οποίοι επέβαλαν την αντίστοιχη τιμωρία, ανάλογα με τη βαρύτητα του παραπτώματος. Η αλλαγή σχολικού περιβάλλοντος ήταν η έσχατη λύση και γινόταν με διακριτικό τρόπο, αφού υπήρχε περίπτωση να πάμε στο Σχολείο και κάποιο παιδί να μη βρίσκεται πλέον στην τάξη μας.

Ο τρόπος που συμπεριφέρονταν οι καθηγητές προς τους μαθητές καθώς και ο τρόπος διδασκαλίας, διέφεραν από τη σημερινή εποχή;

Όταν φοιτούσα εγώ στο Κολλέγιο, κάποιοι διδάσκοντες ήταν αυστηροί και κάποιοι ήταν πιο χαλαροί, όπως

ακριβώς συμβαίνει και σήμερα. Στην εποχή μας, όμως, θεωρώ ότι και στα σχολεία παρατηρείται μία χαλαρότητα, όπως συμβαίνει και στην κοινωνία γενικότερα, για αυτό και κάποιοι καθηγητές αναγκάζονται να είναι πιο αυστηροί. Σίγουρα έχει βελτιωθεί ο τρόπος διδασκαλίας, καθώς τότε οι μέθοδοι ήταν κάπως απαρχαιωμένες. Παρ' όλα αυτά οι τιμωρίες ήταν πάντα δίκαιες και ένα παιδί δεν ένιωθε σχεδόν ποτέ αδικημένο.

Ποια ήταν η χειρότερη τιμωρία που είχε επιβληθεί; Για ποιον λόγο;

Θα σας πω δύο παραδείγματα. Μια μέρα είχαμε τη φαινή ιδέα να στήσουμε μικρές ενέδρες στα αυτοκίνητα που περνούσαν και να τους πετάμε κουκουνάρια από πεύκα του campus. Οι καθηγητές, όμως, μας αντιλήφθηκαν, πιάσανε την παρέα μας και δώσανε σε όλα τα μέλη της ημερήσια αποβο-

λή. Σε μένα, καθώς ήμουν Πρόεδρος τάξης, έδωσαν μία ημέρα επιπλέον για παραδειγματισμό, οπότε γύρισα σπίτι μου με 2 ημέρες αποβολή.

Μια άλλη φορά στείλαμε μια τούρτα γενεθλίων σε έναν καθηγητή. Εκείνος, όταν την έλαβε, δήλωσε πως δεν δέχεται τούρτα από «βάρβαρους», όπως μας αποκάλεσε. Εμείς απογοητευμένοι στο μικρό διάλειμμα των 5 λεπτών αποφασίσαμε να παίξουμε τουρτοπόλεμο. Τότε ένα παιδί άρπαξε την τούρτα και την πέταξε στον πίνακα. Η ποινή που του επιβλήθηκε ήταν ημερήσια αποβολή.

Προτιμάτε τον τρόπο διδασκαλίας του παρελθόντος ή της σημερινής εποχής, όπως τον βιώνετε μέσω του παιδιού σας;

Δεν μπορώ να απαντήσω με σιγουριά ποιον προτιμώ, αφού κάθε εποχή έχει τα δικά της πρότυπα και τις δικές της αρχές. Παλαιότερα οι τιμωρίες ήταν ένα παιδαγωγικό μέσο και τις βιώ-

“

Οι τιμωρίες ήταν πάντα δίκαιες και ένα παιδί δεν ένιωθε σχεδόν ποτέ αδικημένο.

– Α. Γρηγορόπουλος '90

ναμε στην καθημερινότητά μας. Σήμερα έχουν εξελιχθεί όλα γύρω μας, ο τρόπος συμπεριφοράς γενικότερα του κόσμου έχει αλλάξει, οπότε πρέπει να προσαρμοστούν και τα σχολεία σε αυτή την καινούργια πραγματικότητα.

Α. Γρηγοροπούλου, β3

Α. Κανδυλίδης:

Ποια ήταν η πιο συνηθισμένη τιμωρία των μαθητών, όταν φοιτούσατε εσείς στο Κολλέγιο;

Στο παρελθόν, οι σχέσεις δασκάλου-μαθητή ήταν πιο αυστηρές με τον δάσκαλο να έχει τον απόλυτο έλεγχο στην τάξη. Οι λόγοι για να επιβληθεί μια αυστηρή τιμωρία διέφεραν, αλλά συχνά αρκούσε ακόμα και μια μικρή απείθεια, αργοπορία ή ασυνέπεια στην εκτέλεση εργασιών. Υπήρχε λιγότερη ανεκτικότητα και κατανόηση στις ανάγκες και τις δυσκολίες των μαθητών, κάτι που σήμερα έχει αλλάξει σημαντικά.

Οι πιο συνηθισμένες τιμωρίες στο παρελθόν περιελάμβαναν τη στέρηση διαλειμμάτων, αντιγραφή κειμένων και πολλές φορές σωματικές ποινές, όπως χτυπήματα με τη βέργα. Η ανώτατη τιμωρία ήταν η αποβολή ή ακόμα και η οριστική απομάκρυνση από το Σχολείο, κάτι που μπορούσε να έχει πολύ σοβαρές συνέπειες για το μέλλον ενός μαθητή. Σήμερα, η προσέγγιση είναι εντελώς διαφορετική, με έμφαση στη συζήτηση, την κα-

θοδήγηση, την επικοινωνία με τους γονείς και, σε σπάνιες περιπτώσεις, την προσωρινή ή την οριστική απομάκρυνση από την τάξη.

Ο τρόπος που συμπεριφέρονταν οι καθηγητές προς τους μαθητές, καθώς και ο τρόπος διδασκαλίας, διέφεραν από τη σημερινή εποχή;

Η συμπεριφορά των καθηγητών προς τους μαθητές σήμερα είναι πολύ διαφορετική σε σχέση με το παρελθόν. Υπάρχει περισσότερη αλληλεπίδραση, διάλογος και κατανόηση. Ο ρόλος του καθηγητή δεν είναι

τόσο αυταρχικός αλλά περισσότερο υποστηρικτικός, με στόχο να εμπνεύσει και να καθοδηγήσει τον μαθητή, αντί να του επιβάλει απλώς πειθαρχία. Η σχέση είναι πιο ανθρώπινη, χωρίς τον φόβο και την αυστηρότητα που χαρακτήριζαν τις παλιότερες εποχές.

Παρακολουθώντας το εκπαιδευτικό σύστημα μέσα από το παιδί μου, προτιμώ σαφώς τον σύγχρονο τρόπο διδασκαλίας και τη σχέση μαθητή-δασκάλου, όπως έχει διαμορφωθεί σήμερα. Οι μαθητές νιώθουν μεγαλύτερη ελευθερία να εκφραστούν, να συμμετέχουν ενεργά στη μάθηση και να αναπτύξουν την κριτική τους σκέψη, χωρίς τον φόβο της αυστηρής τιμωρίας. Το Σχολείο πλέον είναι ένας χώρος που προωθεί τη δημιουργικότητα και την αυτοπεποίθηση, αντί να βασίζεται αποκλειστικά στην πειθαρχία και την αποστήθιση.

Αλίκη Κανδυλίδη, β3

ΡΩΤΗΣΑΜΕ ΕΝΑΝ ΜΑΘΗΤΗ ΤΗΣ Γ ΛΥΚΕΙΟΥ:

Πώς θα χαρακτήριζες με μια λέξη την εμπειρία από το Κολλέγιο;

Ανεπανάληπτη

Μπορείς να μας πεις 3 χαρακτηριστικά που διαθέτει ένας μαθητής του Κολλεγίου;

- Κριτική σκέψη
- Ανθεκτικότητα στις αλλαγές και στις δυσκολίες
- Πολυπραγμοσύνη

Πες μας την πιο ευχάριστη αλλά και την πιο δυσάρεστη εμπειρία σου από το Σχολείο

Αν και πρόκειται για μια αρκετά δύσκολη ερώτηση, καθώς είναι αμέτρητες οι χαρούμενες στιγμές μου στο Σχολείο μας, η πιο ευχάριστη εμπειρία που έχω ως μαθητής του Κολλεγίου ήταν η κατάκτηση του τρίτου βραβείου στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό Επιχειρηματικότητας. Το συγκεκριμένο βραβείο εκτός από την ομαδική και προσωπική καταξίωση, αποτέλεσε και τη σφραγίδα ενός έργου που δούλεψαν συνδυαστικά μέλη ολόκληρης της κολλεγιακής κοινότητας, με μαθητές, καθηγητές και αποφοίτους να συνδράμουν παραγωγικά, προσφέροντας μια ακόμη επιτυχία στον ιστορικό αυτό θεσμό του Σχολείου μας, τον Όμιλο Νεανικής Επιχειρηματικότητας.

Όσο για την πιο δυσάρεστη εμπειρία, νομίζω πως θα είναι η στιγμή της αποφοίτησης. Ο λόγος: κλείνει οριστικά ένα πολυετές κεφάλαιο της ζωής μας το οποίο θα αντιληφθούμε πόσο θα μας λείπει μόνο όσο πλησιάζουμε στο τέλος του. Παρόλα αυτά είναι και μια εμπειρία που πέρα από αρνητικά συναισθήματα, φέρει προσμονή και ανυπομονησία για το τι μας περιμένει μετά τα σκαλάκια του Μπενακείου.

Τι θα αφιέρωνες στο Σχολείο μας με αφορμή τα 100 χρόνια από την ίδρυσή του;

Με αφορμή τα 100 χρόνια από την ίδρυση του Σχολείου μας θα του αφιέρωνα μια ελιά για να φυτευτεί στο δάσος του campus στο Ψυχικό. Το δέντρο αυτό θα συμβολίζει την αντοχή του Κολλεγίου μέσα στα χρόνια και την ικανότητά του, όπως η ελιά παράγει καρπούς υψηλής ποιότητας, να παράγει αντιστοίχως πολίτες του κόσμου, έτοιμους να αλλάξουν την επόμενη μέρα στη γη!

Κορίνα Χριστοπούλου, γ9

Τα γλυπτά του Campus:

Ένας ποιητής, ένας δάσκαλος, μια μούσα, ένα άλογο κι ένα δελφίνι

➤ Αραγε έχουμε ποτέ σταματήσει να παρατηρήσουμε τα γλυπτά του Campus του Σχολείου μας; Ξέρουμε ποια είναι η βαθύτερη σημασία τους; Δεν είναι μόνο σημαντικά ως έργα τέχνης αλλά και ως μηνύες, συναισθήματα, αγάπη από εκείνους που τα μοιράστηκαν με την Κολλεγιακή οικογένεια.

Έξω από τη βιβλιοθήκη συναντούμε το άγαλμα ενός πασίγνωστου ποιητή που μοιάζει να συνομιλεί με όποιον περνά μπροστά του. Είναι ο **Αριστοτέλης Βαλαωρίτης, έργο του γνωστού γλύπτη, Ανατολή Λαζαρίδη**. Πανομοιότυπο του υπάρχει στη Βαλάρωρα της Ευρυτανίας, από όπου καταγόταν ο ποιητής, φιλοτεχνημένο από τον Λαζαρίδη το 1980. Μια προσεκτική ματιά στη βάση της προτομής αρκεί για να δούμε πως αυτό το γλυπτό είναι αφιερωμένο στη μνήμη του γιου του, Στέφανου Λαζαρίδη, απόφοιτου του Σχολείου μας. Εδώ ξετυλίγεται η μνήμη ενός σαραντάχρονου περίπου άνδρα που έφυγε νέος από τη ζωή. Η φωτογραφία του, στον Θησαυρό του 1974 μοιάζει στις τωρινές γενιές κάπως παλιομοδίτικη, μα μαρτυρεί έναν μαθητή αγαπητό, νικητή του επάθλου Χάουλαντ, που ξεχώριζε για την αγάπη του για τη φιλοσοφία. Το 2000 το έργο αυτό δωρήθηκε στο Κολλέγιο ενώνοντας για πάντα τον Στέφανο με το Σχολείο που τόσο αγάπησε.

➤
Ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης
 έργο του Ανατολή Λαζαρίδη

Αν κάνουμε τον γύρο του Μπενακείου, θα βρούμε εκεί κι άλλες ιστορίες. Κοντά στο Θέατρο, στέκει η **Τερψιχόρη, ένα έργο του καλλιτέχνη Θεόδωρου Παπαγιάννη**. Μιλώντας με τον ίδιο τον καλλιτέχνη έμαθα πως το έργο αυτό, πριν δωρηθεί στο Κολλέγιο, ανήκε σε μια ξεχωριστή θεματική του γλύπτη - τα ερωτικά. Πράγματι, αν το κοιτάξουμε από κοντά, μπορούμε να διακρίνουμε μόλις δύο αφηρημένες φιγούρες. Τι πιο ταιριαστό για την Τερψιχόρη, τη μούσα του χορού και της λυρικής ποίησης! Το έργο αυτό βαφτίστηκε «Τερψιχόρη», όταν αγοράστηκε από τον Ίωνα Βορρέ, που ήταν απόφοιτος του Σχολείου μας, όπως και ο, δυο χρόνια μικρότερος, αδερφός του, Αλέξανδρος. Εκείνος, απόφοιτος του '45, λίγα χρόνια μετά την αποφοίτησή του από το Σχολείο, μόλις στα 28 του χρόνια, σκοτώθηκε από ατύχημα με πυροβόλο όπλο στον Καναδά. Στη βάση του

➤
Η Τερψιχόρη
 έργο του Θεόδωρου Παπαγιάννη

Τα γλυπτά του Campus

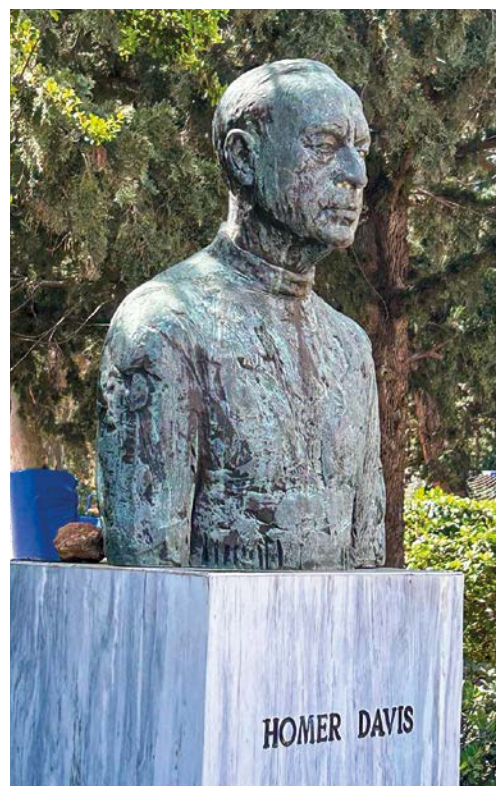
γλυπτού κάτω από τις αγκαλιασμένες φιγούρες, χαραγμένη στο γκρίζο μάρμαρο, μια λιτή επιγραφή, αφιερώνει την Τερψιχόρη, από την τάξη του '45, στη μνήμη του Αλέξανδρου. Δωρίζοντας το έργο αυτό στο Κολλέγιο, οι συμμαθητές και ο αδερφός του Αλέξανδρου, μοιράστηκαν με όλη την οικογένεια του Σχολείου τον πόνο τους για τον χαμό ενός τόσο νέου, όμορφου, ταλαντούχου ανθρώπου. Η τάξη του 45, θυμάται έτσι, με τον δικό της τρόπο, τον πολυαγαπημένο συμμαθητή τους, τον αθλητή, τον άριστο μαθητή, που αγαπούσε τη ζωγραφική, τη λογοτεχνία, την ποίηση.

Σε λίγα μόνο μέτρα απόσταση από τη μούσα Τερψιχόρη, βρίσκεται το λιτό, **γραμματικό άλογο της γλύπτριας Αλεξάνδρας Αθανασιάδη**, της οποίας το Σχολείο μας τώρα φιλοξενεί και την έκθεση «Πομπή προς την πόλη». Για την ίδια τη δημιουργό, το άλογο, σύμβολο πανανθρώπινο, συμβολίζει τη γενναία και αδάμαστη ψυχή του Έλληνα, τον «μικρό ανθρώπινο ηρωισμό που προτάσσου-

Γραμμικό Άλογο

έργο της
**Αλεξάνδρας
 Αθανασιάδη**

με μπροστά στη σκληρότητα της ζωής». Εδώ η σύνδεση με το Κολλέγιο είναι σημαντική, αν σταθούμε στον χαρακτήρα του Σχολείου, ενός Σχολείου γεμάτου πρωτοτυπία και ψυχή που μαθαίνει αυτές τις αρετές σε όλους τους μαθητές του. Κοντά στο γλυπτό, μια ορειχάλκινη επιγραφή το κάνει ακόμη πιο προσωπικό. Το έργο είναι αφιερωμένο στη μνήμη του δολοφονημένου πατέρα της γλύπτριας. Του Αλέξανδρου Αθανασιάδη, απόφοιτου του 1948 και μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου του Σχολείου μας, που δολοφονήθηκε από τη 17 Νοέμβρη μερικά μέτρα μακριά από το

Homer Davis

έργο των
**Γιάννη Παππά και
 Θεόδωρου Παπαγιάννη**

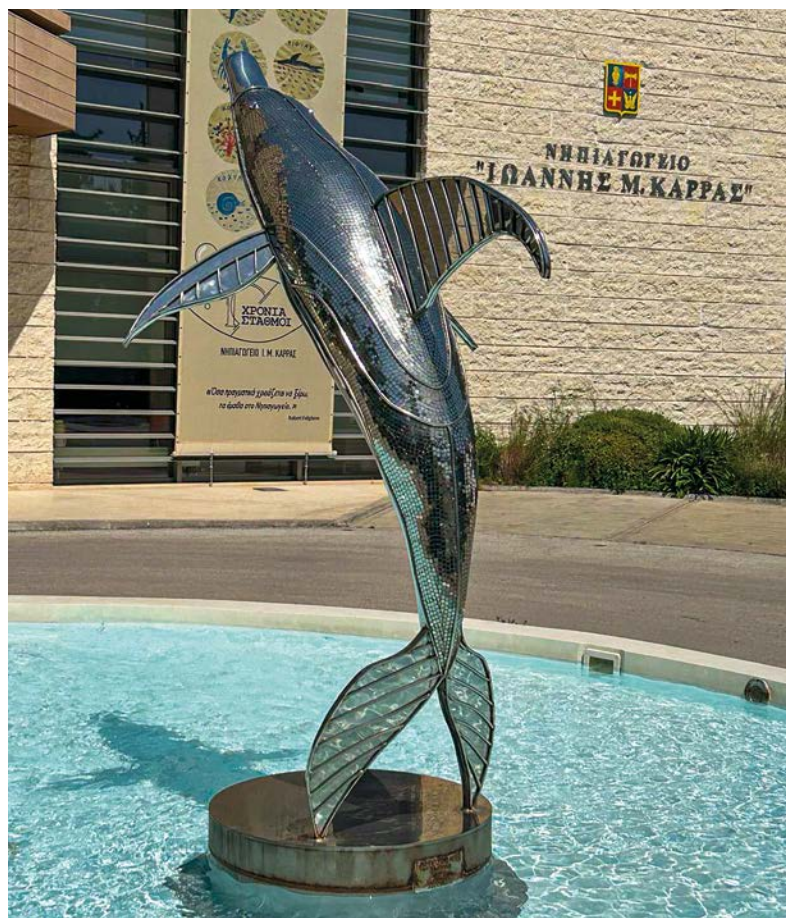
Σχολείο, την 1η Μαρτίου του 1988...

Απέναντι από το θέατρο, απέναντι από το Μπενάκειο, το πράσινο κρύβει στο κέντρο του άλλον έναν μοναδικό θησαυρό. Ένα πρόσωπο που κάθε φορά το ακούμε στη γιορτή της Ημέρας Ιδρυτών, γιατί έχει αγαπήσει το Κολλέγιο και έχει προσφέρει σε αυτό ό,τι περισσότερο μπορούσε. Είναι **η προτομή του**

δασκάλου, του Ομήρου Davis, φιλοτεχνημένη από τον Γιάννη Παππά και τον μαθητή του, Θεόδωρο Παπαγιάννη. Ο Θεόδωρος Παπαγιάννης διηγείται πως μαζί με τον δάσκαλό του βοήθησε να στηθεί η προτομή, και πως γνώρισε τον Όμηρο Davis τους τελευταίους μήνες της παραμονής του στο Σχολείο. Η επιλογή του μοντερνιστή Γιάννη Παππά λέει τη δική της ιστορία, άλλωστε ο Παππάς ήταν πατέρας αποφοίτου και το γλυπτό τόσο σημαντικό που υπάρχει και στις συλλογές του Μουσείου Μπενάκη. Αλλά και πάλι, ξεχωρίζει η μνήμη. Μέσα από τη σοβαρή μορφή του, η παρουσία του Όμηρου Davis έχει μείνει αθάνατη, αναπόσπαστο μέρος του Κολλεγίου, όπως ήταν και τότε. Καθημερινά, είτε το γνωρίζουν είτε όχι, τόσοι μαθητές, αφήνοντας τα σχολικά τους το πρωί, περνούν μπροστά από την περήφανη προτομή του, πηγαίνοντας προς τις τάξεις τους, σαν να περνούν μπροστά από ένα κομμάτι της ιστορίας του Σχολείου.

Αν και διαφορετικά στη μορφή τους, όλα αυτά τα έργα έχουν κάτι κοινό. Είναι όλα δεμένα με πρόσωπα του Σχολείου μας, πρόσωπα τα οποία είναι σημαντικό να τα γνωρίζουν οι γενιές των μαθητών που βγαίνουν από το Σχολείο αυτό, αλλά και πρόσωπα που αγάπησαν αυτό το Σχολείο όσο τίποτα άλλο. Ωστόσο, δεν έχουν όλα τα γλυπτά του Campus την ίδια μορφή. Στην είσοδο του Νηπιαγωγείου, συναντάμε **το Δελφίνι της Αφροδίτης Λίτη**. Η γλύπτρια σκόπιμα επιλέγει τη μορφή ενός πλάσματος που συνδέεται με τις ρίζες της ελληνικής τέχνης. Εμφανίζεται χιλιάδες χρόνια πριν, στους τοίχους των παλατιών της Κνωσού. Μα δεν θυμίζει καθόλου τη θεωρία τους, καθώς είναι φτιαγμένο από αλουμίνιο, ένα πρωτότυπο γυαλιστερό υλικό που σαν καθρέφτης αντανακλά από παντού γύρω του το φως, κάνοντάς το να αστράφτει. Το δελφίνι αυτό συμβολίζει έτσι για το Κολλέγιο την ιστορία, την Ελλάδα αλλά και την πρόοδο, το μέλλον και την πρωτοτυπία. Αυτό αντί να αναφέρεται μόνο στο παρελθόν, δείχνει πως μπορεί να υπάρξει πρόοδος στο μέλλον, πως μέσα από την αλλαγή μπορεί το Κολλέγιο να δημιουργήσει ικανούς πολίτες, δημιουργικούς, ξεχωριστούς, ικανούς να σταθούν σε κάθε εποχή.

Με το πέρασμα των χρόνων η εικόνα του Κολλεγίου έχει αλλάξει. Έχουν χτιστεί καινούρια κτήρια, έχουν ανακαινιστεί κάποια

▲
Το Δελφίνι
 έργο της
Αφροδίτης Λίτη

παλαιότερα, μα τα ιδανικά του παραμένουν ίδια και εξίσου σημαντικά στο πέρασμα των 100 χρόνων από την ίδρυσή του. Κι αυτό δείχνουν όλα τα γλυπτά του Campus. Γλυπτά που δεν είναι απλώς στολίδια που ομορφαίνουν το Σχολείο αλλά και κομμάτια από την ιστορία του. Ταξίδια στη μνήμη που μας θυμίζουν τι σημαίνει Κολλέγιο, τότε και σήμερα. Γιορτάζοντας τα 100 χρόνια ας θυμηθούμε τη σημασία όλων των προηγούμενων χρόνων και όλων των ανθρώπων, μαθητών, καθηγητών, δασκάλων που με την παρουσία τους στο Σχολείο μας το έκαναν αυτό που είναι σήμερα. Κι ας προσθέσουμε κι εμείς ένα κομμάτι σ' αυτό που ονομάζουμε κολλεγιακά ιδανικά, κολλεγιακή μνήμη και ιστορία.

Όλγα Δανηλάτου, γ2

(Ιδιαίτερες ευχαριστίες στον γλύπτη κ. Θεόδωρο Παπαγιάννη, στην κ. Έλενα Κορακιανίτη, Υπεύθυνη Δημοσίων Σχέσεων του Μουσείου Βορρέ, στην κ. Αλεξάνδρα Παπάζογλου, Υπεύθυνη Βιβλιοθηκών Κολλεγίου Αθηνών και στον Σύλλογο Απανταχού Βαλαωριτών, «Βαλαωρίτης»)

ΕΞΟΡΜΗΣΗ 2025

ΣΤΗ BIENNE

Αντίγραφο Θησαυρίου στη Βιέννη κατ' εντολήν της Σίσι

ΠΕΜΠΤΗ

10

ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Την Πέμπτη 10 Απριλίου 2025 ξεκίνησε το μαγευτικό μας ταξίδι για τη Βιέννη. Μετά την άφιξή μας στο αεροδρόμιο της Βιέννης, πήγαμε στο ξενοδοχείο για ένα πλούσιο πρωινό, καθώς η μέρα μόλις είχε αρχίσει και πολύ ενδιαφέρουσες δραστηριότητες μάς

περίμεναν. Έτσι, κατευθυνθήκαμε προς στο Μουσείο Παπύρων, στο οποίο είχαμε την τιμή να ξεναγηθούμε από τον διευθυντή του μουσείου, καθηγητή και ακαδημαϊκό, Μπέρνχαρντ Πάλμε. Εκεί είχαμε τη δυνατότητα να θαυμάσουμε κάποια από τα αρχαιότερα κείμενα που έχουν σωθεί σε παπύρους, που έχουν βρεθεί τα οποία ήταν λογοτεχνικά κείμενα, έγγραφα αλλά και ιδι-

ωτικά μηνύματα. Μετά ακολούθησε η επίσκεψη στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Αυστρίας. Σε αυτή τη βιβλιοθήκη περιηγηθήκαμε και είδαμε κάποια πολύ σπάνια έγγραφα που προέρχονται ακόμα και από την αρχαιότητα. Έπειτα συνεχίσαμε με την ξεναγήση στο μουσείο της Εφέσου. Στο μουσείο αυτό μας ξεναγήσαν ντόπιοι αρχαιολόγοι στα αγγλικά, που μας έδειξαν κάποια

Στον προθάλαμο του μουσείου της Εφέσου

από τα σημαντικότερα εκθέματα της πόλης της Εφέσου. Αφού κάναμε μία σύντομη στάση για φαγητό, πήγαμε σε μία 3D προβολή για τις αλλαγές που συνέβησαν στη Βιέννη με την πάροδο του χρόνου αλλά και για τη ζωή της βασίλισσας Σίσι. Μετά την προβολή, κάναμε μία βραδινή περιήγηση στο ιστορικό κέντρο της πόλης. Τακτοποιήσαμε τα

πράγματά μας στο ξενοδοχείο και ξεκουραστήκαμε, μέχρι να έρθει η επόμενη μέρα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
11
ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Σήμερα ξυπνήσαμε με καινούριες δυνάμεις μετά από μια κουραστική πρώτη μέρα. Αφού

Στην Karlskirche παρακολουθήσαμε συναυλία κλασικής μουσικής

Στο μουσείο παπύρων μάς ξεναγεί ο ίδιος ο διευθυντής του μουσείου, ακαδημαϊκός και καθηγητής παπυρολογίας prof B. Palme

φάγαμε το πρωινό μας, επιβιβαστήκαμε στο λεωφορείο γεμάτοι ενθουσιασμό για να απολαύσουμε τη Βιέννη. Πρώτη στάση ήταν το ιστορικό κέντρο της αυστριακής πρωτεύουσας. Περιπατήσαμε στους υπέροχους κήπους του ανακτόρου Hofburg, το πάλαι ποτέ παλάτι των

αυτοκρατόρων. Στη συνέχεια εξερευνήσαμε τα αυτοκρατορικά διαμερίσματα. Μεγάλη εντύπωση μάς έκανε το Μουσείο της Αυτοκράτειρας Σίσι, όπου είχαμε την ευκαιρία να μάθουμε σημαντικές λεπτομέρειες για τη ζωή μιας πολύ ισχυρής προσωπικότητας. Στη συ-

Στον ιστορικό ναό της Αγίας Τριάδας στη Βιέννη

Παραδίδουμε τα δώρα μας στον πατέρα Ιωάννη

νέχεια, επισκεφθήκαμε το ανάκτορο Belvedere, όπου θαυμάσαμε αφενός το ίδιο το κτήριο που αποτελεί χώρο Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της UNESCO και αφετέρου την εξαιρετική συλλογή που φιλοξενεί με έργα Klimt, Schiele, Kokoschka and Van Gogh. Εξχωριστή θέση στη μνήμη μου καταλαμβάνει η επίσκεψη στην Ιερά Μητρόπολη Αυστρίας. Η εντυπωσιακή αυτή εκκλησία, αν και βρίσκεται στην καρδιά μιας ευρωπαϊκής πρωτεύουσας, αποτελεί ακόμα και σήμερα κοιτίδα της ελληνικής παροικίας στη Βιέννη. Εκεί είχαμε την ευκαιρία να προσφέρουμε εκ μέρους του Σχολείου μας περίπου 130 ελληνικά λογοτεχνικά βιβλία στα παιδιά που φοιτούν

στο ελληνικό σχολείο της Βιέννης και αποτελούν το μέλλον της σπουδαίας ελληνικής παροικίας. Μετά από ένα άκρως “βιεννέζικο” σνίτσελ, το οποίο όλοι απολαύσαμε στο υπόγειο του εντυπωσιακού Δημαρχείου, συνεχίσαμε το περπάτημα στην πόλη. Λίγο αργότερα η μέρα κορυφώθηκε με μια σπάνια ευκαιρία να παρακολουθήσουμε κλασική μουσική (τις 4 εποχές του Βιβάλντι) στον ναό του Καρόλου (Karlskirche). Πέραν της άψογης εκτέλεσης που μας συγκίνησε όλους, διαπιστώσαμε για ακόμη μια φορά μια βασική διαφοροποίηση μεταξύ καθολικής και ορθόδοξης εκκλησίας. Σε έναν ναό όπου λαμβάνει χώρα Θεία Λειτουργία καθημερινά, συνηθίζεται να πραγ-

ματοποιούνται πολιτιστικές εκδηλώσεις διαφόρων ειδών και κυρίως όπερα, κονσέρτα και μουσική δωματίου. Σκεφτόμουν πόσο ωραίο θα ήταν να συνέβαινε αυτό και στις δικές μας εκκλησίες κατά τις απογευματινές ώρες και πόσο αυτό πιθανώς θα καθιστούσε τον χώρο λατρείας πιο ενδιαφέροντα στους σύγχρονους νέους. Πολύ κουρασμένοι επιστρέψαμε στο ξενοδοχείο και δειπνήσαμε μετά από μια πραγματικά υπέροχη μέρα.

**ΣΑΒΒΑΤΟ
12
ΑΠΡΙΛΙΟΥ**

Την τρίτη μέρα της Εξόρμησης φύγαμε από την καρδιά της Αυστρίας, τη Βιέννη, και πήγαμε να εξερευνήσουμε το Hallstatt. Πρό-

κειται για ένα πανέμορφο βιεννέζικο χωριό στην περιοχή Salzkammergut στην Αυστρία, στις όχθες της λίμνης Hallstättersee. Το συγκεκριμένο χωριό είναι γνωστό για τη φυσική του ομορφιά και τη μεσαιωνική αρχιτεκτονική που χαρακτηρίζει τα περισσότερα κτήριά του. Μόλις φτάσαμε, περιηγηθήκαμε στο μαγευτικό τοπίο και είχαμε έτσι την ευκαιρία να δούμε παραδοσιακά μαγαζιά και σπίτια, να παρακολουθήσουμε τον τρόπο ζωής των κατοίκων, αλλά και να θαυμάσουμε για άλλη μια φορά τη γαλήνη και την αυθεντικότητα το τοπίου. Στη συνέχεια, μέσω τελεφερίκ μεταφερθήκαμε στο Panoramic Viewpoint Hallstatt Skywalk για να απολαύσουμε την πανοραμική θέα του τοπίου. Αξίζει να σημειωθεί ότι αυτός ο μικρός παράδεισος που συναντήσαμε

Οι καθηγητές συνοδοί στη λίμνη Hallstatt

Στον ζωολογικό κήπο του Σένμπρουν

έχει χαρακτηριστεί Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς από την UNESCO. Τέλος κλείσαμε τη μέρα μας, με γεύμα σε ένα παραδοσιακό αυστριακό εστιατόριο όπου μας δόθηκε η ευκαιρία να απολαύσουμε την αυστριακή γαστρονομία.

ΚΥΡΙΑΚΗ
13
ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μπορεί η Κυριακή να ήταν η τελευταία μας μέρα στη Βιέννη, όμως αυτό δεν σημαίνει ότι ήταν λιγότερο σημαντική. Αφού αναχωρήσαμε από το ξενοδοχείο, κατευθυνθήκαμε προς το Μουσείο Ιστορίας Τέχνης της Βιέννης. Εκεί είχαμε την ευκαιρία να θαυμάσουμε κάποια από τα σπουδαιότερα έργα τέχνης από τον 15ο και 16ο αιώνα, όπως τα έργα του Μπρέγκελ και του Βερμέερ, ως τον 19ο και τον 20ο αιώνα, όπως “Το Φιλί”, του Κλιμτ. Στη συνέχεια επισκεφθήκαμε τον Ζωολογικό Κήπο Σενμπρούν όπου είδαμε και ήρθαμε σε επαφή με μία πληθώρα ζώων. Αφού γευματίσαμε σε ένα υπέροχο βιεννέ-

Πληθώρα αλησμόνητων αναμνήσεων!

ζικο εστιατόριο, πήγαμε στην Πασχαλινή Αγορά της Βιέννης, όπου τα υπαίθρια μαγαζιά με τα παραδοσιακά και πασχαλινά προϊόντα τους στέκονταν δίπλα σε εντυπωσιακά κτήρια με περίτεχνη αρχιτεκτονική. Αφού ολοκληρώσαμε τα ψώνια μας, ξεκινήσαμε για το αεροδρόμιο, όπου μας περίμενε η πτή-

ση της επιστροφής στην Αθήνα.

Έτσι, ολοκληρώθηκε η φετινή Εξόρμηση του Γυμνασίου στη Βιέννη, που αναμφίβολα έχει αφήσει μία πληθώρα αλησμόνητων αναμνήσεων σε όλους τους μαθητές αλλά και καθηγητές που συμμετείχαν σε αυτήν.

Λήδα Παπαδέδε, γ6, Σοφία Περράκη, γ7, Μαριάννα Πολέμη, γ6

Ευχές από τη λίμνη Hallstatt

Ο Όμιλος UNESCO στις εκδηλώσεις του Πανηγυριού 2025

➔ Ο όμιλος UNESCO Γυμνασίου Κολλεγίου Αθηνών στο πλαίσιο του εκδηλώσεων του Πανηγυριού 2025 διοργάνωσε το Σάββατο 5 Απριλίου 2025 ομιλία και συζήτηση με θέμα: «Κλιματική κρίση και λειψυδρία».

Ομιλητές στην εκδήλωση ήταν οι κ.κ. Πέτρος Βαρελίδης, Γενικός Γραμματέας Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων ΥΠΕΝ, Νικόλαος Δέρκας, καθηγητής στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών και Δημήτριος Εμμανουλούδης, καθηγητής δασολογίας στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης. Την εκδήλωση επιμελήθηκαν και συντόνισαν οι μαθητές του ομίλου UNESCO του Γυμνασίου. Η εκδήλωση είχε μεγάλο ενδιαφέρον καθώς η κλιματική κρίση και η λειψυδρία είναι φαινόμενα που επηρεάζουν την Ελλάδα.

Ο κύριος **Π. Βαρελίδης** ανέφερε ότι η κλιματική αλλαγή και η κρίση που έχει φέρει στο κλίμα έχει επηρεάσει τη χώρα μας. Οι υψηλές θερμοκρασίες που επικρατούν στη Γη έχουν ως αποτέλεσμα τα ακραία καιρικά φαινόμενα όπως είναι οι κυκλώνες, τύπου Daniel. Μας εξήγησε ότι παλαιότερα στη χώρα μας δεν υπήρχαν τέτοια φαινόμενα, διότι τότε η μέση θερμοκρασία της Γης ήταν χαμηλότερη. Το

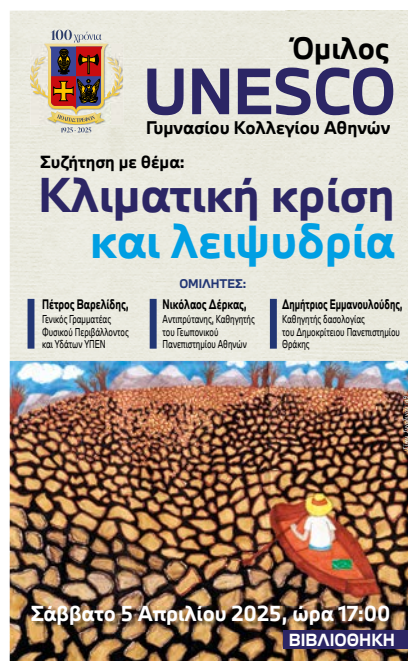
ΘΕΜΑ:

Κλιματική Κρίση και Λειψυδρία

κλίμα έχει αλλάξει, στη Σαχάρα πλέον βρέχει περισσότερο από ό,τι έβρεχε στο παρελθόν, ενώ στην Ελλάδα βρέχει λιγότερο. Στο σημείο αυτό ο κύριος Π. Βαρελίδης τόνισε τη σημασία της πρόβλεψης. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος σε συνεργασία με την Ακαδημία Αθηνών και με Πανεπιστήμια της Ευρώπης συμμετέχει σε ερευνητικό πρόγραμμα με σκοπό τη μελέ-

τη για πιο ακριβή προγνωστικά μοντέλα σχετικά με το κλίμα της Ελλάδας. Όπως είπε ο Γενικός Γραμματέας το πρόγραμμα αυτό είναι μια πρωτοποριακή έρευνα της οποίας τα πρώτα αποτελέσματα θα παρουσιαστούν τον Μάιο του 2025. Τα ακριβή προγνωστικά στοιχεία θα βοηθήσουν στην αντιμετώπιση της λειψυδρίας που είναι αποτέλεσμα της κλιματικής κρίσης.

Αν και έχουν ληφθεί μέτρα από την ελληνική πολιτεία, η λειψυδρία είναι ένα φαινόμενο που απασχολεί έντονα αρκετές περιοχές της Ελλάδας κυρίως τους θερινούς μήνες. Η αύξηση του τουρισμού στην Ελλάδα και των απαιτήσεων του μέσου ανθρώπου δηλαδή η απαίτηση για σπίτια με ωραίους κήπους και πισίνες εντείνουν το πρόβλημα της λειψυδρίας κυρίως στα νησιά του Αιγαίου, στην Κρήτη, την Κέρκυρα αλλά και την Αττική. Αναφερόμε-

νος στα μέτρα για την αντιμετώπιση της λειψυδρίας ο κύριος Π. Βαρελίδης μίλησε για ευθύνη της πολιτείας και των πολιτών. Η πολιτεία θα πρέπει να φροντίσει να αυξηθούν οι μονάδες αφαλάτωσης και ανακύκλωσης νερού και παράλληλα τόνισε ότι θα πρέπει να αντιμετωπιστούν η διарροή στα δίκτυα και οι περιπτώσεις υδροκλοπής. Το θέμα της απώλειας νερού το οποίο δεν κοστολογείται είναι ένα σοβαρό πρόβλημα το οποίο μπορεί να καταπολεμηθεί με τον εκσυγχρονισμό των δικτύων.

Τέλος, έκλεισε την ομιλία του λέγοντας ότι η πολιτεία αντιλαμβάνεται το πρόβλημα της λειψυδρίας και προσπαθεί να βρει έξυπνες λύσεις για την αντιμετώπιση του φαινομένου.

Στη συνέχεια ο καθηγητής κύριος **Ν. Δέρκας**, στην εισήγησή του μίλησε για την ανάγκη έργων προστασίας του κλίματος και αντιμετώπισης της κλιματικής κρίσης μέσω της χρήσης νέων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Ειδικότερα για τον τομέα της γεωργίας ο κύριος Ν. Δέρκας τόνισε ότι είναι σημαντικός ο εκσυγχρονισμός των αρδευτικών μέσων που χρησιμοποιούνται στη γεωργία. Ο κύριος Ν. Δέρκας ως υπεύθυνος της διαχείρισης των υδάτων της Θεσσαλίας, είπε ότι το νερό έχει άμεση σχέση με τη γεωργία. Γεωργία χωρίς νερό δεν υφίσταται. Η έλλειψη νερού στον γεωργικό τομέα θα οδηγήσει στη φτωχοποίηση των αγροτών της χώρας.

Ο καθηγητής κύριος **Δ. Εμμανουλούδης** τόνισε ότι η λειψυδρία είναι μια περιβαλλοντική απειλή που ήρθε για να μείνει. Όπως είπε η λειψυδρία είναι συνήθως συνυφασμένη με την έλλειψη βροχοπτώσεων σε μία περιοχή για μεγάλο χρονικό διάστημα με συνέπεια να έχουμε το φαινόμενο της ξηρασίας. Συνέχισε σημειώνοντας ότι υπάρχει και ένα άλλο είδος λειψυδρίας που αφορά περιοχές στις οποίες, αν και παρατηρούνται πολλές βροχοπτώσεις, έχουν έλλειψη νερού, γιατί η ζήτηση νερού στις περιοχές αυτές υπερβαίνει την προσφορά των επιφανειακών και υπόγειων υδροφορέων. Σε πολλές περιοχές της Ελλάδας, τόνισε ο κύριος Δ. Εμμανουλούδης, παρατηρείται αλόγιστη σπατάλη νερού, ξοδεύουμε περισσότερο νερό από ό,τι έχουμε. Η συνεχής αύξηση του πληθυσμού της Γης και των αναγκών του ανθρώπου σε νερό οδηγούν στη λειψυδρία, αφού τα αποθέματα νερού στον πλανήτη Γη

▼
**ΠΕΤΡΟΣ
ΒΑΡΕΛΙΔΗΣ**

**Το κλίμα
έχει αλλάξει,
στη Σαχάρα
πλέον βρέχει
περισσότερο
από ό,τι έβρεχε στο
παρελθόν,
ενώ στην Ελλάδα
βρέχει
λιγότερο.**

▼
**ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΔΕΡΚΑΣ**

**Γεωργία χωρίς νερό
δεν υφίσταται.
Ανάγκη έργων
προστασίας του
κλίματος μέσω
ανανεώσιμων πηγών
ενέργειας**

▼
**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΛΟΥΔΗΣ**

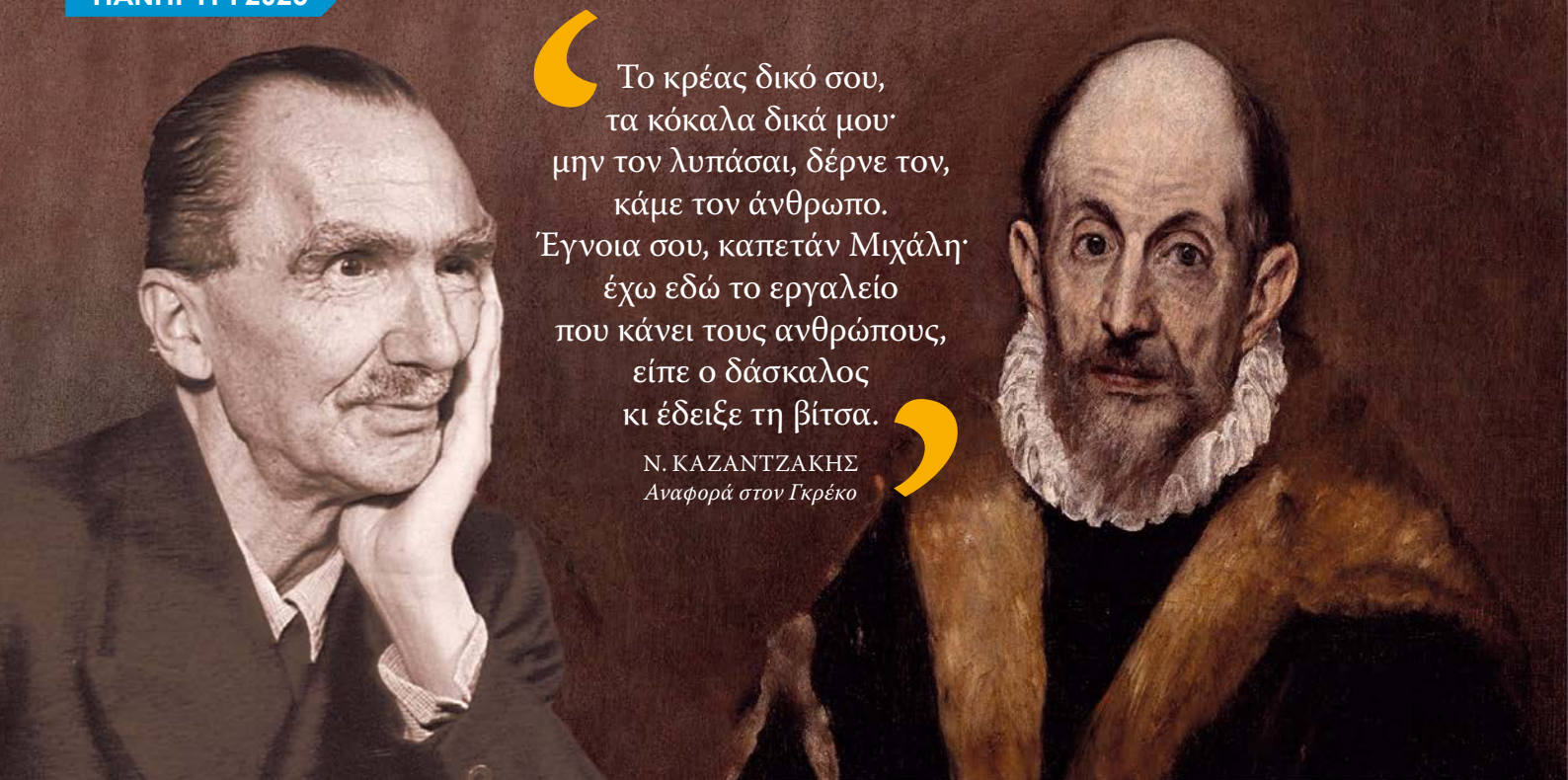
**Στο παρελθόν
υπήρχαν 1 δις
άνθρωποι,
σήμερα 8 δις
μοιράζονται
το ίδιο νερό**

είναι τα ίδια από τη γέννησή του έως σήμερα. Στο παρελθόν, ανέφερε, υπήρχαν 1 δις άνθρωποι που μοιράζονταν τα αποθέματα του νερού, ενώ σήμερα την ίδια ποσότητα νερού καλούνται να τη μοιραστούν 8 δις άνθρωποι. Τέλος, ο καθηγητής κύριος Δ. Εμμανουλούδης μάς παρουσίασε στοιχεία του ΟΟΣΑ και της UNESCO που αναφέρουν ότι η Ελλάδα, σταδιακά έως το 2040, θα βρίσκεται στις χώρες που θα αντιμετωπίσουν υψηλή πίεση από την έλλειψη νερού. Αυτό τόνισε θα έχει αρνητικές επιπτώσεις για την ανάπτυξη της χλωρίδας, των καλλιεργειών αλλά και γενικότερα όλων των ειδών.

Μετά τις ενδιαφέρουσες εισηγήσεις των ομιλητών ακολούθησε συζήτηση στην οποία τονίστηκε ότι πρέπει άμεσα να ληφθούν μέτρα για την καταπολέμηση της έλλειψης πόσιμου νερού στη χώρα μας. Τέλος, από τους τρεις εισηγητές τονίστηκε η σημασία της προσωπικής ευθύνης για τον περιορισμό της σπατάλης νερού.

Φαίη Ράλλη, β7

Το κρέας δικό σου,
τα κόκαλα δικά μου·
μην τον λυπάσαι, δέρνε τον,
κάμε τον άνθρωπο.
Έγνοια σου, καπετάν Μιχάλη·
έχω εδώ το εργαλείο
που κάνει τους ανθρώπους,
είπε ο δάσκαλος
κι έδειξε τη βίτσα.

Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ
Αναφορά στον Γκρέκο

Το Σχολείο ταξιδεύει στον χρόνο...

➤ Το Σάββατο 5 Απριλίου 2025, στο πλαίσιο του Πανηγυριού του Σχολείου μας, το τμήμα μας, α1 του Γυμνασίου, παρουσίασε ένα σύντομο δράμενο με τίτλο «Το Σχολείο Ταξιδεύει στον Χρόνο», δραματοποιώντας αποσπάσματα του πεζογραφήματος του Νίκου Καζαντζάκη «Αναφορά στον Γκρέκο». Όλες και όλοι είχαμε την ευκαιρία να συμμετάσχουμε ερμηνεύοντας διάφορους ρόλους με

δραματοποιώντας
αποσπάσματα
του πεζογραφήματος
του Νίκου Καζαντζάκη
«Αναφορά
στον Γκρέκο»

στόχο να «ταξιδέψουμε» στον χρόνο, στα τέλη του 19^{ου} αιώνα, κατανοώντας τα κύρια χαρακτηριστικά της τότε παιδαγωγικής μεθόδου στα σχολεία και να τη συγκρίνουμε με το σημερινό σχολείο.

Υποδυθήκαμε τις μαθήτριες με την μπλε σχολική ποδιά και τον άσπρο γιακά, τον δάσκαλο που χρησιμοποιούσε τη βέργα για να επιβάλει την «παιδαγωγική με το ξύλο», τον

καπετάν Μιχάλη, πατέρα του μικρού Νίκου, που παρέδωσε τον γιο του στον δάσκαλο για «να του μάθει γράμματα και να γίνει άνθρωπος» και τον μικρό Νίκο που κίνησε για το σχολείο «μισό χαρούμενος, μισό αλαφιασμένος... με περηφάνια και φόβο... μα με το χέρι του βαθιά σφηνωμένο στη χούφτα του πατέρα του κι αντρείευόταν...». Αφηγηθήκαμε αποσπάσματα, πήραμε συνεντεύξεις από γιαγιάδες και παππούδες που μας αναδιηγήθηκαν τις δικές τους ιστορίες και εμπειρίες του σχολείου τους.

Αναζητήσαμε και εκθέσαμε παλιές ασπρόμαυρες φωτογραφίες, φωτογραφίες από τη σχολική ζωή και τις παρελάσεις, παλιά λευκώματα και αναμνηστικά από συγγενείς και φίλους μεγάλης ηλικίας, τον έλεγχο προόδου της γιαγιάς συμμαθήτριάς μας, διάφορα σχολικά αντικείμενα. Αναβιώσαμε το σχολείο των γιαγιάδων μας και των παππούδων μας. Είχαμε την τύχη να παρακολουθήσουν την παράσταση εκτός από τους καθηγητές μας, οι γονείς μας και τα αδέρφια μας... και η γιαγιά συμμαθήτριάς μας που μοιράστηκε στο τέλος μαζί μας τις δικές της αναμνήσεις από τη σχολική της ζωή.

Μέσα από αυτό το αυτοσχέδιο δρώμενο προσπαθήσαμε να αποδώσουμε με αφήγηση και διάλογο τη σύγκριση της «Νέας Παιδαγωγικής» με τη σύγχρονη παιδαγωγική μέθοδο. Κατανοήσαμε βιωματικά τις διαφορές των παιδαγωγικών μεθόδων, τότε και τώρα. Εμπε-

▼

Στόχος να «ταξιδέψουμε» στον χρόνο, στα τέλη του 19ου αιώνα, κατανοώντας τα κύρια χαρακτηριστικά της τότε παιδαγωγικής μεθόδου στα σχολεία και να τη συγκρίνουμε με το σημερινό σχολείο.

δώσαμε όσα είχαμε διδαχτεί στη συγκεκριμένη θεματική ενότητα, στο μάθημα της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας, όπου είχαμε αναλύσει το απόσπασμα από το βιβλίο του μεγάλου Έλληνα συγγραφέα. Κάναμε όλοι μαζί, κοινό και πρωταγωνιστές, ένα ταξίδι στο παρελθόν. Ταυτιστήκαμε με τους μαθητές των παλαιότερων εποχών και καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι οι σύγχρονες μέθοδοι διδασκαλίας είναι προτιμότερες από εκείνες του παρελθόντος, αφού μας προετοιμάζουν για να γίνουμε πολίτες του κόσμου, πολίτες του 21^{ου} αιώνα!

Τρια Αναγνωστοπούλου, α1

Ο Νίκος Καζαντζάκης το 1927 με παιδιά στην Αίγινα

Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας

➔ Η γλώσσα μας, από αρχαιοτάτων χρόνων, συγκινεί, επηρεάζει και εμπνέει όποιον τύχει να τη γνωρίσει και να τη μελετήσει. Τούτη η σκέψη καταστάλαξε οριστικά στον νου μου κατά την εκδρομή μας στη Νάπολη, με ευκαιρία την Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας. Έργα τέχνης που παρατηρήσαμε, αρχαίες πόλεις στις οποίες περιηγηθήκαμε, μουσεία τα οποία επισκεφθήκαμε μαρτυρούν τον διαχρονικά πρωτεύοντα ρόλο του αποικιακού ελληνισμού στην πολιτισμική και κοινωνική ανάπτυξη της Νοτίου Ιταλίας. Οι μεταγενέστεροι επιβλητικοί ναοί, ωστόσο, τα βασιλικά παλάτια, οι γραφικές πόλεις της “Costiera Amalfitana” αποδεικνύουν την ακμή επιπλέον ενός σπουδαίου πολιτισμού, χτισμένου στα ήδη υπάρχοντα θεμέλια του ελληνικού. Με την περιήγησή μας στα μνημεία του κάθε πολιτισμού, διατρέξαμε την πορεία του Ιταλικού λαού, ο οποίος

ΘΕΜΑ:

**Η φιλία
στον αρχαίο
ελληνικό κόσμο**

αξιοποιώντας την ελληνική του βάση κατόρθωσε να φθάσει σε μεγάλη ακμή.

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

➔ Με μεγάλη χαρά και ικανοποίηση γράφω σήμερα, στο τέλος άλλης μιας ημέρας στην υπέροχη, ζωντανή Νάπολη. Μόνο που η σημερινή ημέρα αποτέλεσε ορόσημο για τη διαμονή μας στην Ιταλία. Ύστερα από μήνες σκληρής εργασίας και εντατικής προετοιμασίας, παρουσιάσαμε στην Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας τους καρπούς της προσπάθειάς μας. Το θέμα του φετινού Συνεδρίου ήταν: **Η φιλία στον αρχαίο ελληνικό κόσμο**. Η διοργάνωση αυτή φιλοξενήθηκε στον μεγαλοπρεπή καθολικό ναό ‘Basilica di San Giovanni Maggiore και αποτελεί πραγματικό ύμνο στην ελληνική γλώσσα. Τη γλώσσα που αναγνωρίζεται ως δύναμη ισχυρότατη ανά

τους αιώνες, η οποία ακατάπαυστα ομιλούμενη για χιλιάδες χρόνια διαμόρφωσε και καθόρισε την πορεία της ανθρωπότητας. Με εντυπωσίασε πραγματικά η επιρροή της γλώσσας μας στα συμμετέχοντα ιταλικά σχολεία. Ο μεγάλος αριθμός αυτών, με μαθητές πρόθυμους, διψασμένους για ελληνική παιδεία με εξέπληξε, αλλά ταυτοχρόνως με οδήγησε στη βαθύτερη εκτίμηση και στον βαθύτερο αναλογισμό της αξίας της σπουδαίας μας γλώσσας. Η παρουσία μας, δηλώνω με βεβαιότητα, ήταν πράγματι άψογη. Προς μεγάλη μας συγκίνηση και ανακούφιση, εν τέλει, όλα πραγματοποιήθηκαν όπως ακριβώς τα είχαμε προγραμματίσει. Θεωρώ ότι η παρουσίασή μας εξύψωσε την όλη εικόνα του 'μαραθωνίου', προσδίδοντας σοβαρότητα, ευπρέπεια αλλά και ενδιαφέρον στην εκδήλωση. Η ομοιομορφία δε της ενδυμασίας μας, καθώς είμαστε ενδεδυμένοι με την κολλεγιακή στολή, ανύψωσε το ηθικό μας, καθώς αισθανόμασταν πλέον μια ομάδα, ο ένας ωθώντας τον άλλον στην επίτευξη του βέλτιστου αποτελέσματος.

Ύστερα από την παρακολούθηση μερικών ακόμη παρουσιάσεων, αποχωρήσαμε από την επιβλητική basilica. Σε μια παράκαμψη από την πορεία μας για την trattoria, όπου θα τρώγαμε μεσημεριανό, επισκεφθήκαμε εν τάχει την περιβόητη 'Ισπανική συνοικία', πραγματικό χώρο λατρείας του σπουδαίου αθλητή Ντιάγκο Μαραντόνα. Ηγετική φυσιογνωμία, πρωταγωνίστησε στον ποδοσφαιρικό κόσμο της δεκαετίας του '80 και οδήγησε την ποδοσφαιρική ομάδα της Νάπολης σε μεγάλη δόξα. Παρ' όλα αυτά, ύστερα από 40 χρόνια, μετά από τον πρόσφατο θάνατό του, ακόμη προσκυνάται. Εικονίζεται πολλές φορές στους τοίχους των φτωχικών σπιτιών ο αθλητής φορώντας φωτοστέφανο, φανερά έχοντας αντικαταστήσει τον Ιησού Χριστό ως άρχουσα προσωπικότητα στη συνείδηση των απλών, ταπεινών κατοίκων της εξαθλιωμένης συνοικίας. Κατανοώ πως υπήρξε, με το έργο του, μια σπίθα ελπίδας, αισιοδοξίας. Προσέφερε μια προσωρινή ψυχική ανάταση, μια πρόσκαιρη διέξοδο από τη θλιβερή, αποκαρδιωτική πραγματικότητα της φτώχειας και της ανέχειας. Με την επιτυχία του ποδοσφαιριστή ξύπνησε από έναν λήθαργο βαθύ το χαμένο τους αίσθημα περηφάνειας για την πόλη τους, την καταγωγή τους. Τι αλλοίωση των ηθικών αξιών! Ω, τι ψευδαισθήση! Μαγαζάκια στεγασμένα σε ετοιμόρροπες οικοδομές, πουλώντας φθηνές μπλούζες και πετσέ-

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

GIORNATA MONDIALE DELLA LINGUA GRECA

X EDIZIONE

ΦΙΛΙΑ/PHILIA

οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν | Soph., Antigone, 523

BASILICA S. GIOVANNI MAGGIORE
Ramppe S. Giovanni Maggiore, Napoli
10 febbraio 2025 ore 8.30 - 19.00

MARATONA DEGLI STUDENTI
IL GRECO FA TESTO

Con la partecipazione di
Università, Iicei e Scuole
dall'Italia, dalla Grecia, dal
mondo e del Conservatorio
di Cerfù

**Έξω από τον ναό
των Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
στη Νάπολη**

τες με το πρόσωπο του ήρωά τους, του θεού τους, απέδιδαν όχι, κατά τη γνώμη μου, τον θαυμασμό του λαού για τον Μαραντόνα, αλλά μια τελευταία, απελπισμένη προσπάθεια να απαθανατιστεί το μόνο που έφερε δόξα και αναγνώριση στο ενδεές πλήθος της Napoli. Αυτό μέσω της 'δέησης' (καθώς περί δέησης πρόκειται) ενός νεκρού αθλητή. Πραγματικά μια λυπηρή σκηνή.

Αγαπητό μου ημερολόγιο, μετά

από την καταπληκτική εμπειρία που μου πρόσφερε η συμμετοχή μας στο συνέδριο αλλά και η επίσκεψη στη γειτονιά του Μαραντόνα, θέλω να σου εκμυστηρευτώ αυτό που νιώθω μέσα από την ψυχή μου: είμαι ευγνώμων για τα όσα έχω, τα όσα μου προσφέρονται. Είμαι αληθινά ευγνώμων!

Γιώργος Τσάκωνας, βρ

9^ο Μαθητικό Ευρωπαϊκό Συνέδριο στο Μόναχο

➔ Τον Νοέμβριο του 2024, ομάδα μαθητών της Γ' Γυμνασίου και Α' Λυκείου πήρε μέρος στο 9^ο Ευρωπαϊκό Μαθητικό Συνέδριο στο Μόναχο. Το θέμα που ορίστηκε αφορούσε στην αρχαία ελληνική τέχνη. Οι μαθητές του Κολλεγίου ανέλαβαν να παρουσιάσουν πτυχές της αρχαίας ελληνικής τέχνης μέσα από την οπτική γωνία του Winkelmann, ο οποίος υπήρξε θεμελιωτής της ιστορίας της τέχνης. Μεταξύ άλλων αναλύθηκαν οι έννοιες της ομορφιάς, της έκφρασης μορφών, της συμμετρίας και της ευδοκίμησης της αρχαίας ελληνικής τέχνης.

Κατωτέρω παρατίθεται σύντομη αναφορά στο κάλλος και τις αναλογίες των αρχαιοελληνικών αγαλμάτων, όπως παρουσιάστηκαν στο Συνέδριο.

Κατά την περίοδο ακμής της αρχαιοελληνικής τέχνης αλλά και διαχρονικά, ο ανώτατος τελικός σκοπός είναι η επίτευξη της ομορφιάς που αποτελεί ένα από τα πιο περίπλοκα μυστικά της φύσης. Ο Γερμανός ιστορικός τέχνης Winkelmann, αν και έχει αναγνωρίσει πόσο δύσκολο είναι να δοθεί ένας σαφής ορισμός της ομορφιάς, θεωρεί ότι βασικά στοιχεία της ομορφιάς είναι η απλότητα, η αρμονία, η ενότητα και η έκφραση. Με στόχο να δημιουργηθεί κάτι όμορφο, ο καλλιτέχνης εφαρμόζει τις ιδέες του χωρίς όμως να προβάλλει την προσωπική του προτίμηση, αλλά συνενώνει την ομορφιά πολλών προσώπων και μορφών. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργείται μια συλλογική και κοινή έκφραση του κάλλους. Δηλαδή, προκειμένου

ΘΕΜΑ:

Αρχαία ελληνική τέχνη

να δημιουργηθεί κάτι όμορφο, ο καλλιτέχνης απάλλαξε τη μορφή από οτιδήποτε παροδικό και περιόριζε το ακραίο συναίσθημα. Επιλέγεται η νεαρή ηλικία για να αποδοθεί η ιδανική ομορφιά με την πρόθεση τα αγάλματα να πλησιάσουν όσο το δυνατόν περισσότερο τη θεϊκή μορφή, διεγείροντας τις αισθήσεις, προκαλώντας ευγενή συναισθήματα και εξάπτοντας τη φαντασία.

Άρρηκτα συνδεδεμένες με την ομορφιά είναι οι αναλογίες και η συμμετρία των αγαλμάτων. Η δομή του ανθρώπινου σώματος υπακούει στην αναλογία τριών αριθμών, στην οποία η σχέση του πρώτου προς το δεύτερο αντιστοιχεί στη σχέση του δεύτερου προς το τρίτο που αποτελεί το άθροισμα των δύο πρώτων. Αυτό σημαίνει ότι τα κυριότερα μέλη του σώματος αποτελούνται από τρία μέρη. Για παράδειγμα, το σώμα αποτελείται από τον κορμό, τους μηρούς και τα πόδια. Οι αναλογίες μεταξύ των μερών του σώματος είναι παντού παρόμοιες για να επιτυγχάνεται η συμμετρία. Οι καλλιτέχνες δε, ακολουθούσαν συγκεκριμένους κανόνες για όλες τις αναλογίες, ενώ καθόριζαν με ακρίβεια τις διαστάσεις του μήκους, του πλάτους, της περιφέρειας ενός αγάλματος. Με αυτόν τον τρόπο πέτυχαν ένα όμοιο σύστημα της τέχνης σε όλη την αρχαιότητα. Επιπρόσθετα, ο Βίνκελμαν παρατήρησε ότι το πόδι ήταν ο κανόνας των αρχαίων για όλες τις μεγάλες μετρήσεις, με βάση το οποίο καθόρισαν το μήκος των αγαλμάτων τους.

Μαριάννα Πολέμη, γ6

Ο αγώνας για εκπαίδευση στη σκιά του πολέμου

➔ Το άρθρο 26 της Οικουμενικής Διακήρυξης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (1948) κατοχυρώνει το δικαίωμα στην εκπαίδευση τονίζοντας τον υποχρεωτικό και καθολικό της χαρακτήρα καθώς και τη συμβολή της στην ανάπτυξη της ανθρωπίνης προσωπικότητας. Ωστόσο, οι πολεμικές συγκρούσεις που μαίνονται τα τελευταία χρόνια στη Μέση Ανατολή και στην Ουκρανία εμποδίζουν εκατομμύρια μαθητών και μαθητριών να απολαύσουν μεταξύ άλλων και αυτό το θεμελιώδες δικαίωμα.

Ειδικότερα, ο πόλεμος στη Γάζα καθιστά τα παιδιά τα πιο ευάλωτα θύματα, καθώς η σύγκρουση αυτή έχει οδηγήσει στην καταστροφή του εκπαιδευτικού συστήματος και σε μια σοβαρή ανθρωπιστική κρίση. Σχολεία, πανεπιστήμια και άλλοι εκπαιδευτικοί φορείς έχουν καταστραφεί, γεγονός που όχι μόνο παραβιάζει τους διεθνείς νόμους για τα ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά απειλεί και το μέλλον μιας ολόκληρης γενιάς. Σύμφωνα με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, τα εκπαιδευτικά ιδρύματα πρέπει να προστατεύονται κατά τη διάρκεια των ένοπλων συγκρούσεων. Ωστόσο, στη Γάζα, αεροπορικές επιθέσεις και στρατιωτικές επιχειρήσεις έχουν στοχεύσει υψηλό αριθμό σχολείων, είτε άμεσα είτε ως παράπλευρη απώλεια. Επιπλέον, πολλά σχολεία έχουν μετατραπεί σε καταφύγια για εκτοπισμένες οικογένειες, διαταράσσοντας έτσι ακόμα περισσότερο τη διαδικασία μάθησης. Αξίζει, επίσης, να σημειωθεί ότι το ψυχολογικό τραύμα που υφίστανται τα παιδιά λόγω της συνεχούς απειλής βομβαρδισμών και της απώλειας αγαπημένων προσώπων επηρεάζει σε υψηλό βαθμό την ικανότητά τους να συγκεντρωθούν, επιδεινώνοντας την ήδη τραγική κατάσταση. Πέρα από την υλική κατα-

▼
Το άρθρο 26 της Οικουμενικής Διακήρυξης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα κατοχυρώνει το δικαίωμα στην εκπαίδευση.

▼
3,5 εκατομμύρια παιδιά στερούνται την ευκαιρία για στοιχειώδη εκπαίδευση.

▼
Η εκπαιδευτική κρίση θα έχει μακροπρόθεσμες συνέπειες στην ειρήνη και την ανάπτυξη.

Γράφουν οι:
Χρυσάνθη Ρούπα,
Μαρίλια Σακελλάρη,
Ναταλία Σταμέλου,
Εύα Σταριανού,
Ιόλη Σταυροπούλου
(σχέδιο): γ7,
μέλη του ομίλου
Youth Training
at the UN

στροφή, ο πόλεμος της Γάζας περιορίζει σοβαρά την πρόσβαση σε βασικά εκπαιδευτικά υλικά, όπως βιβλία, τεχνολογικά μέσα και ακόμη και βασικά είδη πρώτης ανάγκης, απαραίτητα σε σχολικές μονάδες. Η έλλειψη ηλεκτρικού ρεύματος και οι διακοπές στο διαδίκτυο εμποδίζουν περαιτέρω τις ευκαιρίες για εξ αποστάσεως μάθηση.

Παρόμοιες προκλήσεις αντιμετωπίζει ο μαθητικός πληθυσμός και στην Ουκρανία. Περίπου 3,5 εκατομμύρια παιδιά στερούνται την ευκαιρία για στοιχειώδη εκπαίδευση καθώς αρκετά σχολεία έχουν υποστεί σοβαρές ζημιές, ενώ άλλα έχουν καταστραφεί ολοκληρωτικά. Έτσι, η διδασκαλία μέσω διαδικτύου έχει επικρατήσει ως εναλλακτικός τρόπος διδασκαλίας. Ωστόσο, οι συνεχείς διακοπές ρεύματος και το γεγονός ότι η πρόσβαση στο διαδίκτυο για κάποιους μαθητές είναι αδύνατη καθιστά δύσκολο ή αδύνατο το μάθημα εξ αποστάσεως. Πολλά παιδιά επίσης αναγκάζονται να παρακολουθούν μαθήματα σε αυτοσχέδιες τάξεις, ελπίζοντας πως έτσι θα εξασφαλίσουν ένα καλύτερο μέλλον. Ακόμη, η ψυχολογική πίεση την οποία δέχονται οι μαθητές, τους επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό, ζουν με διαρκή φόβο και ανησυχία και έτσι κάποιοι από αυτούς αποστασιοποιούνται πλήρως από κάθε μορφή σχολικής και ακαδημαϊκής δραστηριότητας.

Με την καταστρατήγηση του δικαιώματος στην εκπαίδευση στις εμπόλεμες περιοχές προκαλείται η συστηματική στέρηση του μέλλοντος μιας ολόκληρης γενιάς. Χωρίς άμεση παρέμβαση, συμπεριλαμβανομένων των προσπαθειών ανασυγκρότησης, ψυχολογικής υποστήριξης και της επιβολής διεθνών νομοθεσιών προστασίας για τα σχολεία, η εκπαιδευτική κρίση θα έχει μακροπρόθεσμες συνέπειες τόσο για τις προσωπικές ζωές και την πνευματική ανάπτυξη των ανθρώπων όσο και για τις προοπτικές ειρήνης στην περιοχή αλλά και διεθνώς.

Χάρη Λόγου και Σκέψης

➤ Μοναδική εμπειρία ζήσαμε το Σάββατο στις 29 Μαρτίου οι μαθητές του Ομίλου Ρητορικής του Γυμνασίου μας συμμετέχοντας στο διαγωνισμό Επιχειρηματολογίας «Μικρές Αντιλογίες», που έγινε στην «Ελληνογαλλική Σχολή Jeanne d'arc. Μαθητές και μαθήτριες από είκοσι σχολεία ιδιωτικά και δημόσια της Αθήνας δια-

“

Οι αγώνες μάς έδωσαν την ευκαιρία να ανταλλάξουμε απόψεις, να εκφραστούμε με σαφήνεια και αυτοπεποίθηση, να συνεργαστούμε ως ομάδα που έχει κοινό στόχο. Συνειδητοποιήσαμε από κοντά πόσο σημαντικό είναι να έχει κάποιος τη δυνατότητα να διατυπώνει σωστά τη σκέψη του, να στηρίζει τις απόψεις του με επιχειρήματα και να ακούει ενεργά τους άλλους.

να διατυπώνει σωστά τη σκέψη του, να στηρίζει τις απόψεις του με επιχειρήματα και να ακούει ενεργά τους άλλους. Η επιχειρηματολογία δεν

γωνιστήκαμε σε δύο γύρους με δύο πολύ ενδιαφέροντα θέματα, που όρισε η οργανωτική επιτροπή: *Το ρομπότ πρέπει να είναι ο δάσκαλος του μέλλοντος* ήταν το θέμα στον πρώτο γύρο και *Οι ζωολογικοί κήποι προάγουν τη φιλοζωία* ήταν το θέμα στο δεύτερο γύρο.

Αν και δεν νικήσαμε, τα οφέλη που αποκομίσαμε είναι αναμφίβολα πολλά. Οι αγώνες μάς έδωσαν την ευκαιρία να ανταλλάξουμε απόψεις, να εκφραστούμε με σαφήνεια και αυτοπεποίθηση, να συνεργαστούμε ως ομάδα που έχει κοινό στόχο. Συνειδητοποιήσαμε από κοντά πόσο σημαντικό είναι να έχει κάποιος τη δυνατότητα

✓
Η επιχειρηματολογία,
είναι ένα πολύτιμο
εργαλείο ζωής.

είναι απλώς ένα “παιχνίδι λόγου”. Είναι ένα μέσο καλλιέργειας της κριτικής σκέψης, της λογικής και του σεβασμού προς τις διαφορετικές απόψεις. Μας μαθαίνει να μη μιλάμε απλώς για να πούμε κάτι, αλλά να σκεφτόμαστε τι λέμε και γιατί. Εκτός, όμως, από την καλλιέργεια λόγου και σκέψης η συγκεκριμένη μέρα ήταν μια μέρα γνωριμίας με παιδιά της ηλικίας μας μέσα σε ένα φιλικό και ζεστό περιβάλλον αξιοποιώντας έναν δημοκρατικό και σκεπτόμενο τρόπο επικοινωνίας. Η επιχειρηματολογία, τελικά, είναι ένα πολύτιμο εργαλείο ζωής. Και εμείς σίγουρα θα θέλαμε να ξαναζήσουμε αυτή την εμπειρία και να συνεχίσουμε να εξελισσόμαστε μέσα από τέτοιες όμορφες και δημιουργικές δράσεις.

Ευάγγελος Κουρτίδης, Λουίζα Κωστή,
Ουρανία Χανιώτη

Οὐτίς ἤ τίς;

Ο άνθρωπος μέσα από την ποίηση του Ομήρου και του Καβάφη

➔ Τη Δευτέρα 17 Μαρτίου, στο Θέατρο του Κολλεγίου Αθηνών, πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση «Οὐτίς ἤ τίς; Ο άνθρωπος μέσα από την ποίηση του Ομήρου και του Καβάφη», που διοργάνωσε το Τμήμα Ελληνικής Γλώσσας του Κολλεγίου Αθηνών. Μαθητές και μαθήτριες των τριών τάξεων του Γυμνασίου απήγγειλαν αποσπάσματα από την Οδύσσεια και ποιήματα του Κ.Π. Καβάφη, ενώ παράλληλα φιλοτέχνησαν εικαστικό υλικό.

Η εκδήλωση ανέδειξε το διαχρονικό δίλημμα του ανθρώπου: «Οὐτίς ἤ τίς;» Η ύπαρξη ταλαντεύεται ανάμεσα στην ανωνυμία και την ταυτότητα, τη σεμνότητα και την ύβρη, την επιβίωση και την αναζήτηση του νοήματος της ζωής. Ο άνθρωπος άλλοτε κρύβεται πίσω από το «Οὐτίς», προκειμένου να προστατευθεί, και άλλοτε διεκδικεί την αναγνώριση ως «τίς», αποκαλύπτοντας τον πραγματικό του εαυτό.

Ο «Οὐτίς», επομένως, μπορεί εύκολα να μεταμορφωθεί και να γίνει «τίς», εάν βγάλει τη μάσκα και αποκτήσει την ταυτότητα που θα του δώσει τη θέση του μέσα στον κόσμο.

Η μεταμόρφωση αυτή θα γίνει σταδιακά, αφού ο κάθε «Οὐτίς» θα

διανύσει βασικούς σταθμούς της ανθρώπινης ύπαρξης. Αυτοί οι σταθμοί είναι:

Η ΑΠΩΛΕΙΑ, που σε κάνει να νιώθεις αδύναμος και συνάμα δυνατός!

Η ΑΠΟΓΝΩΣΗ, το αδιέξοδο!

ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ, Ούτις ή τίς!

Η ΑΠΟΦΑΣΗ, έρχεται μια μέρα που πρέπει να πεις το μεγάλο Ναι ή το μεγάλο Όχι!

Η ΠΙΣΤΗ, τα αγαπημένα μας πρόσωπα μάς πιστεύουν και μας δείχνουν τον δρόμο!

Η ΛΥΤΡΩΣΗ, η ώρα της αλήθειας!

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ, με πόση χαρά ξαναβρίσκει η ψυχή σου όσα έχασε!

Η ΑΓΑΛΛΙΑΣΗ, η γαλήνη!

Η ΝΕΑ ΑΡΧΗ, ο Ούτις μεταμορφωμένος σε τις ξεκινά το νέο αληθινό ταξίδι!

Όλα τα κείμενα και τα ποιήματα που επελέγησαν ήταν απολύτως ταιριαστά με τους προηγούμενους σταθμούς της ανθρώπινης ύπαρξης. Δόθηκε έτσι η ευκαιρία στους μαθητές και στις μαθήτριες να καταλάβουν ότι ο άνθρωπος διαθέτει τη δύναμη να πάρει τη ζωή του στα χέρια του και να αντιμετωπίσει με σθένος κάθε δυσκολία. Τους δόθηκε, ακόμα, η ευκαιρία να ψάξουν στη βιβλιοθήκη τους, να ξεφυλλίσουν τις ποιητικές συλλογές του Κ.Π. Καβάφη και την Οδύσσεια του Ομήρου και να ανακαλύψουν διαχρονικά μηνύματα τα οποία θα τους φανούν χρήσιμα για όλη τους τη ζωή!

Όλγα Δανηλάτου, γ2

Μουσείο Οδυσσέα Ελύτη

Μια περιήγηση στο νέο Μουσείο-Σπίτι του νομπελίστα ποιητή στην Πλάκα, εκεί όπου ζωντανεύουν η ζωή, το έργο και το πνεύμα του Ελύτη.

➔ Σημαντικός ποιητής του ανοιχτού ορίζοντα, της υπερβατικής σκέψης και της λαμπερής έκφρασης, είναι ο Οδυσσέας Ελύτης, που αποτελεί εθνικό κεφάλαιο εξαιρετικής σημασίας και του οποίου τα έργα παραμένουν μέχρι και σήμερα γνωστά παγκοσμίως. Επισκεφτήκαμε το Μουσείο-Σπίτι του Ελύτη το οποίο βρίσκεται στην οδό Διοσκούρων, στην Πλάκα και έχει εγκαινιαστεί πρόσφατα, 28 χρόνια μετά τον θάνατο του ποιητή, όπου μέσα από μια ιδιαίτερη έκθεση, οι επισκέπτες έρχονται κοντά με τη ζωή και τις ιδέες του ποιητή.

Το Μουσείο - Σπίτι φιλοξενεί τον χώρο εργασίας του ποιητή, αφού το κανονικό του σπίτι βρίσκεται στην οδό Σκουφά, σε ένα μικρό, λιτό διαμέρισμα. Πολλά από τα προσωπικά του αντικείμενα, μεγάλης συναισθηματι-

Τη γλώσσα μου έδωσαν ελληνική
το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου.
Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές
του Ομήρου...

Εκεί σπάροι και πέρκες
ανεμόδαρτα ρήματα
ρεύματα πράσινα μες στα γαλάζια
όσα είδα στα σπλάχνα μου ν' ανάβουνε
σφουγγάρια, μέδουσες
με τα πρώτα λόγια των Σειρήνων
όστρακα ρόδινα με τα πρώτα μαύρα ρίγη...
Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου, με τα πρώτα
μαύρα ρίγη...

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ «ΤΟ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ»

κής αξίας έχουν μεταφερθεί στο Μουσείο αυτό.

Βαδίζοντας στην είσοδο του Μουσείου αντικρίζουμε μια όμορφη αυλή, ενώ στο ισόγειο βρίσκεται μια έκθεση με σκοπό τη μετάδοση πληροφοριών για τη ζωή και το έργο του Ελύτη. Συμπεριλαμβάνει βιβλία προσωπικής του συλλογής, αφιερώσεις στον ίδιο, χειρόγραφα έγγραφα, χρονολόγιο της ζωής του, πίνακες, κάποια προσωπικά αντικείμενα αλλά και ένα από τα πιο σημαντικά αντικείμενα της καριέρας του, το βραβείο Νόμπελ. Στη συνέχεια, παρατηρούμε τον χώρο του γραφείου, στο οποίο εργαζόταν πολλές ώρες της ημέρας. Εκεί βρίσκεται η βιβλιοθήκη με όλα τα βιβλία του αλλά και ένα υπέροχο έπιπλο-γραφείο, το γραφείο του, το οποίο κληρονόμησε από τη μεγάλη του αδερφή, όταν έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 20 ετών, και το

κράτησε για όλη του τη ζωή. Από αυτό το γεγονός θεώρησε ότι όλοι πρέπει να ξεφύγουμε από το εγώ και να λειτουργούμε με γνώμονα το εμείς. Έτσι εμπνεύστηκε για να γράψει το «Άξιον Εστί» και το «Χαμένο Ανθυπολοχαγό».

Μέσα από τον χώρο έκθεσης, την αναπαράσταση του χώρου εργασίας και το οπτικοακουστικό υλικό διαμορφώνεται μια πλήρης εικόνα για τη ζωή του ποιητή, Οδυσσέα Ελύτη, τους βασικούς άξονες της ποίησής του και της σχέσης του με τις τέχνες.

Αξίζει να επισκεφθεί κανείς αυτό το Μουσείο – «διαμαντάκι» που βρίσκεται στη γραφική Πλάκα για να κάνει μια μικρή βόλτα στο παρελθόν...

**Κορλίρα
Ναυσικά γ4,
Χασκοπούλου
Αρετή, γ9**

Αυτά τα δέντρα δε βολεύονται
με λιγότερο ουρανό,
αυτές οι πέτρες δε βολεύονται
κάτου απ' τα ξένα βήματα,
αυτά τα πρόσωπα δε βολεύονται
παρά μόνο στον ήλιο,
αυτές οι καρδιές δε βολεύονται
παρά μόνο στο δίκιο.

Ετούτο το τοπίο είναι σκληρό
σαν τη σιωπή,
σφίγγει στον κόρφο του
τα πυρωμένα του λιθάρια,
σφίγγει στο φως
τις ορφανές ελιές του
και τ' αμπέλια του.
Δεν υπάρχει νερό.
Μονάχα φως.

ΑΠΟ ΤΗ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ

Το θάμα της ρωμιοσύνης

Η ποίηση του Ρίτσου,
η σκέψη του Καζαντζάκη
και η μελωδία του Θεοδωράκη
ενώνονται για να μιλήσουν
για τη δύναμη
της ελληνικής ψυχής

➔ Ο Γιάννης Ρίτσος, ο Νίκος Καζαντζάκης και ο Μίκης Θεοδωράκης είναι τρεις άκρως σημαντικοί Έλληνες, οι οποίοι με τα έργα τους επηρέασαν την ελληνική κοινωνία. Δύο λογοτέχνες και ένας μουσικός, ο καθένας με τον δικό του τρόπο, ασχολήθηκαν με την Ελλάδα και τον πολιτισμό μας αναδεικνύοντας τις αξίες του λαού μας. Χαρακτηριστικά και πασίγνωστα παραδείγματα αποτελούν το έργο του Καζαντζάκη «Ταξιδεύοντας: Ιταλία, Αίγυπτος, Σινά, Ιερουσαλήμ, Κύπρος, ο Μοριάς, Αθήνα» και το ποίημα του Ρίτσου «Ρωμιοσύνη» το οποίο έχει μελοποιήσει ο Μίκης Θεοδωράκης.

Στο δημιούργημά του, το οποίο πρωτοεμφανίστηκε το 1954, ο Ρίτσος μιλάει για την αναγκαιότητα της ελευθερίας του ελληνικού λαού που έχει καταπιεστεί τόσο πολύ μέσα στα χρόνια. Εκφράζει την περηφάνια που νιώθει για τον τόπο του και την καταγωγή του και τα υψηλά εκείνα συναισθήματα που διαπνέουν κάθε Έλληνα για τη σκληρά δοκιμαζόμενη φυλή του. Η έννοια Ρωμιοσύνη, όπως τιτλοφορείται η σύνθεση, χρησιμοποιείται ως ευρύτερη και λαϊκότερη της έννοιας Ελληνισμός, εστιάζοντας περισσότερο στην κληρονομιά και στους αγώνες των λαϊκών ανθρώπων. Εξυμνεί την επιμονή και την αποφασιστικότητα των Ελλήνων και την ικανότητά τους να μην το βάζουν ποτέ κάτω. Μέσω του έργου του ο Ρίτσος δίνει ελπίδα για την αναγέννηση του τόπου του και τη δικαίωση του αγώνα για την ελευθερία. Σύμφωνα με τον ποιητή αυτό που κάνει ξεχωριστή τη Ρωμιοσύνη είναι ότι εκεί που φαίνεται ότι έχει σβήσει, εκεί που φαίνεται ότι έχει χαθεί, εκεί που όλοι

Η Ελλάδα, ο ελληνισμός και η ρωμιοσύνη, είναι το παν.

πιστεύουν ότι έχει τελειώσει οριστικά, αυτή ξεπετιέται, τους διαψεύδει και ορθώνει το ανάστημά της στην ιστορία.

Το μήνυμα του ποιητή έγινε ακόμα πιο αντιληπτό από τον κόσμο, όταν το ποίημα μελοποιήθηκε από τον Μίκη Θεοδωράκη. Τα λόγια απέκτησαν μεγαλύτερη βαρύτητα και με τη δυναμική και αποφασιστική μουσική ο ακροατής νιώθει βαθιά υπερηφάνεια και πατριωτισμό. Επιπλέον, αισθάνεται δέος αλλά και ελπίδα λόγω των ρυθμικών μεταβιβάσεων και των απρόοπτων κορυφώσεων της μουσικής. Οι στίχοι σε συνδυασμό με τη μουσική, λειτουργούν ως κάλεσμα για αγώνα και δικαιοσύνη. Ο ακροατής αισθάνεται έτοιμος να συμμετάσχει σε κάτι μεγαλύτερο, να γίνει μέρος ενός συλλογικού οράματος.

Ο Νίκος Καζαντζάκης στο βιβλίο

του «Ταξιδεύοντας: Ιταλία, Αίγυπτος, Σινά, Ιερουσαλήμ, Κύπρος, ο Μοριάς, Αθήνα» περιγράφει τα ταξίδια του σε έξι διαφορετικές χώρες, ενώ έμμεσα μας μιλάει και για το ξεχωριστό χαρακτηριστικό του ελληνικού λαού, που το συναντάμε συνέχεια μπροστά μας και δεν είναι άλλο από το πείσμα και την περηφάνεια μας. Εστιάζει, μάλιστα, στο γεγονός ότι, όπως έχει αποδειχθεί μέσα στα χρόνια, συνηθίζουμε να αφήνουμε τις καταστάσεις να φτάνουν στο έσχατο σημείο αλλά κατά κάποιο μαγικό τρόπο πάντα κατορθώνουμε να τις ανατρέπουμε την τελευταία στιγμή. Καταφέρνουμε να κάνουμε, δηλαδή, κάτι που πολλοί άλλοι λαοί δεν μπορούν, θαύματα! Με σθένος, και προσήλωση, μπορούμε να πετυχαίνουμε ό,τι έχουμε στο μυαλό μας και να διαπρέπουμε σε όσα κάνουμε.

Συμπερασματικά, μπορούμε να καταλάβουμε ότι οι τρεις αυτοί Έλληνες οι οποίοι έζησαν σε διαφορετικές εποχές, είχαν διαφορετικές προσλαμβάνουσες και διαφορετικά πιστεύω, καταλήγουν στο ίδιο συμπέρασμα: ότι η Ελλάδα, ο Ελληνισμός και η Ρωμιοσύνη, είναι το παν. Πιστεύουν ότι ο λαός μας όσο χαμηλά και αν πέσει και όσο και αν προσπαθήσουν να τον ισοπεδώσουν, εκείνος θα αγριέψει, θα πεισμώνει και θα εκτιναχτεί, βρίσκοντας τον δρόμο προς το πεπρωμένο του, έστω και την τελευταία στιγμή.

Ουρανία Χανιώτη, γ9

Η συνάντηση Μουσικής και Ποίησης:

Ο Μίκης Θεοδωράκης μελοποιεί το «Άξιον Εστί»

➤ **Η Επέτειος των 100 Ετών.** Φέτος, το έτος του 2025 είναι αφιερωμένο στον Μίκη Θεοδωράκη, αφού σαν σήμερα συμπληρώνονται 100 χρόνια από τη γέννησή του. Ο Μίκης Θεοδωράκης είναι ένας μουσικοσυνθέτης και πολιτικός κρητικής και μικρασιάτικης καταγωγής (1925-2021). Έχει γράψει πάνω από 1000 τραγούδια και το έργο του φημίζεται μέχρι και σήμερα, καθώς έχει ωθήσει πολλούς ανθρώπους στην ενασχόληση με τη μουσική.

Το Άξιον Εστί: Μια συνεργασία ξεχωριστή. Ένα από τα πιο σπουδαία έργα του είναι η μελοποίηση του γνωστού έργου του Οδυσσέα Ελύτη, «Άξιον Εστί». Η συνεργασία του Μίκη Θεοδωράκη με τον Οδυσσέα Ελύτη στο συγκεκριμένο έργο αναδεικνύει το βάθος της Ελληνικής ψυχής που συνδυάζει τη λογοτεχνία με τη μουσική, σε μία σύνθεση.

Η Εποχή της Δημιουργίας. Το 1960, η δεκαετία κατά την οποία γράφτηκε και εκτελέστηκε το έργο, ήταν μια περίοδος μεγάλων κοινωνικών αναταραχών στην Ελλάδα αλλά ταυτόχρονα και γεμάτη καλλιτεχνικές δημιουργίες και αλλαγές. Επομένως το έργο συμπεριλάμβανε στίχους από αγώνες για ελευθερία, κοινωνική δικαιοσύνη και

πολιτική αυτογνωσία. Ο Θεοδωράκης χρησιμοποιούσε τη μουσική του ως εργαλείο για να ξυπνήσει συνειδήσεις και να ενώσει τους ανθρώπους.

Η έμπνευση του Ελύτη. Το «Άξιον Εστί» γράφτηκε με αφορμή ένα γεγονός που έζησε ο Ελύτης, που τον γέμισε θλίψη και αγανάκτηση. Λίγο πριν φύγει από την Ελλάδα για την Ελβετία βλέπει παιδιά πεινασμένα και ταλαιπωρημένα που του θύμιζαν την κατεστραμμένη χώρα μετά τον πόλεμο. Φτάνοντας στην Ελβετία αντικρίζει παιδιά χαρούμενα και ευτυχισμένα και συνειδητοποιεί τη σκληρή μοίρα του Ελληνικού λαού. Αυτή η εμπειρία έγινε αφορμή για τη δημιουργία του «Άξιον Εστί», όπου αναδεικνύει την ιστορία και δύναμη της Ελλάδας.

Το «Άξιον Εστί»: έργο διαχρονικής Ψυχής και Ελευθερίας. Το «Άξιον Εστί» δεν είναι απλώς ένα τραγούδι ή μια μουσική σύνθεση αλλά μια «διαχρονική κατάθεση ψυχής». Μέσα από την ιδιοφυία του Μίκη Θεοδωράκη και τη στιχουργική ευαισθησία του Οδυσσέα Ελύτη, το έργο αυτό μεταφέρει πανανθρώπινα μηνύματα.

Άξιον Εστί

Αντιπροσωπεύει την ψυχή της Ελλάδας, την αγάπη για την ελευθερία και τη σχέση του ελληνικού λαού με την τέχνη και τον πολιτισμό.

Η ιστορία πίσω από τη μελοποίηση του «Άξιον Εστί». Η μελοποίηση του «Άξιον Εστί» του Οδυσσέα Ελύτη είναι ένα από τα πιο εμβληματικά έργα του Μίκη Θεοδωράκη. Ο ίδιος ο μουσικοσυνθέτης διηγείται πώς έφτασε σε αυτή:

«Κάποιο μεσημέρι, στο όρθιο του Λουμίδη, μπροστά στο Παλλάς, εκεί που έπινε τον μοναδικό καφέ εσπρέσο η αθηναϊκή ιντελιγκέντσια, Σεπτέμβριο νομίζω του '60, με πλησίασε ο Οδυσσέας Ελύτης. Αφού μου μίλησε για το πόσο εκτιμά την προσπάθειά μου και πόσο αγάπησε τον Επιτάφιο, πρόσθεσε: Τελείωσα το Άξιον Εστί, το έργο της ζωής μου, νομίζω. Θα 'θελα να σας το έστειλα κάπου, γιατί κάτι μου λέει ότι θα σας εμπνεύσει... Αφού τον ευχαρίστησα, έγραψα τη διεύθυνσή μου στο Παρίσι και του την έδωσα».

«Αφού το ρούφηξα μονομιάς, απ' την πρώτη ως την τελευταία λέξη, βάλθηκα να το μελοποιήσω (...). Στίχοι όπως το Ένα το Χελιδόνι, Της αγάπης Αίματα, Ανοίγω το Στόμα μου, Να-

Το εξώφυλλο του δίσκου από βινύλιο φιλοτεχνημένο από τον Γιάννη Τσαρούχη

οί στο σχήμα τ' Ουρανού... με τράβηξαν σα μαγνήτες. Τους μελοποίησα αμέσως κι άρχισα πάλι να τους τραγουδώ προς μεγάλη χαρά της μικρής Μαργαρίτας και απελπίζοντας τη Μυρτώ μέσα σε κείνο το μικροσκοπικό δωμάτιο, στο οποίο έπρεπε να τα κάνου-

με όλα. Να τρώμε, να ταΐζουμε τα παιδιά, να μελετάμε, να γράφω μουσική».

Το μόνο που απομένει, αγαπητοί αναγνώστες, είναι να επιλέξετε κάποια αποσπάσματα και να τα ακούσετε. Θα ενθουσιαστείτε!

Αναστασία Κυριακοπούλου, β5

Όταν η Ποίηση αποκτά Μελωδία

➔ Είναι δυνατόν η ποίηση να βρεθεί σε πλήρη εναρμόνιση με τη μουσική; Είναι αυτό της κάθε μορφή τέχνης και ποιο είναι το αποτέλεσμα της συνεργασίας ποίησης και μουσικής; Ο παγκόσμιος φήμης μουσικοσυνθέτης Μίκης Θεοδωράκης πέτυχε, όσο κανείς άλλος, να γνωρίσουμε την ποίηση μέσω της μουσικής, να σιγοτραγουδήσουμε, μικροί και μεγάλοι, στίχους σπουδαίων ποιητών δίχως να το συνειδητοποιούμε απολύτως. Μίλησαν ένδοξοι ποιητικοί στίχοι στην ψυχή των ανθρώπων, ακόμη και σε αυτούς που δεν θα πλησίαζαν ποτέ αβίαστα την ποίηση. Μελopoίησε στίχους μεγάλων ποιητών όπως του Οδυσσέα Ελύτη, Γιώργου Σεφέρη, Διονύσιου Σολωμού, Γιάννη Ρίτσου, Κωνσταντίνου Καβάφη, Τάσου Λειβαδίτη, Μανόλη Αναγνωστάκη, Νίκου Καββαδία κ.ά. δημιουργώντας ένα νέο μουσικό είδος: το Έντεχνο Λαϊκό Τραγούδι.

Χάρη στη μελοποιημένη ποίηση του Μίκη Θεοδωράκη, η Ελλάδα αποτελεί ίσως τη μοναδική χώρα στον κόσμο, στην οποία οι άνθρωποι συνηθίζουν να ακούνε μελοποιημένη ποίηση, κατά τη διάρκεια της καθημερινότητάς τους. Τα ποιήματα που επενδύθηκαν με τον μανδύα της μουσικής του εξακολουθούν και αγγίζουν δυνατά τους Έλληνες. Με τα τραγούδια του, οι «αθάνατοι» ποιητικοί στίχοι «κατέβηκαν» στους δρόμους, «εξέφρασαν» συναισθήματα, «φώναξαν» συνθήματα, «έδωσαν» ελπίδες. Οι μεγάλοι Έλληνες ποιητές κατάφεραν να εκφράσουν τα συναισθήματα και τα βιώματα του κοινού. Οι μελοποιήσεις των ποιημάτων τους τραγουδήθηκαν, ξανά και ξανά, από τον λαό και εξέφρασαν ενθουσιασμό, πόθο, χαρά

▼
Ο παγκόσμιος
φήμης
μουσικοσυνθέτης
Μίκης
Θεοδωράκης,
πέτυχε, όσο
κανείς άλλος,
να γνωρίσουμε
την ποίηση μέσω
της μουσικής,
να σιγοτραγουδήσουμε,
μικροί και
μεγάλοι, στίχους
σπουδαίων
ποιητών δίχως
να το συνειδη-
τοποιούμε
απολύτως.
Με τα τραγούδια
του, οι «αθάνατοι»
ποιητικοί στίχοι
«κατέβηκαν»
στους δρόμους,
«εξέφρασαν»
συναισθήματα,
«φώναξαν»
συνθήματα,
«έδωσαν»
ελπίδες.

και λύπη, πτώση και ανάταση, έρωτα και πάθος. Η μελοποιημένη ποίηση, συνδέθηκε επίσης με ιστορικά ορόσημα της σύγχρονης Νεοελληνικής Ιστορίας, όπως η Μικρασιατική Καταστροφή, η Αντίσταση και η Κατοχή, ο Εμφύλιος και η Δικτατορία. Ύμνησε ιδιαίτερος τα χρώματα της χώρας μας, το Λευκό και το Γαλάζιο.

«Ακούω την ανάσα των ποιητών, τους παλμούς της καρδιάς και το τραγούδι τους» είπε κάποια στιγμή στη ζωή του ο μουσικοσυνθέτης.

Τα τραγούδια του άπειρα. Πώς θα ξεχωρίσουμε εμείς κάποια για το άρθρο; Πώς θα εξαιρέσουμε κάποια άλλα; Ίσως αυτά που έγιναν ευρέως γνωστά εκτός Ελλάδας; Ίσως τα πρώτα μελοποιημένα ποιήματα; Ίσως αυτά που άφησαν αποτύπωμα σε κρίσιμα γεγονότα του 20ου αιώνα; Ποια «μιλάνε» άραγε περισσότερο σήμερα στους νέους;

Ίσως η συλλογική μνήμη να αποτελεί ένα κριτήριο...

Άρχισα να ρωτώ και τους μεγαλύτερους, συγγενείς και φίλους.

«Ένα το Χελιδόνι» του Οδυσσέα Ελύτη, «Το γελαστό παιδί» του Μπρένταν Μπίαν, «Θα σημαίνουν οι καμπάνες» του Γιάννη Ρίτσου, «Βρέχει στη Φτωχογειτονιά» και «Δραπετσώνα» του Τάσου Λειβαδίτη, «Άρνηση» του Γιώργου Σεφέρη. Παραμένει μεγάλος ο κατάλογος...

«Ιστορική συγκυρία» χαρακτήρισε ο μουσικοσυνθέτης το μελοποιημένο «Άξιον Εστί». «Είναι γόνος του Ποιητή και του Μουσικού που ήσαν έτοιμοι από καιρό, προτού καν γεννηθούν» αναφέρει. Είναι βασισμένο στο ομώνυμο ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη, το οποίο αποτελείται από τρία μέ-

Οδυσσέα Ελύτη,
«Ένα το Χελιδόνι»

Μπρένταν Μπίαν
«Το γελαστό παιδί»

Γιάννη Ρίτσου
«Θα σημάνουν οι καμπάνες»

Τάσου Λειβαδίτη
«Βρέχει στη Φτωχογειτονιά»

Γιώργου Σεφέρη
«Αρνηση»

ρη: τη Γένεση, τα Πάθη και το Άξιον Εστί. Έργο το οποίο έχει χαρακτηριστεί ως βαθύτατα ελληνικό. Έχει χαρακτηριστεί η «Βίβλος του Ελληνισμού». Ο Οδυσσέας Ελύτης άρχισε να γράφει το Άξιον Εστί το 1950, ενώ ο Μίκης Θεοδωράκης άρχισε να συνθέτει τη μουσική το 1961. Το 1964 άρχισε η ηχογράφηση και εκτελέστηκε για πρώτη φορά, την ίδια χρονιά, στο θέατρο Κοτοπούλη με αφηγητή τον Μάνο Κατράκη και τραγουδιστή τον Γρηγόρη Μπιθικώτση. «Το Άξιον Εστί είναι ο καθρέπτης που ο λαός μας βλέπει μέσα του το ιστορικό πρόσωπο» λέει ο ίδιος ο μουσικοσυνθέτης.

Απόσπασμα από το ποιητικό έργο Άξιον Εστί, είναι επίσης ένα από τα τραγούδια που άφησαν ιστορία: Της Δικαιοσύνης Ήλιε Νοητέ. Τραγούδι σύμβολο με τις αξίες της ελευθερίας, της αγάπης και της ειρήνης. Τραγουδήθηκε από μικρούς και μεγάλους, σε σχολικές γιορτές για την επέτειο του Πολυτεχνείου, καθώς συνδέθηκε με την περίοδο της δικτατορίας και τους αγώνες για ελευθερία και δημοκρατία.

Η «Ρωμιοσύνη» μια από τις πλέον σημαντικές δημιουργίες του Μίκη Θεοδωράκη. Ποίημα του Γιάννη Ρίτσου το 1962 στον οποίο μια ομάδα γυναικών πρότειναν να γράψει για να ευαισθητοποιηθεί η κοινή γνώμη. Εν συνεχεία, ο συνθέτης το μελοποίησε το 1966 και κατόπιν ερμηνεύτηκε επίσης και αυτό από τον Γρηγόρη Μπιθικώτση. «Τη Ρωμιοσύνη μην την κλαις, εκεί που πάει να σκύψει, με το σουγιά στο κόκαλο, με το λουρί στο σβέρκο... Νά τη, πετιέται αποχαρχής κι αντρείνεται και θεριεύει, και καμακώνει το θεριό με το καμάκι του ήλιου».

Για λόγους διεθνούς αναγνώρισης, συνεχίζουμε με αναφορά στον «Χορό του Ζορμπά». Το 1964 ο συνθέτης απέκτησε διεθνή αναγνώριση με τη σύνθεση της μουσικής για την ταινία Αλέξης Ζορμπάς, ίσως τον πιο αναγνωρίσιμο ελληνικό ρυθμό διεθνώς, βασισμένο σε παραδοσιακή κρητική μουσική. Ο Χορός του Ζορμπά με ορχηστρική σύνθεση του Μίκη Θεοδωράκη, ένα από τα δημοφιλέ-

«Το Άξιον Εστί είναι ο καθρέπτης που ο λαός μας βλέπει μέσα του το ιστορικό πρόσωπο» λέει ο ίδιος ο μουσικοσυνθέτης.

στερα κομμάτια το οποίο έχει συμπεριληφθεί σε πολλές συλλογές του. Μετά την κυκλοφορία της ταινίας έγινε δημοφιλές παγκοσμίως, διασκευάστηκε και ερμηνεύτηκε από διάφορους μουσικούς διαφόρων εθνικοτήτων.

Πριν από έναν αιώνα την 29η Ιουλίου λοιπόν γεννήθηκε μια ξεχωριστή προσωπικότητα για τη σύγχρονη Ελληνική ιστορία την οποία εμείς οι Έλληνες θα τιμήσουμε φέτος με δράσεις για το αφιερωματικό έτος «Μίκη Θεοδωράκη». Τα τραγούδια του μιλούν στην ψυχή των Ελλήνων συμπυκνώνοντας αξίες και εικόνες μιας χώρας και ενός ολόκληρου λαού.

Τρια Αναγνωστοπούλου, α1

Από την ταινία Αλέξης Ζορμπάς (1964), σε σκηνοθεσία Μιχάλη Κακογιάννη με τον Άντονι Κουίν, βασισμένη στο βιβλίο του Νίκου Καζαντζάκη Βίος και πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά. Τη μουσική έγραψε ο Μίκης Θεοδωράκης και έγινε παγκοσμίως γνωστή ως συρτάκι.

Αφήστε την **κλασική μουσική** να φωτίσει τη ζωή σας

Αρμονία της ψυχής, του σώματος και του νου

➔ Όταν αναφερόμαστε στον όρο κλασική μουσική, εννοούμε το είδος της μουσικής που γεννήθηκε από τον δυτικό πολιτισμό και περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα περιόδων (όπως Μεσαιωνική, Αναγέννηση), μουσικών κατηγοριών (οργανική μουσική, όπερα) και μουσικών ειδών (συμφωνία, σονάτα). Χαρακτηρίζεται από τη χρήση ορχηστρικών οργάνων όπως το πιάνο, διαφόρων εγχόρδων όπως το βιολί, το τσέλο, και πνευστών όπως το όμποε, το κλαρινέτο.

Οι αρχαίοι πολιτισμοί γνώριζαν καλά τις θεραπευτικές ικανότητες της μουσικής. Πίστευαν ότι η μουσική έχει τη δύναμη να φέρει σε πλήρη αρμονία την ψυχή ενός ατόμου με τρόπους που η ιατρική δεν μπορεί. Γι' αυτό και στην αρχαία Κίνα ένας από τους πρωταρχικούς σκοπούς της μουσικής ήταν η θεραπεία. Και στην αρχαία Ελλάδα η μουσική και η θεραπεία ήταν στενά συνδεδεμένες, γι' αυτό και ο θεός Απόλλωνας ήταν ο θεός της μουσικής αλλά και θεραπευτής θεός.

Είναι γνωστό επίσης ότι πολλοί λόγιοι χρησιμοποίησαν τις χαλαρωτικές ιδιότητες της μουσικής για να επηρεάσουν θετικά και να ενισχύσουν τον χαρακτήρα και την συμπεριφορά των ανθρώπων.

Σήμερα, ορισμένα εξέχοντα ιατρικά ιδρύματα, θέτουν τη μουσική στα θεραπευτικά τους προγράμματα ως αναπόσπαστο κομμάτι. Για

✓
Με τόσα πολλά οφέλη στο μυαλό, το σώμα και την ψυχή μήπως είναι ατυχές το γεγονός ότι δεν ακούμε περισσότερη κλασική μουσική;

παράδειγμα, το Κέντρο Μουσικής και Ιατρικής του John Hopkins, δημιούργησε μία χορωδία που ονομάζεται ParkiSonics, όπου οι συμμετέχοντες που έχουν τη νόσο του Πάρκινσον, εμφανίζουν βελτίωση τόσο στην κίνηση, όσο και στην ομιλία, δύο δεξιότητες του ανθρώπου οι οποίες συχνά επηρεάζονται από το Πάρκινσον.

Κανείς δεν μπορεί να παραβλέψει τα αποτελέσματα ερευνών, τα οποία έδειξαν ότι η ακρόαση την 9^η συμφωνίας του Μπετόβεν αλλά και της συμφωνίας Νο. 40 του Μότσαρτ σε Σολ Ελάσσονα μπορεί να μειώσει σημαντικά την αρτηριακή πίεση και τον καρδιακό ρυθμό των ατόμων καλύτερα και από κάποια φάρμακα.

Έρευνες επίσης δείχνουν ότι η ακρόαση 50 λεπτών κλασικής μουσικής την ημέρα ανακουφίζει το άτομο από το άγχος, είναι πιο αποτελεσματική από την ψυχοθεραπεία για τη θεραπεία της κατάθλιψης, βελτιώνει την εγρήγορση, τη συγκέντρωση και την παραγωγικότητά του. Επιπλέον, ενισχύεται η μνήμη, η δυνατότερη ασπίδα ενάντια στην άνοια, και βελτιώνεται η ΔΕΠΥ (Διαταραχή ελλειμματικής προσοχής / υπερκινητικότητας), ενώ βοηθάει αποτελεσματικά στην ποιότητα του ύπνου και στη μείωση του πόνου.

Με τόσα πολλά οφέλη στο μυαλό, το σώμα και την ψυχή μήπως είναι ατυχές το γεγονός ότι δεν ακούμε περισσότερη κλασική μουσική;

Ηλίας Διαμάντης, β3

Η ακρόαση της 9ης συμφωνίας του Μπετόβεν και της συμφωνίας Νο. 40 του Μότσαρτ μειώνει την αρτηριακή πίεση και τον καρδιακό ρυθμό καλύτερα και από φάρμακα.

Τι θα γινόμασταν χωρίς τις μέλισσες;

[Η αλήθεια που κεντρίζει]

➔ Τι δουλειά έχει ένας Κινέζος, πάνω σε μια αχλαδιά, με μια μπατονέτα στο χέρι;

Ακούγεται σαν ανέκδοτο, αλλά κρύβει μια αλήθεια μάλλον ζοφερή. Πρόκειται για έναν αγρότη που, σκαρφαλωμένος στο δέντρο, χρησιμοποιεί μια μπατονέτα για να μεταφέρει γύρη από άνθος σε άνθος. Μα δεν είναι η δουλειά που κάνουν οι επικονιαστές - έντομα όπως οι μέλισσες, τα σκαθάρια και οι πεταλούδες; Είναι! Μα στην επαρχία Sichuan της Κίνας δεν υπάρχουν πια αρκετές μέλισσες για να επιτευχθεί η επικονίαση. Κάποτε, η περιοχή ήταν η μεγαλύτερη παραγωγός αχλαδιών στον κόσμο, μα λόγω της απερίσκεπτης χρήσης φυτοφαρμάκων οι μέλισσες έχουν εκλείψει - και τον ρόλο τους αναγκάζονται να πάρουν οι άνθρωποι...

Όμως, η μείωση του πληθυσμού των μελισσών και άλλων επικονιαστών δεν είναι αποκλειστικά θέμα της Κίνας. Έχει καταντήσει πλέον, όπως και η κλιματική κρίση, παγκόσμιο φαινόμενο. Καμιά συγκυρία του παρόντος δεν βοηθάει τις μέλισσες. Τα προβλήματα της εποχής μας, η κλιματική αλλαγή, η ρύπανση, η ατμοσφαιρική μόλυνση, είναι απειλητικά για την επιβίωση των επικονιαστών. Ο άνθρωπος, στο μεγαλύτερο ποσοστό του, αν και κοιτά να σώσει τις καλλιέργειές του, δεν νοιάζεται για τους ίδιους τους επικονιαστές των οποίων η συνεισφορά είναι τεράστια.

Οι μέλισσες μάς είναι απαραίτητες. Χωρίς αυτές θα καταρρεύσει από τις βάσεις της η τροφική μας αλυσίδα. Είναι γνωστό πως το 75% - 95% όλων των φυτών στη γη που παράγουν φρούτα και καρπούς χρειάζονται επικονιαστές για να καρποφορήσουν. Το μέγεθος του προβλήματος αποκτά άλλη βαρύτητα, όταν σκεφτούμε ότι μία στις τρεις μπουκιές που βάζουμε στο στόμα μας την οφείλουμε στις μέλισσες, τις πεταλούδες και τα σκαθάρια που είναι αναντικατάστατα για τη γεωργική παραγωγή και τη διατήρηση της ζωής στον πλανήτη.

Πιο συγκεκριμένα, στον τόπο μας, βιώνουμε κι εμείς ως έναν βαθμό τη μείωση του πληθυσμού των επικονιαστών. Ίσως να έχετε προσέξει πως τους καλοκαιρινούς μή-

νες συναντάμε στη φύση περισσότερες μέλισσες και σφήκες, παρά βομβίνους (μπάμπουρες). Πράγματι, ο πληθυσμός τους, αν και κάποτε μεγάλος, έχει συρρικνωθεί, όπως γενικά συρρικνώνονται οι πληθυσμοί από άγριες μέλισσες, που είναι πάνω από 1000 είδη στην Ελλάδα. Τα ανθρώπινα λάθη που έχουν οδηγήσει σε αυτήν την κατάσταση, έχουν αντίκτυπο στην καλλιέργεια ενός βασικού καλοκαιρινού λαχανικού - της ντομάτας. Η τεχνολογία προσπαθεί να δώσει τη λύση, και στην Ελλάδα έχουν ήδη έρθει ειδικές μηχανές που μπορούν να γονιμοποιήσουν τα άνθη της ντοματιάς, που δηλαδή παίρνουν τον ρόλο του μπάμπουρα, του πιο σημαντικού επικονιαστή της. Είναι προφανές όμως πως, αν και η πρόοδος της τεχνολογίας μάς βοηθά, δεν μπορεί να μας δώσει τη μακροχρόνια λύση...

Άραγε εμείς στο Σχολείο μας, μπορούμε να βοηθήσουμε τους επικονιαστές; Πρέπει να μιμηθούμε την Ευρώπη, η οποία ήδη λαμβάνει τα μέτρα της για να αντιστρέψει την κατάσταση. Όμορφοι μυρωδάτοι κήποι γεμάτοι θελκτικά αγριολούλουδα αλλά και φωλιές για έντομα ή κυψέλες κάνουν την εμφάνισή τους ακόμη και σε σπουδαία κτήρια των πόλεων όπως το Μουσείο Ορσέ στο Παρίσι, στον Καθεδρικό ναό του Βερολίνου, στην Tate Modern του Λονδίνου και το Κτήριο του Σκωτσέζικου Κοινοβουλίου, στο Εδιμβούργο.

Τα πρώτα βήματα γίνονται και στην Αθήνα, τρεις κυψέλες, ήδη, έχουν πάρει τη θέση τους στον πύργο Συγγρού, κοντά στη Λεωφόρο Κηφισίας.

Το Σχολείο μας αποτελεί ένα μικρό οικοσύστημα μέσα στο Ψυχικό. Μια πηγή πρασίνου, γεμάτο αγριολούλουδα, κάτι το οποίο το κάνει φυσικό πόλο έλξης για τα έντομα. Για να βοηθήσουμε ακόμη περισσότερο τους επικονιαστές δεν έχουμε παρά να λάβουμε τα μέτρα μας: να τοποθετήσουμε στα ωραιότερα μέρη του campus ξενοδοχεία εντόμων, την Άνοιξη να φυτεύουμε αρωματικά και θάμνους με μυρωδάτα ελκυστικά λουλούδια όπως λεβάντα και κουμαριές, και να αποφύγουμε τη χρήση φυτοφαρμάκων που μπορούν να βλάψουν τα ωφέλιμα έντομα.

Να κάνουμε, με λίγα λόγια, ό,τι περνά από το χέρι μας για να σώσουμε ένα σημαντικό κομμάτι του οικοσυστήματός μας.

Όλγα Δανηλάτου, γ2

Η κρίση της δημοσιογραφίας στον ψηφιακό κόσμο

Αναζητώντας λύσεις για ένα αξιόπιστο μέλλον

➔ Σε ένα περιβάλλον ταχύτατων αλλαγών, αστραπιαίας ενημέρωσης και πολλαπλών πηγών πληροφόρησης, η δημοσιογραφία βρίσκεται στο μέσο μιας θεαματικής και πρωτόγνωρης κρίσης.

Μέχρι πριν από μερικά χρόνια στη συνείδηση του κοινού η δημοσιογραφία ήταν συνώνυμο της τιμιότητας, της ευθύτητας και της αλήθειας. Οι δημοσιογράφοι εξασφάλιζαν τη λειτουργία της δημοκρατίας και τον έλεγχο της εξουσίας. Στις μέρες μας οι ιεραρχήσεις και οι επιλογές των ειδήσεων τίθενται υπό αμφισβήτηση, επηρεάζοντας τον τρόπο με τον οποίο παράγεται, διανέμεται και καταναλώνεται η πληροφορία. Ο ρόλος της παραδοσιακής δημοσιογραφίας και των εκπροσώπων της μεταβάλλεται και χαρακτηρίζεται από αλαζονεία και έλλειψη ήθους.

Τα αίτια και οι επιπτώσεις της κρίσης αυτής είναι ποικίλα και αλληλένδετα. Τα βασικά αίτια εντοπίζονται, αρχικά, στην άνοδο της ψηφιακής τεχνολογίας. Οι πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης και οι ειδησεογραφικές ιστοσελίδες έχουν αλλάξει τη ροή της πληροφορίας. Η ταχύτητα της διάδοσης συχνά υπερτερεί της ακρίβειας, με αποτέλεσμα την εξάπλωση παραπλη-

ροφόρησης. Η έλλειψη μηχανισμών ελέγχου ποιότητας στο διαδίκτυο επιτρέπει τη διάδοση ψευδών ειδήσεων (fake news) με αποτέλεσμα την παραπληροφόρηση.

Επιπροσθέτως, οικονομικοί λόγοι οδηγούν στην υποβάθμιση της ποιότητας, αφού οι πιέσεις για την παραγωγή κερδοφορίας οδηγούν στην έμφαση σε εντυπωσιακά ή «κίτρινα» θέματα, εις βάρος της ερευνητικής δημοσιογραφίας. Παρατηρείται βάρβαρη εισβολή στην ιδιωτική ζωή επώνυμων και ανώνυμων πολιτών, στροφή σε παρυσίαση πολιτικών και οικονομικών σκανδάλων και lifestyle, διενέργεια «τηλεδικών» για αθώους και κατηγορούμενους προεξοφλώντας ευθύνες και αποτελέσματα πέρα από τη Δικαιοσύνη.

Καθοριστικής σημασίας είναι οι πολιτικές και εταιρικές πιέσεις, καθώς η ανεξαρτησία των δημοσιογράφων περιορίζεται συχνά από πολιτικά ή οικονομικά συμφέροντα που προσπαθούν να ελέγξουν το περιεχόμενο, χωρίς αντικειμενικότητα και καθαρή σκέψη. Η έλλειψη δημοσιογραφικής δεοντολογίας σε όλο το φάσμα της ενημέρωσης δημιουργεί υποβάθμιση της ποιότητας και διάβρωση της εμπιστοσύνης. Η μη διεξοδική και ερευνητική δημο-

σιογραφία οδηγεί σε επιφανειακή κάλυψη θεμάτων, ενώ το κοινό τείνει να εμπιστεύεται λιγότερο τα μέσα ενημέρωσης, γεγονός που ενισχύει τον κυνισμό και την πόλωση.

Καθώς η δημοσιογραφία παραμένει θεμελιώδης αρχή για τη λειτουργία της δημοκρατίας και την ομαλότητα του κοινωνικού βίου, οφείλει, πρέπει και μπορεί να αποκαταστήσει το κύρος της.

Η ενίσχυση της ερευνητικής δημοσιογραφίας και η συνεχής κατάρτιση των δημοσιογράφων μπορούν να αποκαταστήσουν την εμπιστοσύνη. Η εφαρμογή κώδικα δεοντολογίας και η επιβολή κανόνων διαφάνειας σε όλα τα ΜΜΕ μπορεί να περιορίσει την εξάπλωση της παραπληροφόρησης. Αναμφίβολα, σημαντικός είναι και ο ρόλος της εκπαίδευσης του κοινού. Η προώθηση της κριτικής σκέψης και της ψηφιακής παιδείας μπορεί να καταστήσει το κοινό πιο ικανό να αναγνωρίζει την αξιόπιστη πληροφόρηση.

Είναι πλέον προφανές ότι το δημοσιογραφικό επάγγελμα οφείλει να προσαρμοστεί, να επαναπροσδιοριστεί και να διασφαλίσει τον ρόλο του στις νέες συνθήκες που διαμορφώνει η παγκοσμιοποίηση της επικοινωνίας. Θεωρώ, τέλος, ζωτικής σημασίας την ανάγκη χάραξης μιας οραματικής και ταυτόχρονα ρεαλιστικής εθνικής στρατηγικής στο επικοινωνιακό πεδίο.

Ευάγγελος Κουρτίδης, γ4

Από θεματοφύλακα της αλήθειας στη μάχη με τα fake news, την παραπληροφόρηση και την απώλεια εμπιστοσύνης

ΟΜΙΛΟΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Τα Νέα του Γυμνασίου Μέσο έκφρασης έμπνευσης, ιδεών, δημιουργικότητας

➔ Το Περιοδικό του Γυμνασίου Κολλεγίου Αθηνών έχει μια μακρά ιστορία και αποτελεί σημαντικό κομμάτι της ζωής του Σχολείου. Από την πρώτη του έκδοση μέχρι σήμερα, λειτουργεί ως μέσο έκφρασης για τους μαθητές, δίνοντάς τους την ευκαιρία να παρουσιάσουν τις σκέψεις, τις ιδέες και τη δημιουργικότητά τους. Αρχικά, το Περιοδικό ξεκίνησε ως ένας τρόπος επικοινωνίας ανάμεσα στη μαθη-

τική κοινότητα, τους καθηγητές και το ευρύτερο σχολικό περιβάλλον. Περιλάμβανε άρθρα που αφορούσαν κοινωνικά και επιστημονικά θέματα, καθώς και λογοτεχνικά κείμενα, ποιήματα και καλλιτεχνικές δημιουργίες.

Με τα χρό-

2023 νια εξελίχθηκε, προσαρμόζοντας το περιεχόμενό του στις ανάγκες και τα ενδιαφέροντα κάθε νέας γενιάς μαθητών. Το όνομα «Τα Νέα Του Γυμνασίου» που διατηρείται μέχρι σήμερα, έγι-

Μέσα από τις σελίδες του, οι μαθητές δεν περιορίζονται μόνο στη συγγραφή άρθρων, αλλά αποκτούν την ευκαιρία να εκφραστούν δημιουργικά, να προβληματιστούν για σημαντικά θέματα και να συμμετάσχουν σε μια συνεργατική διαδικασία που τους βοηθά να αναπτύξουν τις δεξιότητές τους.

νε σύμβολο της πνευματικής και πολιτιστικής ζωής του Κολλεγίου. Μέσα από τις σελίδες του, οι μαθητές δεν περιορίζονται μόνο στη συγγραφή άρθρων, αλλά αποκτούν την ευκαιρία να εκφραστούν δημιουργικά, να προβληματιστούν για σημαντικά θέματα και να συμμετάσχουν σε μια συνεργατική διαδικασία που τους βοηθά να αναπτύξουν τις δεξιότητές τους.

Το Περιοδικό αποτελεί κάτι περισσότερο από μια απλή σχολική δραστηριότητα. Είναι ένας χώρος όπου οι μαθητές μπορούν να μοιραστούν τις απόψεις τους, να αισθανθούν ότι η φωνή τους ακούγεται και να αφήσουν το δικό τους αποτύπωμα στην ιστορία του Κολλεγίου. Η συμμετοχή στη δημιουργία του Περιοδικού ενισχύει το αίσθημα της δημιουργικότητας και της ομαδικότητας, αποτελώντας μια εμπειρία που μένει αξέχαστη!

Αγγελική Αγάπη Γαλάνη, γ2

2024

Πώς η Τεχνητή Νοημοσύνη και οι ψηφιακοί βοηθοί ενισχύουν την εκπαίδευση

➔ Φανταστείτε ένας μαθητής να γράφει διαγώνισμα, να έχει απορίες και να μην υπάρχει κανείς να βοηθήσει. Σε αυτή την περίπτωση, ένας ψηφιακός βοηθός μέσω της Τεχνητής Νοημοσύνης προσφέρεται για επικοινωνία με τον μαθητή με απλό και κατανοητό τρόπο, δέχεται ερωτήσεις και παρέχει άμεσες απαντήσεις. Αυτό προϋποθέτει τη δημιουργία βίντεο με διαλέξεις από καθηγητές που θα καλύπτουν την ύλη κάθε σχολικού αντικειμένου. Παράλληλα, τα βίντεο μετατρέπονται από αλγόριθμους Τεχνητής Νοημοσύνης σε γραπτό κείμενο, δημιουργώντας αυτόματα υπότιτλους, κεντρικό θέμα και περίληψη. Ο μαθητής λοιπόν θέτει το ερώτημα και ο ψηφιακός οδηγός τον καθοδηγεί ως προς το σε ποιο λεπτό ακριβώς του βίντεο βρίσκεται η απάντηση καθώς και πού αλλού στο διαδίκτυο έχει τη δυνατότητα να ανατρέξει για να απαντηθεί ολοκληρωμένα το ερώτημά του. Σε διεθνές επίπεδο η πρακτική των ψηφιακών βοηθών ήδη χρησιμοποιείται σε προηγμένες χώρες. Στην Ελλάδα βρίσκεται σε πιλοτικό στάδιο αλλά εξελίσσεται με γοργούς ρυθμούς.

Η Τεχνητή Νοημοσύνη φέρνει επανάσταση στην εκπαιδευτική διαδικασία σε όλες τις βαθμίδες. Πρόκειται ουσιαστικά για εξατομικευμένη μάθηση, προσφέροντας έγκαιρη και με στοχευμένο τρόπο καθολική πρόσβαση σε εκπαιδευτικές πηγές, συνεπώς

▼
Η Τεχνητή Νοημοσύνη φέρνει επανάσταση στην εκπαιδευτική διαδικασία σε όλες τις βαθμίδες

στη γνώση. Επιπρόσθετα, τα συστήματα Τεχνητής Νοημοσύνης όπως οι ψηφιακοί βοηθοί διασφαλίζουν και προωθούν και τη συμπεριληπτική εκπαίδευση, εφόσον καθιστούν το εκπαιδευτικό υλικό προσβάσιμο σε μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές και μαθησιακές ανάγκες (πχ με προβλήματα ακοής).

Η Τεχνητή Νοημοσύνη και συγκεκριμένα οι ψηφιακοί βοηθοί αποτελούν επανάσταση στον χώρο της εκπαίδευσης και συμβάλλουν στην εξάλειψη των ανισοτήτων. Ως εκ τούτου, όλοι οι μαθητές, ανεξάρτητα από την οικονομική τους δυνατότητα, την κοινωνική προέλευση, τον τόπο διαμονής και τον τύπο μάθησής τους έχουν τη δυνατότητα να λάβουν ίσες ευκαιρίες μόρφωσης και μελλοντικής εξέλιξης.

Κωνσταντίνα Ταραντίλη, γ8

Η Τεχνολογία στην εκπαίδευση: Εργαλείο ή Εμπόδιο;

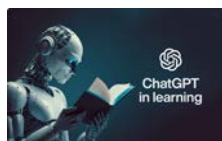
Η δύναμη της ψηφιακής γνώσης
και οι κίνδυνοι της υπερβολής

Τα τελευταία χρόνια η τεχνολογία έχει αλλάξει ριζικά τον τρόπο που μαθαίνουμε. Στο σχολείο, οι διαδραστικοί πίνακες, τα tablets και οι ηλεκτρονικές σημειώσεις βοηθούν στη διδασκαλία, κάνοντας το μάθημα πιο ενδιαφέρον. Επιπλέον, το διαδίκτυο δίνει τη δυνατότητα στους μαθητές να βρουν πληροφορίες γρήγορα και εύκολα, κάτι που παλαιότερα απαιτούσε περισσότερη προσπάθεια.

Οι εκπαιδευτικές εφαρμογές του διαδικτύου είναι δημοφιλέστερες από ποτέ. Ένα παράδειγμα είναι το Duolingo, που βοηθά τους μαθητές να μάθουν ξένες γλώσσες με απλές, σύντομες ασκήσεις και διδασκαλίες. Η βελτίωση, αν και σταδιακή, γίνεται εμφανής με τον καιρό. Η τεχνητή νοημοσύνη (AI) παίζει και αυτή καθοριστικό ρόλο, με εργαλεία όπως το ChatGPT, που μπορεί να εξηγήσει δύσκολες έννοιες, να βοηθήσει με εργασίες ή να προτείνει ιδέες για δημιουργική γραφή. Επιπλέον, πολλά σχολεία πειραματίζονται με την εικονική πραγματικότητα για να προσθέσουν ζωντάνια στα μαθήματά τους, συχνά με τρισδιάστατες προσομοιώσεις σε μαθήματα βιολογίας ή φυσικής. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις φαίνεται η θετική επίδραση της τεχνολογίας στην εκπαίδευση.

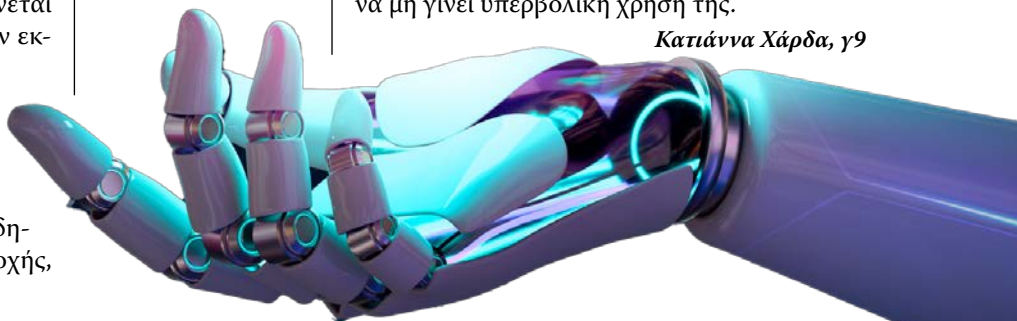
Ωστόσο, η υπερβολική χρήση της τεχνολογίας μπορεί να επιφέρει και αρνητικές συνέπειες. Τα πολλά ψηφιακά ερεθίσματα μειώνουν την ικανότητα συγκέντρωσης και μπορεί σταδιακά να οδηγήσουν στην ανάπτυξη διάσπασης προσοχής,

ενώ η εξάρτηση από τις οθόνες μπορεί να οδηγήσει σε έλλειψη κριτικής σκέψης. Επιπλέον, είναι γεγονός ότι δεν έχουν όλοι οι μαθητές την ίδια πρόσβαση σε σύγχρονες συσκευές, πράγμα το οποίο δημιουργεί ανισότητες.

Επομένως, η τεχνολογία είναι χρήσιμη και αποτελεί σημαντικό εργαλείο στην εκπαίδευση, όταν χρησιμοποιείται σωστά. Αν αξιοποιηθεί με μέτρο και σε συνδυασμό με την παραδοσιακή διδασκαλία, μπορεί να κάνει τη μάθηση πιο αποδοτική και ευχάριστη, χωρίς να αντικαταστήσει τη δημιουργική σκέψη και την προσωπική προσπάθεια. Το μόνο που προϋποθέτει η θετική λειτουργία της στην εκπαίδευση είναι να μη γίνει υπερβολική χρήση της.

Κατιάννα Χάρδα, γρ

ΑΡΗΣ

Το δεύτερο σπίτι του ανθρώπου;

➔ Τα τελευταία χρόνια οι επιστήμονες έχουν επικεντρωθεί στη δημιουργία αποικιών σε άλλους πλανήτες. Όμως γιατί να εγκαταλείψει κάποιος τον πλανήτη στον οποίο ζει το είδος του για εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια; Ζούμε σε μια εποχή που το φυσικό περιβάλλον της γης συνεχώς καταστρέφεται, καθιστώντας όλο και πιο δύσκολη την παραμονή του ανθρώπου σε αυτό. Ακόμα, η ραγδαία αύξηση του πληθυσμού της Γης, σε συνδυασμό με τη μείωση των φυσικών πόρων, μας αναγκάζουν να αναζητήσουμε επιπρόσθετους φυσικούς πόρους σε άλλους πλανήτες. Έτσι, η αποίκηση ενός νέου πλανήτη μοιάζει μονόδρομος για την αντιμετώπιση του ζητήματος του υπερπληθυσμού. Τέλος, η αναζήτηση πλανητών με σκοπό την αποίκισή τους δεν οφείλεται πουθενά αλλού παρά στην έμφυτη τάση του ανθρώπου να εξερευνά το άγνωστο.

Στην προσπάθειά μας να αποικίσουμε άλλους πλανήτες προκύπτει το εξής ερώτημα: Ποιον να επιλέξουμε ανάμεσα στους εκατομμύρια πλανήτες μόνο του γαλαξία μας; Οι επιστήμονες έχουν καταλήξει πως ο Άρης είναι ο καταλληλότερος, αφού βρίσκεται στην κατοικήσιμη ζώνη του ηλιακού μας συστήματος. Αυτή η ζώνη ορίζεται ως το σύνολο των αποστάσεων από το κεντρικό αστέρι ενός συστήματος, εντός των οποίων ένας περιστρεφόμενος γύρω από το αστέρι βραχώδης πλανήτης μπορεί να διατηρήσει στην επιφάνειά του νερό σε υγρή μορφή. Ωστόσο, το κύριο πλεονέκτημα του Άρη έναντι άλλων ηλιακών σωμάτων, είναι πως ευρήματα καθιστούν φανερό το γεγονός ότι δισεκατομμύρια χρόνια νωρίτερα είχε μια αρκετά παχιά ατμόσφαιρα, σαν της

▼
Η ατμόσφαιρα του Άρη περιέχει μόλις 0,1% οξυγόνο – το οξυγόνο είναι το επόμενο μεγάλο στοιχείο.

▼
Ο χρόνος θα δείξει αν οι γήινοι άποικοι θα μετατραπούν σε Αρειανούς.

Γης, καθώς και νερό το οποίο εκτιμάται πως βρίσκεται ακόμα σε σημεία του πλανήτη σε στερεή κατάσταση. Άλλωστε, το έδαφος του Άρη είναι και πλούσιο σε ουσίες χρήσιμες για τη δημιουργία ενός οικοσυστήματος.

Πώς όμως ένας αφιλόξενος για τον άνθρωπο πλανήτης θα γίνει το δεύτερό του σπίτι; Η δημιουργία κατάλληλων συνθηκών στον Άρη ονομάζεται γεωμορφοποίηση. Η πρώτη φάση της αποσκοπεί στην αύξηση της θερμοκρασίας και στη δημιουργία μιας παχιάς ατμόσφαιρας που συγκρατεί τη θερμότητα από τον ήλιο. Για να συμβεί αυτό, θα αξιοποιήσουμε το ίδιο φαινόμενο που αποτελεί μάλιστα για τη ζωή στον δικό μας πλανήτη. Πρόκειται για το φαινόμενο του θερμοκηπίου, το οποίο προκαλεί αύξηση της θερμοκρασίας. Θα στηθούν μικρά εργοστάσια στον Άρη που θα καίνε ορυκτά καύσιμα που έχουν βρεθεί στο έδαφος του πλανήτη. Έτσι, θα συγκεντρώνονται στην ατμόσφαιρα του Άρη αέρια του θερμοκηπίου που θα συγκρατούν ολόένα και περισσότερη ηλιακή ακτινοβολία στον πλανήτη. Η σταδιακή αύξηση της θερμοκρασίας θα απελευθερώσει διοξείδιο του άνθρακα από το έδαφος του Άρη, επισπεύδοντας τη θέρμανσή του. Ειδικότερα, ο νότιος πόλος έχει ξηρό πάγο που περιέχει παγωμένο διοξείδιο του άνθρακα. Αυτό θα απελευθερωθεί με το λιώσιμο των πάγων, ενώ παράλληλα θα εμφανιστεί νερό σε υγρή μορφή στην επιφάνεια του πλανήτη. Το νερό θα συμβάλει με τη σειρά του στην αύξηση της ατμοσφαιρικής πίεσης, ενώ η συγκέντρωση νερού και διοξειδίου του άνθρακα στην ατμόσφαιρα θα οδηγήσει στη δημιουργία του όζοντος. Αυ-

τό το στρώμα θα προστατεύει τους κατοίκους του Άρη από την ακτινοβολία του ήλιου. Επίσης, η εξάτμιση του νερού θα οδηγήσει στην άνοδο υδρατμών στην ατμόσφαιρα. Οι υδρατμοί είναι ένα αέριο του θερμοκηπίου, πιο ισχυρό ακόμα και από το διοξείδιο του άνθρακα. Θα δημιουργήσουν σύννεφα, τα οποία θα προκαλέσουν βροχές που ενδεχομένως ξεπλύνουν το κόκκινο χρώμα που καλύπτει για εκατομμύρια χρόνια την επιφάνεια του Άρη. Μετά από 100 χρόνια εκτιμάται πως η θερμοκρασία του Άρη θα έχει αυξηθεί αρκετά, ώστε να είναι δυνατή η παραμονή ανθρώπου εκεί. Ακόμα, θάλασσες και ωκεανοί θα κάνουν την εμφάνισή τους στον άλλοτε «κόκκινο» πλανήτη και ο ουρανός θα είναι γαλάζιος.

Ωστόσο, για να μπορέσει να επιβιώσει εκεί το ανθρώπινο είδος, είναι απαραίτητο να παραχθεί οξυγόνο. Η ατμόσφαιρα του Άρη, αποτελείται από μόλις 0,1% οξυγόνο σε αντίθεση με της Γης, που περιέχει 21%. Μια μέθοδος που οι επιστήμονες ερευνούν, είναι η ηλεκτρόλυση του νερού. Ειδικότερα, διασπώντας το νερό σε υδρογόνο, θα μπορέσουν να παραχθούν 360.000.000 τόνοι υδρογόνου και 2.640.000.000 τόνοι οξυγόνου, όσο έχουμε και στη Γη. Μια εναλλακτική λύση είναι η δημιουργία ηλιακών εργοστασίων που θα εξάγουν οξυγόνο με τη βοήθεια του διοξειδίου του άνθρακα που βρίσκεται στη λεπτή ατμόσφαιρα του Άρη. Είναι ακόμα σημαντική η δημιουργία ενός οικοσυστήματος που θα περιλαμβάνει φυτά. Ωστόσο, οι χαμηλές θερμοκρασίες του Άρη, καθώς και το ανέτοιμο χρώμα δεν

✓
Το φαινόμενο του θερμοκηπίου, που καταστρέφει τη Γη, μπορεί να «ζεστάνει» τον Άρη.

Μετασχηματίζοντας τον Άρη

Γη νο2;

θεί δάση που μπορούν να παράγουν αρκετό οξυγόνο, ώστε τα τεχνητά μέσα οξυγόνωσης να είναι περιττά.

Μολονότι έχει αποδειχθεί πως είναι εφικτό να αποικήσουμε τον Άρη, πολλοί επιστήμονες έχουν θέσει το ερώτημα κατά πόσο είναι ηθικό να αξιοποιήσουμε έναν άλλον πλανήτη για το συμφέρον μας. Σε κάθε περίπτωση, ο Άρης αποτελεί ένα κομμάτι του σύμπαντος που οφείλουμε να σεβαστούμε. Δεν μπορούμε να αντιμετωπίζουμε τους πλανήτες ως μέσα για να επιβιώνουμε και, αφού καταστρέψουμε έναν, να τον αντικαθιστούμε με κάποιον άλλο. Ωστόσο, δεν μπορούμε να αδιαφορήσουμε για το γεγονός ότι ο αποικισμός του Άρη θα εξασφάλιζε τη διαίωνιση και εξάπλωση του είδους μας. Αντιμετωπίζοντας ανθρωποκεντρικά το ζήτημα, είναι χρέος μας να προσπαθούμε να συντηρήσουμε τον εαυτό μας και τους συνανθρώπους μας. Για αυτόν τον λόγο ο αποικισμός του Άρη είναι μια φυσική διαδικασία που οι άνθρωποι αναγκάζονται να κάνουν ακολουθώντας το ένστικτό τους για επιβίωση.

Η αποίκηση του Άρη είναι πολύ πιθανόν να αποτελέσει μια πραγματικότητα με την οποία να πρέπει να συμφιλιωθούμε. Απομένει λοιπόν να μάθουμε μόνο τι επιφυλάσσει το μέλλον για τους αρειανούς κατοίκους. Ποια νέα είδη θα δημιουργηθούν στις πρωτόγνωρες συνθήκες του Άρη και ποια θα είναι η σχέση του με τη Γη; Μήπως η χαμηλή βαρύτητα και ατμοσφαιρική πίεση μετατρέψουν τους γήινους αποίκους του Άρη σε Αρειανούς που δεν θα μπορούν να επιβιώσουν στον μητρικό τους πλανήτη; Πόσες άλλες «Γαίες» θα αναγκαστεί να φτιάξει ο άνθρωπος; Αυτά είναι ερωτήματα που μόνο ο χρόνος θα απαντήσει.

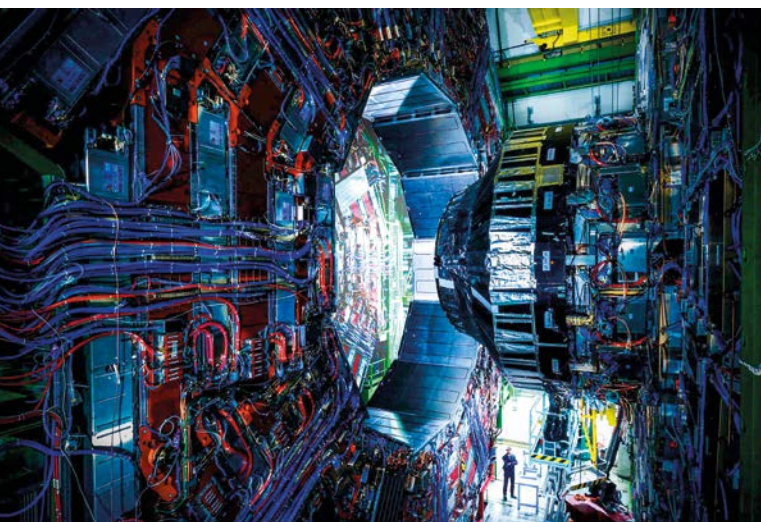
Αλέξανδρος Μισθός, β6

Cern

70 χρόνια

από την ίδρυση
του μεγαλύτερου
κέντρου
πυρηνικών
ερευνών
στον κόσμο

τεύγματα, μεταξύ των οποίων τα σημαντικότερα είναι τα ακόλουθα. Αρχικά, το 1973

➔ Το Cern αποτελεί, όπως δηλώνει το ακρωνύμιο της ονομασίας του (Conseil Européen pour la Recherche Nucleaire), το μεγαλύτερο συμβούλιο για την πυρηνική έρευνα στον κόσμο και βρίσκεται μεταξύ των συνόρων Γαλλίας και Ελβετίας, από το 1954, όταν δηλαδή ιδρύθηκε. Αποσκοπεί στην κατανόηση κυρίως των θεμελιωδών σωματιδίων και φυσικά των νόμων του σύμπαντος.

Στη διάρκεια των 70 χρόνων λειτουργίας του το CERN έχει καταφέρει πολλαπλά επι-

ανακαλύφθηκαν ουδέτερα ρεύματα και το 1983 τα μποζόνια W και Z, τα οποία μεταδίδουν την ασθενή πυρηνική δύναμη. Στη συνέχεια, το 1995, δημιουργήθηκαν άτομα αντιυδρογόνου, γεγονός το οποίο σαφώς σηματοδοτεί εξέλιξη ως προς τη μελέτη της αντιύλης και το

1999, ένα πείραμα που πραγματοποιήθηκε στο CERN απέδειξε την παραβίαση της συμμετρίας CP. Συγκεκριμένα, το γεγονός αυτό αποτελεί σημαντικό σταθμό στην εξέλιξη της επιστήμης, αφού εξηγήθηκαν οι διαφορές μεταξύ ύλης και αντιύλης στο σύμπαν. Επιπλέον, το 2010, απομονώθηκαν 38 άτομα αντιυδρογόνου και το 2011, διατηρήθηκε αντιυδρογόνο για χρονικό διάστημα άνω των 15 λεπτών. Τέλος, το 2012, έλαβε χώρα η ανακάλυψη του μποζονίου Χιγκς, κάτι το οποίο επιβεβαίωσε τη θεωρία για τον μηχανισμό Χιγκς, ο οποίος δίνει μάζα στα στοιχειώδη σωματίδια.

▼
Συμπερασματικά, το CERN αποτελεί τη σύγχρονη κοιτίδα της επιστήμης, που με τους εξελιγμένους και σύγχρονους μηχανισμούς του, έχει καταφέρει να ερμηνεύσει διάφορα περίπλοκα φαινόμενα της φύσης και να καταλάβει σε μεγάλο βαθμό τη δομή του σύμπαντος.

Ωστόσο, πέρα από τα επιτεύγματα του CERN, η επέτειος για τα 70 χρόνια από την ίδρυσή του, θα έπρεπε να αποτελεί γιορτή για την Ελλάδα, καθώς η ίδια έχει συμβάλει με πολλούς τρόπους στην ανάπτυξη του συγκεκριμέ-

νου κέντρου ερευνών. Αρχικά, η Ελλάδα καθίσταται 1 από τα 12 ιδρυτικά κράτη-μέλη του CERN. Συγκεκριμένα, ως προς τον συνολικό προϋπολογισμό της το 2017, συνεισέφερε 1,2%. Επίσης, ο πρόεδρος του συμβουλίου του CERN, ονόματι Κωνσταντίνος Φουντάς είναι Έλληνας, κάτι το οποίο αδιαμφισβήτητα τιμάει τη χώρα μας. Ακόμη, η ελληνική κοινότητα στο CERN είναι ευρεία, καθώς απαρτίζεται από 250 Έλληνες, εκ των οποίων 110 προέρχονται από ελληνικά πανεπιστήμια και 130 ανήκουν στο προσωπικό ως ερευνητές ή ως φοιτητές.

Πάνος Κραμποβίτης, γ4

Η γενιά Z και η σχέση της με την αγορά εργασίας

➔ Στη σημερινή εποχή, στην Ελλάδα, ένα από τα κορυφαία προβλήματα στον εργασιακό χώρο είναι η έλλειψη εργαζομένων. Αυτό είναι κάτι πρωτόγνωρο, καθώς στο παρελθόν, στα θέματα που προβληματίζουν σταθερά την ελληνική κοινωνία συμπεριλαμβανόταν πρωτίστως η ανεργία. Ωστόσο, στις μέρες μας, η πληθώρα κενών θέσεων εργασίας αναδεικνύει τις ελλείψεις που υπάρχουν σε όλα τα επαγγέλματα, σε όλες τις ειδικότητες και σε όλους τους κλάδους. Πολλές μεγάλες αλλά και μικρομεσαίες επιχειρήσεις σε ολόκληρη την περιφέρεια αδυνατούν να βρουν εργαζόμενους με αποτέλεσμα να αντιμετωπίζουν πρόβλημα ακόμα και επιβίωσης. Αναζητούν προσωπικό σε σταθερή βάση, αλλά δεν βρίσκουν εργαζόμενους, όχι μόνο για θέσεις εξειδικευμένης εργασίας αλλά και για απλές, καθημερινές δουλειές. Κάποιοι πιστεύουν ότι η μετανάστευση των νέων στέρησε τη χώρα από εργαζόμενους και επισημαίνουν το πρόβλημα των χαμηλών μισθών σε σύγκριση με άλλες ανεπτυγμένες χώρες. Άλλοι απλά θεωρούν ότι η νέα γενιά δεν ενδιαφέρεται για σταθερή εργασία και καριέρα.

Μετά από ευρύτερη έρευνα στον τομέα της εργασίας σε διεθνές επίπεδο προκύπτει ότι το πρόβλημα είναι παγκόσμιο και δεν υπάρχει μόνο στην Ελλάδα. Σχετίζεται κατά κύριο λόγο με τις αλλαγές που έφερε η παγκοσμιοποίηση και η αλματώδης ανάπτυξη της τεχνολογίας. Αυτές οι αλλαγές επηρέασαν ιδιαίτερα τη γενιά Z, δηλαδή όσους είναι σήμερα μεταξύ 12-27 ετών. Η γενιά αυτή μπαίνει στην αγορά εργασίας έχοντας άλλες απαιτήσεις και άλλα βιώματα. Έρχεται σε επαφή με τη νοοτροπία που επικρατούσε στις επιχειρήσεις από το 1980 που είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τις πολλές ώρες στο γραφείο, τον σκληρό ανταγωνισμό, τις μεγάλες αμοιβές, το κυνήγι της επαγγελματικής και κοινωνικής επιτυχίας, τη μανία επίδειξης και πλουτισμού και την απορρίπτει.

Διεθνείς μελέτες διαπιστώνουν ότι η κοσμοθεωρία της γενιάς Z είναι πολύ μακριά από αυτή τη νοοτροπία. Η ισορροπία μεταξύ προσωπικής και επαγγελματικής ζωής είναι αδιαπραγμάτευτη και κανείς δεν είναι διατεθειμένος να θυσιάσει πολλές ώρες από τον πολύτιμο χρόνο του στο γραφείο. Άλλωστε μετά την πανδημία του COVID-19 είναι σύνηθες να εργάζεται κανείς μέσω της τεχνολογίας και από το σπίτι. Πολλοί μάλιστα θεωρούν ότι δεν υπάρχει ενδιαφέρον στη σταθερή εργασία και προτιμούν τις συχνές αλλαγές περιβάλλοντος και εργοδότη. Πολλοί εργοδότες πάλι από την πλευρά τους εκφράζουν το παράπονο ότι οι νέοι αναζητούν ευκαιρία μεταγραφής από τον πρώτο κιόλας χρόνο που προσλαμβάνονται και δεν καταβάλλουν σοβαρές προσπάθειες στο να γίνουν καλύτεροι στο

αντικείμενο εργασίας τους. Επισημαίνουν μάλιστα την πλήρη απουσία φιλοδοξιών όσον αφορά την εξέλιξη της καριέρας τους.

Παράλληλα οι νέοι ενδιαφέρονται όλο και λιγότερο για τα υλικά αγαθά στα οποία έδι-

Η νοοτροπία του '80 με τις πολλές ώρες εργασίας, τον ανταγωνισμό και το κυνήγι πλούτου απορρίπτεται!

ναν προτεραιότητα οι σημερινοί διευθυντές – αφεντικά τους και επιπλέον δεν έχουν καμία πρόθεση να περάσουν τη ζωή τους δουλεύοντας σκληρά. Διαπιστώνεται, λοιπόν, μια διαφορά νοοτροπίας των απαιτήσεων αλλά και στόχων μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτών, που δημιουργεί με τη σειρά της προβλήματα στην κατανόηση και επικοινωνία μεταξύ τους.

Συνεπώς, το πρόβλημα της έλλειψης προσωπικού απαιτείται να το αντιμετωπίσουν οι εργοδότες με πολύ πιο ανοιχτό μυαλό και με μεγάλη διάθεση κατανόησης των αναγκών και επιθυμιών της νέας γενιάς Z, που μπορεί ταυτόχρονα να σημαίνει αμφισβήτηση και επαναπροσδιορισμό των δικών τους πιστεύω. Θα πρέπει δηλαδή να αναθεωρήσουν τα κίνητρα και τις αντιλήψεις τους, καθώς, μπορεί μεν να τους ανέβασαν στη σκάλα της επιτυχίας μέχρι σήμερα, αλλά σίγουρα δεν θα τους βοηθήσουν να επιβιώσουν στη νέα πραγματικότητα.

Μαρία Φραγάκη, γ9

• Kyiv

UKRAINE

Σκέψεις πάνω σε έναν πόλεμο

➔ Στις 24 Φεβρουαρίου του 2022 η σύγκρουση μεταξύ της Ρωσίας και της Ουκρανίας φτάνει στο αποκορύφωμά της και ο πόλεμος αρχίζει. Και από τότε, δεκάδες εγκλήματα πολέμου έχουν σημειωθεί με τεράστιες απώλειες και από τις δύο πλευρές.

Αυτές οι απώλειες δεν είναι όμως αποκλειστικά στρατιωτικές. Και, καθώς η πιο ευάλωτη ομάδα είναι τα παιδιά, επιθέσεις σε νοσοκομεία και σχολεία έχουν ως αποτέλεσμα απώλειες και τραυματισμούς τους. Ενώ ακόμα και οι πόλεμοι έχουν κανόνες, τα εγκλήματα πολέμου όπως αυτά που αναφέρθηκαν προηγουμένως αποτελούν παράβαση του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.

Άλλο δεινό που αυτός ο πόλεμος έχει προκαλέσει είναι ο διχασμός πολλών κρατών τα οποία, αν και δεν μετέχουν ενεργά στην πολεμική σύγκρουση, έχουν επιλέξει «στρατόπεδα» και λαμβάνουν έμμεσα μέρος στη διαμάχη. Ο πόλεμος έχει προκαλέσει την ταραχή ολόκληρου του δυτικού κόσμου και ιδίως της Ευρώπης, στα σύνορα της οποίας διεξάγεται κάτι που, όπως πιστεύαμε όλοι, ήταν απίθανο μετά τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Μια τέτοια διαμάχη προκαλεί σε όλη την ανθρωπότητα, κυρίως σε εμάς τα παιδιά, έντονους προβληματισμούς. Αυτό το οδυνηρό γεγονός που καταστρέφει τις ζωές πολλών ανθρώπων και χαράζει για

πάντα τις ψυχές τους, κάτι τόσο βάνουσο και άδικο που διαφθείρει τη σκέψη και την αθωότητα των παιδιών, ίσως και να μπορούσε να αποφευχθεί. Ένα τέτοιο συμβάν αποτελεί ένα πισωγύρισμα στη σύγχρονη ιστορία, αφού τα εδάφη μιας αναγνωρισμένης και ανεξάρτητης δημοκρατίας τέθηκαν υπό αμφισβήτηση. Και ενώ οι διπλωματικές προσεγγίσεις του Δυτικού κόσμου απέτυχαν έως τώρα και η παρουσία του αποδείχθηκε μάλλον κατώτερη των περιστάσεων, μένει να δούμε αν αυτός ο πόλεμος μπορεί να τερματιστεί σε καινούρια διπλωματικά πλαίσια και με υποχωρήσεις και των δυο πλευρών ή θα γίνουμε θεατές ενός οδυνηρού τέλους.

Διονύσης Δενδρινός, β3

Ο πόλεμος μέσα από τα μάτια των παιδιών

➔ Μια από τις πιο δυσμενείς καταστάσεις που μπορεί να βιώσει ένα παιδί είναι ο πόλεμος. Είναι η χειρότερη μορφή μίσους ενός λαού προς κάποιον άλλον κυρίως για θρησκευτικούς, πολιτικούς ή οικονομικούς λόγους

Ο πόλεμος εκτός από όλες τις άλλες οδυνηρές συνέπειες έχει ως αντίκτυπο και την αμαύρωση της ψυχικής και σωματικής υγείας των παιδιών μέσα από μια πληθώρα απωλειών. Τα παιδιά στερούνται αγαπημένα τους πρόσωπα τα οποία διαδραμάτιζαν καθοριστικό ρόλο στη ζωή τους, όπως γονείς, αδέρφια, συγγενείς και φίλους. Το συναίσθημα που κυριαρχεί στην ψυχή τους είναι η ανασφάλεια που οφείλεται στις φοβί-

ες τους, στα ψυχικά τραύματα που μπορεί να έχουν δημιουργηθεί από τον βάναυσο τρόπο που αντιμετωπίζονται και στους εφιάλτες τους που τώρα πια έχουν γίνει τα βιώματά τους. Ακόμα ένα άλλο αποτέλεσμα του πολέμου είναι η φτώχεια που κατά συνέπεια οδηγεί στη στέρηση των βασικών αναγκών όπως είναι η ένδυση, η τροφή και η εξασφάλιση στέγης. Αυτά με τη σειρά τους μπορεί να προκαλέσουν προβλήματα υγείας, ασθένειες, κακουχίες και πόνο. Τα παιδιά που βιώνουν τέτοιες καταστάσεις μεγαλώνοντας συμπεριφέρονται με σκληρότητα, κλείνονται στον εαυτό τους και γενικότερα στερούνται μια ποιοτική ζωή. Η αποχή από απαραίτητες δραστηριότητες που θα

μπορούσαν να χαρακτηριστούν και ως σταθμός ζωής για τα παιδιά, όπως είναι η ψυχαγωγία, τα ταξίδια, τα οικογενειακά τραπέζια και η άθληση, κάνει τον τρόπο ανατροφής τους αφύσικό, αφού ο πόλεμος τα υποχρεώνει να μεγαλώσουν και να ωριμάσουν πολύ πιο νωρίς. Αξίζει να σημειωθεί πως, σύμφωνα με αξιόπιστες πηγές, τα παιδιά σε ένοπλες ζώνες του πολέμου είναι περίπου 250 εκατομμύρια, λειτουργούν σαν θύτες και μεταμορφώνονται σε παιδιά στρατιώτες με βίαιη συμπεριφορά. Εντυπωσιάζει επίσης το γεγονός πως το 40% είναι κορίτσια. Ακόμα είναι λογικό το μορφωτικό επίπεδο των παιδιών του πολέμου να υστερεί σε σχέση με αυτό εκείνων, όπου δεν εκτυλίσσεται κάποιος πόλεμος στην πατρίδα τους. Έτσι τα παιδιά αυτά δεν θα έχουν ποτέ την ευκαιρία για γνώση ή για κοινωνικοποίηση τουλάχιστον στα πρώτα στάδια της ζωής τους. Τέλος δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που λόγω των συνθηκών πολλά παιδιά μεταναστεύουν με ή χωρίς τους γονείς τους. Μόνο τα ίδια ξέρουν πραγματικά πόσο ταπεινωτικό είναι αυτό, πόση αγωνία και φόβος υπάρχει για ένα ασφαλές μέλλον και με πόση υποτίμηση και εξευτελισμό αντιμετωπίζονται από τη χώρα στην οποία εγκαθίστανται.

Για τους παραπάνω λόγους οι λαοί και τα κράτη θα πρέπει να γίνουν πιο υποχωρητικοί και λιγότερο εγωιστές θέτοντας το μέλλον όλων των παιδιών ως βασική προτεραιότητα ζωής!

Λίδα Παπαδέδε, γ6

Η δύναμη της σιωπής σε έναν θορυβώδη κόσμο

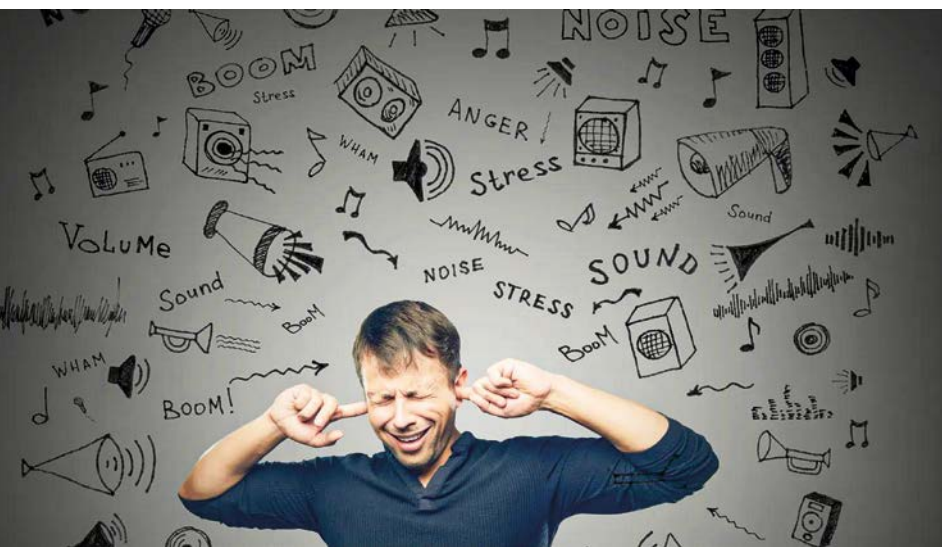
➔ Στην εποχή της αδιάκοπης πληροφoρίας, όπου κάθε στιγμή κατακλυζόμαστε από ειδήσεις, ειδοποιήσεις, μηνύματα και ήχους, η σιωπή μοιάζει με έναν ξεχασμένο θησαυρό. Ζούμε σε έναν κόσμο που επιβραβεύει τη συνεχή δραστηριότητα, τη διαρκή παραγωγικότητα και την εξωστρέφεια, αφήνοντας σε δεύτερη μοίρα τη σημασία της παύσης. Ωστό-

**Η σιωπή
είναι ο τόπος
όπου οι σκέψεις
γίνονται
καθαρές**

σο, η σιωπή είναι ένα από τα πιο υποτιμημένα εργαλεία που διαθέτουμε για να επανασυνδεθούμε με τον εαυτό μας και να αποκαταστήσουμε την ισορροπία στη ζωή μας.

Σε έναν κόσμο, όπου η φωνή έχει ταυτιστεί με τη δύναμη, η σιωπή συχνά εκλαμβάνεται ως αδυναμία. Ωστόσο, μπορεί να είναι η μεγαλύτερη μορφή αντίστασης. Η σιωπή μπροστά στην τοξικότητα, η συνειδητή αποφυγή ενός καβγά ή η απόρριψη της υπερβολικής πληροφoρίας είναι πράξεις που δηλώνουν τη δύναμη να μην παρασυρθούμε από το χάος. Είναι ένας τρόπος να διεκδικήσουμε τον προσωπικό μας χώρο και να επαναπροσδιορίσουμε τα όριά μας. Σε αυτές τις πράξεις η σιωπή δεν είναι απουσία αλλά παρουσία μιας σταθερής απόφασης να μην εμπλακούμε σε αχρείαστες συγκρούσεις.

Παράλληλα, η επιστήμη έχει επιβεβαιώσει τη θεραπευτική αξία της σιωπής. Μελέτες δείχνουν ότι οι στιγμές σιωπής και περισυλλογής μειώνουν το άγχος, ενισχύουν τη συγκέντρωση και βελτιώνουν τη δημιουργικότητα. Δεν είναι τυχαίο ότι πρακτικές όπως ο διαλογισμός και η γιόγκα βασίζονται στη σιωπή, είτε εξωτερική είτε εσωτερική. Σε έναν

κόσμο γεμάτο φασαρία, οι στιγμές χωρίς θόρυβο λειτουργούν σαν ανάσα ανακούφισης, προσφέροντάς μας την ευκαιρία να ακούσουμε τις βαθύτερες σκέψεις και ανάγκες μας. Η σιωπή δεν είναι μόνο μία μορφή ξεκούρασης αλλά ένα εργαλείο για να εστιάσουμε στις πιο ουσιαστικές πλευρές της ύπαρξής μας. Τέλος, σε μια κοινωνία που προάγει τη διαρκή επικοινωνία, η σιωπή στις σχέσεις συχνά παρεξηγείται. Παρόλα αυτά, η κοινή σιωπή μπορεί να είναι πιο πολύτιμη από χίλιες λέξεις. Είναι η στιγμή που η παρουσία αποκτά μεγαλύτερη βαρύτητα από τη γλώσσα. Όταν βασίζεται στην οικειότητα και την αμοιβαία και ανιδιοτελή κατανόηση, η σιωπή γίνεται ένας δεσμός που υπερβαίνει τη φλυαρία. Στις σχέσεις που έχουν γερά θεμέλια, η σιωπή δεν φοβίζει, αλλά ενισχύει επιτρέποντας στους ανθρώπους να νιώσουν συνδεδεμένοι χωρίς την ανάγκη για συνεχή διάλογο.

Σε έναν κόσμο που μας ζητά να φωνάξουμε για να ακουστούμε, η σιωπή είναι μια πράξη δύναμης, μια ευκαιρία να ξαναβρούμε τον εαυτό μας. Είναι το αντίδοτο στον θόρυβο που μας περιβάλλει και το μέσο για να ανακαλύψουμε την ουσία της ύπαρξής μας. Μέσα στη σιωπή βρίσκονται οι πιο αληθινές απαντήσεις.

Αναστασία Τσιγκρή, γ9

✓
Σε έναν κόσμο που μας ζητά να φωνάξουμε για να ακουστούμε, η σιωπή είναι μια πράξη δύναμης.

Έρευνες έχουν δείξει πως ακόμη και λίγα λεπτά σιωπής μέσα στην ημέρα μπορούν να μειώσουν το άγχος, να ενισχύσουν τη συγκέντρωση και να αυξήσουν τη δημιουργικότητα.

Γι' αυτό και πρακτικές όπως ο διαλογισμός, η γιόγκα ή ο περίπατος στη φύση βασίζονται στη σιωπή – εσωτερική και εξωτερική. Η απουσία θορύβου λειτουργεί σαν ανάσα ανακούφισης, δίνοντάς μας χώρο να αφουγκραστούμε τις σκέψεις, τα συναισθήματα και τις πραγματικές μας ανάγκες.

Οι γυναίκες στο Αφγανιστάν

➔ Το 1850 έγινε η πρώτη Σύμβαση για τα Δικαιώματα της γυναίκας, το 1866 οι Σουφραζέτες προβάλλουν αίτημα υπογεγραμμένο από 10.000

«Μια θηλυκή γάτα έχει περισσότερη ελευθερία στην Καμπούλ από μια γυναίκα ή ένα κορίτσι» -Meryl Streep

σίως, ίσως σχολιαστεί βέβαια, διότι η πλήρης ισότητα ούτε εδώ έχει επιτευχθεί, τουλάχιστον όμως δεν θα φυλακιστεί. Μια γυναίκα στην Ελλάδα μπορεί ελεύθερα πλέον να βάψει τα νύχια της κόκκινα. Δεν θα της κόψουν τον αντίχειρα, όπως συνέβη σε μία γυναίκα στην Καμπούλ το 1996.

Οι γυναίκες των δυτικών κοινωνιών, οι γυναίκες με στοιχειώδη δικαιώματα, οι γυναίκες με βαμμένα νύχια και ελεύθερα μαλλιά, εμείς οι γυναίκες των δυτικών κοινωνιών με το πρόσωπό μας να φαίνεται, είμαστε η φωνή των φιμωμένων γυναικών του Αφγανιστάν, των φιμωμένων γυναικών της Μέσης Ανατολής και της Αφρικής. Δεν μπορεί να ακούγεται πια η φράση «Γιατί υπάρχει ο φεμινισμός, η ισότητα έχει επιτευχθεί!» διότι η απάντηση είναι τόσο εκτυφλωτικά προφανής, «Κοίτα λίγο πιο μακριά! Κοίτα έξω από την Ευρώπη! Κοίτα στις χώρες όπου η ενδοοικογενειακή βία είναι νόμιμη, επικροτείται, όπου ο φόνος της συζύγου σου δεν τιμωρείται. Στις χώρες όπου τα θύματα βιασμού μπορούν να κατηγορηθούν για ηθικά εγκλήματα και μοιχεία!»

πολίτες στο Κογκρέσο των ΗΠΑ. Στον Καναδά οι γυναίκες κέρδισαν την ψήφο τους το 1917, στην Γερμανία το 1917, στις ΗΠΑ το 1928, στο Ηνωμένο Βασίλειο το 1932. Στο Αφγανιστάν οι γυναίκες κέρδισαν το δικαίωμα στην ψήφο το 1919, προηγήθηκαν των ΗΠΑ, των περισσότερων χωρών της Ευρώπης, της Ελλάδας (1952). Μολονότι στο Αφγανιστάν οι γυναίκες κέρδισαν το δικαίωμα στην ψήφο το 1919, το έχασαν, ή μάλλον τους το στέρησαν το 2021.

Στις δυτικές κοινωνίες, που ζούμε, μια Ελληνίδα έχει το δικαίωμα και ταυτόχρονα τις ευκαιρίες να φοιτήσει στο Λύκειο και στα Πανεπιστήμια. Αν και οι προκαταλήψεις συχνά μπαίνουν στον δρόμο μας, μια γυναίκα στην Ελλάδα μπορεί να κερδίσει τη θέση της στην αγορά εργασίας στον τομέα που επιθυμεί. Μια γυναίκα στην Ελλάδα μπορεί να υψώσει τη φωνή της δημο-

«Σήμερα στην Καμπούλ μια θηλυκή γάτα έχει περισσότερες ελευθερίες από μια γυναίκα. Μια γάτα μπορεί να καθίσει στο πλατύσκαλο και να νιώσει τον ήλιο στο πρόσωπό της. Μπορεί να κυνηγήσει έναν σκίουρο στο πάρκο. Ένας σκίουρος έχει περισσότερα δικαιώματα από ένα κορίτσι στο Αφγανιστάν σήμερα, επειδή τα πάρκα έχουν κλείσει για γυναίκες και κορίτσια. Ένα πουλί μπορεί να τραγουδήσει στην Καμπούλ, αλλά ένα κορίτσι ή μια γυναίκα δεν μπορεί να τραγουδήσει δημόσια. Αυτό είναι κάτι απίστευτο». Δηλώνει η Μέριλ Στριπ. Με όλες μας τις κατάκοπα κατακτημένες ελευθερίες ας αδράξουμε τη στιγμή, ας καλλιεργηθούμε, ας ζωγραφίσουμε ένα λαμπρό μέλλον για εμάς αλλά και για όλες τις γυναίκες. Ας δράσουμε για να υποδεχτούμε όλες τις γυναίκες στην πρόοδό μας. Για κάθε κορίτσι, για κάθε γυναίκα της Γαλλίας, της Αυστρίας, της Ελλάδας, με ενδιαφέροντα και μόρφωση, με όνειρα και ταλέντα υπάρχει ένα κορίτσι, μια γυναίκα στην άλλη άκρη του κόσμου, που δεν μπορεί να μιλήσει. Μια γυναίκα της οποίας η ύπαρξη τη θέτει σε κίνδυνο, μια γυναίκα με εξίσου όμορφο πρόσωπο με το δικό σου η οποία αναγκάζεται να το καλύψει, μια γυναίκα κλειδωμένη στο σπίτι της υποχρεωμένη να υπηρετεί και να ανέχεται έναν σύζυγο που δεν έχει επιλέξει, μια γυναίκα στα μάτια της οποίας η μόρφωση είναι μακρινό και ουτοπικό όνειρο.

Η αδιαφορία είναι συνενοχή και σταματά εδώ. Με τη δύναμη που κέρδισαν και μας κληροδότησαν αυτές οι οποίες πολέμησαν πριν από εμάς για εμάς, ας ενδιαφερθούμε και ας πολεμήσουμε για τις γυναίκες που δεν στάθηκαν εξίσου τυχερές. Εξάλλου η ιστορία μάς έχει διδάξει πως τίποτα δεν είναι αδύνατο και η ελευθερία είναι ένας στόχος για τον οποίο αξίζει να πολεμήσεις.

Αρίστη Δάλλη, γ2

**Η ύπαρξή της
τη θέτει σε κίνδυνο·
καλύπτει το πρόσωπό της,
ζει κλειδωμένη,
υπηρετεί άνδρα
που δεν διάλεξε.**

**Στο Αφγανιστάν
οι γυναίκες κέρδισαν
το δικαίωμα στην ψήφο
το 1919
το έχασαν
το 2021.**

Νίκες & Όνειρα

■ Αναζήτηση της δύσκολης εξίσωσης
για να τα προλαβαίνω **όλα!**

➔ Γεια σας! Είμαι μαθητής της Γ' Γυμνασίου και σχεδόν από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, βρίσκομαι μέσα σε μια πισίνα. Ξεκίνησα να κολυμπάω από 18 μηνών – μπορούμε να πούμε πως το νερό είναι το «φυσικό» μου περιβάλλον. Τις τελευταίες τρεις χρονιές, αγωνίζομαι σε υψηλό επίπεδο, συμμετέχοντας σε πανελλήνιους αγώνες κολύμβησης.

Κάθε μέρα είναι ένας γεμάτος αγώνας: σχολείο, προπόνηση, διάβασμα, λίγος ύπνος και ξανά από την αρχή. Το σχολικό μου πρόγραμμα γίνεται συνεχώς πιο απαιτητικό, ενώ οι προπονητές μου προσδοκούν από εμένα όλο και καλύτερες επιδόσεις. Έπειτα, υπάρχουν και οι γονείς μου, που περιμένουν να τα πηγαίνω περίφημα στις σχολικές υποχρεώσεις, κι όπως είναι φυσικό, δεν μπορώ να τους απογοητεύσω.

Ακούω συχνά τη λέξη «ισορροπία». Στα αυτιά μου ακούγεται σαν μια μαγική λέξη που υπόσχεται ότι όλα μπορούν να μπουν σε τάξη, απλώς με την κατάλληλη «συνταγή». Λένε πως αυτή η συνταγή είναι η σωστή διαχείριση χρόνου, όμως δεν είμαι ρομπότ! Δεν έχω κουμπιά να με προγραμματίσω για να προλάβω τα πάντα, όσο κι αν οι γονείς μου –και μερικές φορές κι εγώ– θα το ήθελα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι, πέρα από αθλητής και μαθητής, είμαι κι έφηβος. Χρειάζομαι χρόνο να γελάσω, να μιλήσω, να βγω με τους φίλους μου, να παίξω ένα διαδικτυακό παιχνίδι ή απλώς να καθίσω στον ήλιο ακούγοντας μουσική.

Παρά τις δυσκολίες, η κολύμβηση μού έχει χαρίσει ανε-

κτίμητες στιγμές χαράς. Στα τελευταία πανελλήνια πρωταθλήματα είχα την τιμή να κατακτήσω τη δεύτερη και την τέταρτη θέση στα 50 και 100 μέτρα πρόσθιο. Οι στιγμές αυτές, όταν ανεβαίνεις στο βάθρο και ακούς το όνομά σου, είναι ανεπανάληπτες. Ονειρεύομαι να σταθώ, κάποια στιγμή, στους πανευρωπαϊκούς ή ακόμα και στους Ολυμπιακούς Αγώνες, όπου οι καλύτεροι του κόσμου αναμετριοούνται στα μεγαλύτερα αθλητικά ραντεβού. Όμως, για να φτάσω εκεί, πρέπει να μετρήσω ατέλειωτα πλακάκια πισίνας και να αφιερώσω ώρες στην προπόνηση, ώρες που συχνά νιώθω να «κλέβω» από τα σχολικά μου καθήκοντα.

Δεν μπορώ, ωστόσο, να αγνοήσω τα μαθήματά μου. Μαθηματικά, Φυσική, Χημεία, Νέα Ελληνικά, όλα είναι σημαντικά για τη μελλοντική μου πορεία. Το σχολείο αποτελεί τη βάση για να πετύχω το όνειρό μου, δηλαδή να γίνω ναυπηγός. Έτσι, καταλαβαίνω ότι και η θεωρία και η πράξη είναι εξίσου ουσιώδεις για το μέλλον μου.

Στην πράξη, όμως, καλούμαι να επιλύσω μια δύσκολη εξίσωση: πώς θα είμαι καλός κολυμβητής αλλά και συνεπής μαθητής; Πώς θα αποδίδω στο μέγιστο των δυνατοτήτων μου, χωρίς να καταρρέω από κόυραση; Και πώς θα βρω χρόνο να ζήσω ως έφηβος, να τρέξω, να διασκεδάσω, να νιώσω ελεύθερος;

Η καθημερινή ρουτίνα συχνά με εξαντλεί: σχολείο το πρωί, προπόνηση το απόγευμα, μετά διάβασμα και προετοιμασία για το επόμενο σχολικό πρωινό, και κάπου εκεί χω-

ράει λίγο ύπνος. Τα Σαββατοκύριακα δεν είναι πάντοτε ελεύθερα, τουλάχιστον το ένα πρωινό είναι αφιερωμένο στην προπόνηση. Κι αν έχω να προετοιμαστώ για επαναληπτικά διαγωνίσματα; Τότε διάβασμα και πάλι διάβασμα.

Συχνά αναρωτιέμαι αν οι προπονητές, οι γονείς και οι καθηγητές μου αντιλαμβάνονται πόσο δύσκολο είναι αυτό που προσπαθώ να πετύχω. Συνειδητοποιούν ότι είμαι μόλις 14 ετών; Ότι θέλω, έστω για λίγο, να ξεχαστώ από το ρολόι που τρέχει μονίμως; Πολλές φορές, όταν η κούραση γίνεται αβάσταχτη, κάποια προπόνηση μπορεί να μείνει λίγο πίσω ή μια σχολική εργασία να μη γίνει με το βαθμό επιμέλει-
ας που θα ήθελα.

«Νους υγιής εν σώματι υγιεί», έλεγαν οι αρχαίοι Έλληνες, μα στη σημερινή μου πραγματικότητα, ο συνδυασμός ενός απαιτητικού αγωνιστικού προγράμματος με δύσκολες σχολικές υποχρεώσεις μοιάζει συχνά με γρίφο. Και σαν να μην έφτανε αυτό, τρυπώνουν συνέχεια νέες υποχρεώσεις: προπονητές που περιμένουν περισσότερα, γονείς που θέλουν να βλέπουν υψηλούς βαθμούς, καθηγητές που με παροτρύνουν να συμμετέχω πιο ενεργά.

Ελπίζω, όμως, πως η ανταμοιβή για τη σκληρή μου προσπάθεια θα είναι κάποια στιγμή αντάξια του κόπου. Ονειρεύομαι μια μέρα να φανώ αντάξιος των προσδοκιών όλων, μα κυρίως των δικών μου, και να πω: «τα κατάφερα!». Η ζωή στον αθλητισμό με έχει ήδη διδάξει πολλά, όπως τη σημασία της οργάνωσης, της πίστης στον εαυτό μου, της στήριξης της ομάδας, της αλληλοβοήθειας, του σεβασμού του ενός αθλητή προς τον άλλο, του υγιούς ανταγωνισμού, της υπομονής και της επιμονής, της φιλίας, αρετές που σίγουρα θα με συνοδεύσουν

▼
**Οι στιγμές, όταν
ανεβαίνεις στο
βάθρο και ακούς
το όνομά σου, είναι
ανεπανάληπτες.**

▼
**Η ζωή στον
αθλητισμό με έχει
ήδη διδάξει αξίες
που σίγουρα θα
με συνοδεύσουν
σε όποιο δρόμο
ακολουθήσω.**

σε όποιο δρόμο ακολουθήσω. Τις ίδιες αρχές μου έχουν διδάξει και στο σχολείο. Και πραγματικά αισθάνομαι τυχερός και πλούσιος σε εμπειρίες και φιλίες που έχω αναπτύξει.

Η δύσκολη εξίσωση θα συνεχίζει να με προβληματίζει: πώς θα κερδίσω ταυτόχρονα μετάλλια στις πισίνες και επαίνους στο σχολείο; Είναι ένας δρόμος επίπονος, χωρίς κάποια «μαγική λύση», αλλά με όπλα τη θέληση, την πειθαρχία και την πίστη στο όνειρο, είμαι σίγουρος ότι όλα μπορούν να γίνουν πραγματικότητα. Ή, τουλάχιστον, θα προσπαθήσω να φτάσω όσο πιο κοντά γίνεται σε αυτή την πολυπόθητη «ισορροπία». Σε κάθε περίπτωση δεν είναι αυτοσκοπός η κατάκτηση μεταλλίων και επαίνων. Εμένα μου αρέσει να απολαμβάνω τη σχολική και την αθλητική μου διαδρομή, να αποκτώ εμπειρίες, να μην αγχώνομαι, να κάνω το καλύτερο που μπορώ, ασχέτως αποτελέσματος.

Και όπως λέει και ο Καβάφης: «Σαν βγεις στον πηγαϊμό για την Ιθάκη, να εύχεσαι να `ναι μακρύς ο δρόμος, γεμάτος περιπέτειες, γεμάτος γνώσεις»

Επομένως, κερδισμένος θα είμαι, θεωρώ, αν συνεχίσω, στην πορεία της ζωής μου, να τηρώ και να εφαρμόζω όλες αυτές τις αρχές που σας περιέγραψα, να είμαι συνεπής στα θέλω και στα πιστεύω μου, γιατί αυτό που έχει σημασία είναι να βγω νικητής στον στίβο της ζωής, ως προσωπικότητα και ως παραγωγική μονάδα της κοινωνίας.

Δημήτρης Μαργέτης, γ5

➔ Η πλειοψηφία των online χρηστών χρησιμοποιεί emoji στην επικοινωνία του, ενώ υπολογίζεται ότι καθημερινά ανταλλάσσονται πάνω από 6 δισεκατομμύρια emoji. Τα emoji δεν είναι τίποτα άλλο παρά γραφικές αναπαραστάσεις των διαθέσεων του ατόμου που στέλνει ένα γραπτό μήνυμα. Τα emoji είναι ένας νέος τύπος γλώσσας, τα ιερογλυφικά του παρόντος και όχι του μέλλοντος και όπως και οι φυσικές γλώσσες, αλλάζει και εξελίσσεται καθημερινά. Είναι αξιοσημείωτο ότι η γέννηση των emoji δεν αποτελεί πρόσφατο γεγονός. Το 1912 ο Ambrose Bierce, Αμερικάνος δημοσιογράφος πρότεινε οι προτάσεις με χιουμοριστικό ή ειρωνικό ύφος να συνοδεύονται στο τέλος από το σύμβολο. Αργότερα, το 1963 ο Harvey Ball δουλεύοντας πάνω σε μια καμπάνια ασφαλιστικής εταιρείας, επινόησε τη χαρακτηριστική κίτρινη φατσούλα που χαμογελά, δηλαδή το 'smiley face' ή πιο απλά το smiley'. Το 1982, ο Scott E. Fahlman χρησιμοποίησε τα σύμβολα:) και:(σε πανεπιστημιακά έγγραφα και η πρωτοβουλία αυτή έγινε ευρέως αποδεκτή σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα στον πανεπιστημιακό κύκλο ανοίγοντας έτσι νέους ορίζοντες στην εξέλιξη των emoji.

Η ευρύτατη χρήση των emoji στην καθημερινή επικοινωνία αποτελεί μια πραγματικότητα που επηρεάζει την επικοινωνία των σύγχρονων ανθρώπων. Σύμφωνα με τους γλωσσολόγους τα emoji επιτρέπουν την πραγματοποίηση λειτουργιών τις οποίες εκφράζουμε σε διαπροσωπικές συναντήσεις, αλλά δεν είναι δυνατόν να συμβούν μέσω της ψηφιακής επικοινωνίας. Η χρήση των emoji ενισχύει την αίσθηση κατανόησης και εγγύτητας μεταξύ των συνομιλητών. Ειδικότερα στους κύκλους των νέων, τα emoji έχουν

Η ιστορία των emoji και ο ρόλος τους στην επικοινωνία και την ψυχολογία των νέων

ιδιαίτερη απήχηση. Αποτελούν μέρος της καθημερινής επικοινωνίας των εφήβων, επηρεάζοντας τη συναισθηματική τους έκφραση αλλά και την κοινωνική τους αλληλεπίδραση. Συμβάλλουν επομένως στην κοινωνικοποίηση των νέων και στην ένταξή τους σε μια ομάδα καθώς και σε ένα ευρύτερο κοινωνικό πλαίσιο. Από την άλλη πλευρά όμως, εάν τα χρησιμοποιούμενα emoji δεν προκαλούν την επιθυμητή αντίδραση ή δεν συμβαδίζουν με τα πρότυπα της ομάδας, οι νέοι μπορεί να αισθανθούν ανασφάλεια και ματαίωση. Συνεπώς, οι νέοι μπορεί να βιώσουν συναισθήματα απόρριψης από τον κοινωνικό τους περίγυρο και μειωμένης αυτοπεποίθησης. Αποτελεί γεγονός ότι τα emoji βοηθούν στη γρήγορη επικοινωνία, αλλά μπορεί παράλληλα να μειώσουν την ικανότητα βαθύτερης συναισθηματικής έκφρασης. Τέλος, η υπερβολική εξάρτηση από τη χρήση των emoji μπορεί να περιορίσει την ικανότητα έκφρασης των συναισθημάτων με λέξεις. Αν και οι σημερινές δυνατότητες των emoji είναι αμέτρητες, αξίζει κανείς να κρατά μια επιφυλακτική στάση ως προς την απεριόριστη χρήση τους στην έκφραση των συναισθημάτων και την ισορροπία των διαπροσωπικών σχέσεων.

Φαίη Στρατήγη, γ8

ΜΙΚΡΟ ΕΘΝΙΚΟ
Εφηβική Σκηνή

2024 › 25

ΜΑΡΙΑ ΖΑΒΑΚΟΥ

ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΡΤΙ

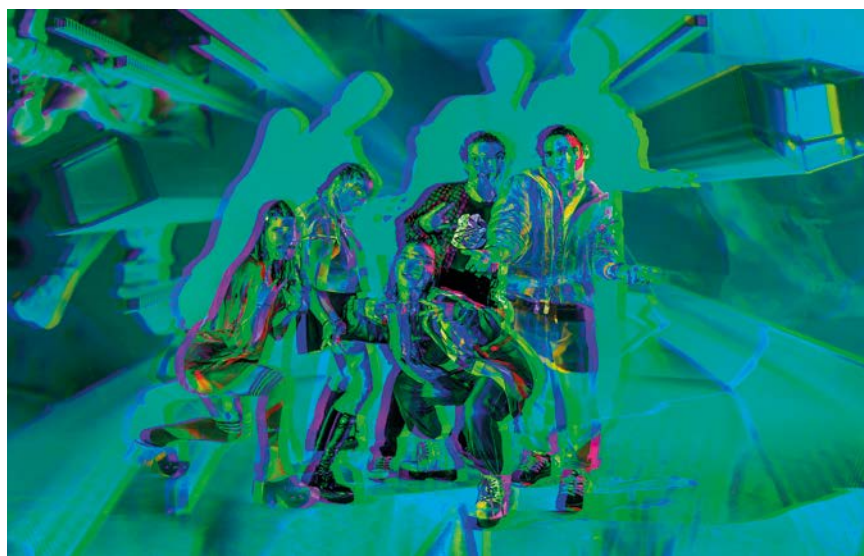
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ
ΓΙΟΛΑΝΤΑ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

➤ Η παρακολούθηση της παράστασης «Μετά το Πάρτι» ήταν μια αξέχαστη εμπειρία. Αυτό το εφηβικό δράμα συνέδεσε πολύπλοκα αλλά και συνηθισμένα προβλήματα που βιώνουν οι έφηβοι καθημερινά.

Είχε ως κύριο θέμα το “cyber bullying” δηλαδή τον διαδικτυακό εκφοβισμό, καταφέροντας να παρουσιάσει κάθε είδους πρόβλημα που μπορεί να δημιουργηθεί σε ένα τέτοιο σκηνικό. Ήρθε στην επιφάνεια το ερώτημα: «Ποιον μπορώ πραγματικά να εμπιστευτώ; Πόσοι προσποιούνται τους φίλους μου και παρ’ όλα αυτά με εκμεταλλεύονται;» Μια απορία που δυστυχώς, στις μέρες μας, δύσκολα έχει απάντηση. Πολλοί βρίσκουν τον εαυτό τους να ρωτάει αυτή τη φράση, πολλοί απογοητεύονται, όταν αδυνατούν να βρουν απάντηση. Τελικά, όπως φάνηκε στο έργο, τον μεγαλύτερο πόνο βιώνουν αυτοί που ανακαλύπτουν την αλήθεια.

Η ταύτιση με τους χαρακτήρες και η βαθύτερη εμπέδωση του μηνύματος της παράστασης καθοδηγείται έντεχνα και από τη σκηνοθετική ματιά της Γιολάντας Μακροπούλου. Μου δόθηκε η ευκαιρία να μιλήσω με την ίδια και σας παραθέτω ένα απόσπασμα όσων μου είπε:

«Αυτή η παράσταση ήταν μοναδική, δημιουργήθηκε ειδικά για το Εθνικό Θέατρο και παίχτηκε πρώτη φορά. Η αλήθεια είναι ότι το σκέφτηκα πάρα πολύ, γιατί, όταν κάτι είναι καινούριο, πρέπει να το τεστάρεις, να κάνεις πάρα πολλές πρόβες και να δουλέψεις πάρα πολύ με τους ηθοποιούς, αρκετά αυτοσχεδιαστικά, έτσι

Κείμενο:
Μ. Ζαβάκου
Σκηνοθεσία: Γ.
Μαρκοπούλου

Παίζουν:
Ασημίνα
Αναστασοπούλου,
Θεμιστοκλής
Μαλεσάγκος,
Μιχαήλ Μελίσσης,
Ελένη Μιχαηλίδου,
Βιβή Φωτοπούλου

ώστε να βρεις την ουσία του έργου, να καταλάβεις πώς μπορείς εσύ να το χειριστείς σκηνοθετικά».

Η σκηνοθέτρια σε συνεργασία με τους ηθοποιούς και τη συγγραφέα, κλήθηκε να παρουσιάσει ένα θέμα που είναι το επίκεντρο της προσχής στις μέρες μας. Η πρόκληση ήταν το γεγονός ότι οι άνθρωποι που δημιούργησαν αυτή την παράσταση, έπρεπε να ταυτιστούν με τους εφήβους, μια ηλικιακή ομάδα στην οποία δεν ανήκουν. Έπρεπε να συνδεθούν μαζί τους και να κατανοήσουν την καθημερινότητα και τα προβλήματα που βιώνουν. Η Γιολάντα Μ. λέει ότι «θέλαμε όλοι να βρούμε τη σύνδεση μας με

Το δυνατότερο κατά τη γνώμη μου μήνυμα της παράστασης, είναι ότι πρέπει να μάθουμε να παίρνουμε την ευθύνη 'στα χέρια μας'. «Οι πράξεις μας μπορεί να έχουν αρνητικό αντίκτυπο, άρα πριν πράξουμε, καλό θα ήταν να σκεφτόμασταν τις επιπτώσεις».

Αξίζει να σημειωθεί ότι σε αυτό το έργο οι χαρακτήρες δημιουργήθηκαν από προσωπικές μαρτυρίες εφήβων, με εμπειρίες διαδικτυακού εκφοβισμού και με αυτόν τον τρόπο καθρεφτίζουν αληθινά συναισθήματα και καταστάσεις.

Έτσι, στο έργο συναντάμε όλα τα τυπικά χαρακτηριστικά των νέων της εποχής. Υπάρχει ο χαρακτήρας που θέλει να είναι συνεχώς το κέντρο της προσοχής, ακόμα και αν αυτό συμβαίνει σε βάρος άλλων. Αυτός που δεν επεμβαίνει, όταν βλέπει να συμβαίνει κάτι λάθος και άδικο, με αποτέλεσμα να μετατρέπεται σε συνένοχο. Και οι φίλοι του 'δημοφιλή' πρωταγωνιστή που είναι έτοιμοι να τον προδώσουν με οποιαδήποτε ευκαιρία βρουν.

Αυτοί οι χαρακτήρες υπάρχουν στον αληθινό κόσμο και πολλές φορές είμαστε εμείς οι ίδιοι, είτε θέλουμε να το πιστέψουμε είτε όχι. Έτσι αυτή η παράσταση είναι η ιδανική ευκαιρία να δούμε τον εαυτό μας από διαφορετική ματιά και να αναγνωρίσουμε επιτέλους τον ρόλο που μπορεί να παίζουμε πολλές φορές ασυνείδητα.

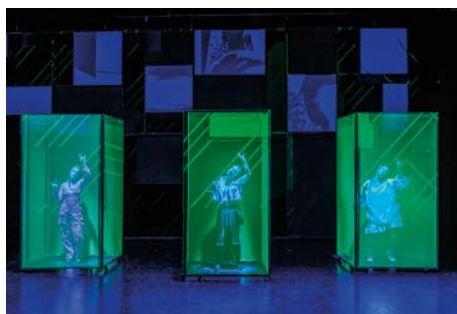
Και όλα αυτά με αφορμή μια παράσταση.

Εσύ, έχεις δει το «Μετά το Πάρτυ»;

Χλόη Σκουλαρίκη, 17

αυτό το έργο, για να μπορούμε να τη μεταδώσουμε και στους θεατές». Εκεί κρύβεται η δυσκολία, η δημιουργία ενός έργου που να αφορά τους εφήβους, από ανθρώπους άλλης εποχής.

Σε αυτή την παράσταση, τίγονται θέματα που 'ακουμπάνε' προσωπικά, εμάς τους εφήβους, μα συχνά περνάνε απαρατήρητα στον κόσμο. Ένα από αυτά είναι το διαδίκτυο. Οι ηθοποιοί, ως 'avatar', παρουσιάζουν τη διαδικτυακή απάτη. Η σκηνοθέτρια εξέφρασε ότι «είναι εύκολο να σχολιάζει κάποιος τους άλλους στο διαδίκτυο, γιατί είναι κρυμμένοι πίσω από μία οθόνη, αυτό όμως δεν αλλάζει τις επιπτώσεις των πράξεών του».

➤ Η Θεατρική Ομάδα Ρόδα, που τελεί υπό την αιγίδα του Ομίλου για την UNESCO Πειραιώς & Νήσων και του INTERNATIONAL ACTION ART για την παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά, τον Νοέμβριο και Δεκέμβριο του 2024 και για εννέα παραστάσεις, παρουσίασε το έργο «Ελευσίνια Μυστήρια», σε σκηνοθεσία Μαρίας Περετζή. Διαρκής στόχος της Ρόδας είναι να δημιουργήσει μια σύγχρονη ευρωπαϊκή παράδοση του «Θεάτρου του Ιερού», με έργα που αναβιώνουν αρχαίους μύθους και πραγματεύονται μέσω του θεατρικού λόγου τα μεγάλα ζητήματα της ζωής του ανθρώπου. Έτσι, ανέβασε ένα έργο μέσω του οποίου ζωντανεύουν στη σκηνή τα Ελευσίνια Μυστήρια, ώστε να μπορέσει ο θεατής να αντιληφθεί με άμεσο τρόπο αυτά που συνέβαιναν εκεί. Η ενημέρωση για την παράσταση γίνεται κυρίως από γνω-

στούς, καθώς η ομάδα βασίζεται κυρίως στην διάδοση της δουλειάς της από στόμα σε στόμα και δεν διαφημίζεται ευρέως, σε αντίθεση με εμπορικούς θιάσους. Το κτίριο που στεγάζει το θέατρο είναι απλό και μπαίνοντας μέσα ήδη ο θεατής έχει την εντύπωση ότι συμμετέχει σε μια ιδιωτική, κατά κάποιον τρόπο, παράσταση.

Όπως αναφέρει και η Μαρία Περετζή, η άποψη που επικρατεί για τα Ελευσίνια Μυστήρια είναι ότι κανείς δεν γνωρίζει ακριβώς τι συνέβαινε σε αυτά. Παρόλα αυτά, υπάρχουν πολλές πληροφορίες σχετικά με τα Μυστήρια από διάφορες πηγές, όπως αποσπάσματα αρχαίων τραγωδιών και κωμωδιών, παραστάσεις σε αγγεία, τάφους

και αναθήματα, εκτενή παγκόσμια βιβλιογραφία πάνω στο ζήτημα, ακόμα και την αρχιτεκτονική των ιερών κτιρίων της Ελευσίνας. Έτσι, η ομάδα Ρόδα έφτιαξε μία όσο το δυνατόν πιο πιστή αναπαράσταση των δρώμενων των Μυστηρίων, βασισμένη στην ήδη υπάρχουσα γνώση σχετικά με αυτά, οργανωμένη σε εννέα άξονες που διαμορφώνουν μια συνολική θεωρία.

Το αποτέλεσμα είναι επιβλητικό και ιδιαίτερα ατμοσφαιρικό. Μετά την αρχι-

κή σκηνή της αρπαγής της Περσεφόνης από τον Άδη, παρουσιάζονται οι εννέα ημέρες των Μυστηρίων, ξεκινώντας από την πομπή από την Ελευσίνα στην Αθήνα, τον Αγυρμό (συγκέντρωση στην Αθηναϊκή Αγορά όπου ανακοίνωναν την έναρξη των Μυστηρίων) και την πρόρρηση, την τελετή «Άλαδε μύσται» (πομπή προς τη θάλασσα), τα Επιδαύρεια (τελετή θυσίας), τον Ίακχο, την Ημέρα Μεγάλης Πομπής (επιστροφή των ιερών σκευών στην Ελευσίνα), την 7^η ημέρα του βασικού τελετουργικού με τον κυκεώνα, έως την 8^η και ιερότερη ημέρα της Εποπτείας και την τελευταία με τις σπονδές στους νεκρούς (πλημμοχές).

Το έργο συνοδεύεται από υποβλητική μουσική από αρχαία όργανα όπως λύ-

ρα, αυλό, κύμβαλα και κρόταλα αλλά και εντυπωσιακά φωνητικά από τον χορό. Οι συντελεστές βοηθούν στη δημιουργία μυστηριακής ατμόσφαιρας, ενώ τα κουστούμια και τα σκηνικά είναι εξαιρετικά και πολύ δημιουργικά. Γενικά η παράσταση επιτυγχάνει αυτό που επιδιώκει, την ανασύνθεση δηλαδή των Ελευσίνιων Μυστηρίων με τρόπο που ο θεατής να βιώνει τα δρώμενα σε αυτά. Πρόκειται για μια συναισθηματική, όπως αναφέρει και η Μαρία Περετζή, μουσικοθεατρική παράσταση που παρασύρει τον θεατή με την αλληλουχία εικόνων και ήχων σε μια μοναδική εμπειρία συμμετοχής, προκαλώντας του δέος και έντονα συναισθήματα.

*«Γίνε ταυτόχρονα ορών και ορώμενος
Στην ίδια τη ζωή σου,
Παρατηρώντας χωρίς καμία κριτική
Για τα όσα σου συμβαίνουν.
Και τότε απ'τους Θεούς
θα πάρεις όλα τα αγαθά
Για τα οποία ο άνθρωπος
είναι προορισμένος».*

Άθως Τσάκωνας, γ9

Βιβλίο

Διαβάσαμε και σας προτείνουμε...

N. KAZANTZAKIS

«Βίος και Πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά»

➤ Ο «Βίος και Πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά» του Νίκου Καζαντζάκη αποτελεί ένα βιβλίο ορόσημο για τη Νεοελληνική αλλά και παγκόσμια λογοτεχνία. Αρκετά συχνά έβλεπα αποσπάσματά του στα βιβλία της Λογοτεχνίας του σχολείου και αναρωτιόμουν γιατί δίνουν τόση βαρύτητα σε αυτό το κείμενο. Τελικά, αφού διάβασα το βιβλίο συνειδητοποίησα τη μοναδικότητα αυτού του έργου αλλά και τις βαθιές έννοιες που αυτό πραγματεύεται. Ο Καζαντζάκης είναι ένας συγγραφέας που γράφει με την ψυχή του αυτό που πιστεύει και νιώθει και το καταθέτει στο χαρτί. Έτσι, λοιπόν, μέσα από την παρουσίαση του Αλέξη Ζορμπά, ενός λαϊκού και γνήσια αυθεντικού τύπου που αψηφά τη λογική και ζει τη ζωή, όπως του έρθει, ο αναγνώστης διδάσκεται πολύτιμες αλήθειες. Η έν-

νοια της φιλίας, της ανθρωπίνης ύπαρξης, του έρωτα, της φιλοσοφίας, της αγάπης για την τέχνη και τη μουσική αλλά και της μηδαμιότητάς του ανθρώπου μπροστά στο σύμπαν είναι βασικές έννοιες που πραγματεύεται το βιβλίο. Με γνήσια λαϊκή γλώσσα που διέπεται από έντονο συναισθηματισμό, ο αναγνώστης μπορεί να ταυτιστεί με τους ήρωες και να παρακολουθήσει μία φιλία ανάμεσα σε δύο θεωρητικά αταίριαστους χαρακτήρες. Ο συγγραφέας είναι λόγιος, διαβάζει φιλοσοφία έχει πνευματικές ανησυχίες. Ο Ζορμπάς είναι ένας λαϊκός, αμόρφωτος τύπος που απλά ακολουθεί την ψυχή του. Μέσα από αυτή την αντίθεση και μέσα από τις κοινές περιπέτειες των δύο αντρών τελικά χτίζεται ένα μοναδικό βιβλίο που προβάλλει την αξία της φιλίας αλλά και την απροσδιοριστία της ανθρωπίνης φύσης μπροστά σε όσα συμβαίνουν. Προτείνω ανεπιφύλακτα να το διαβάσει κάποιος που θα έχει χρόνο και θα θελήσει να κάνει φιλοσοφικές προεκτάσεις. Αξίζει τον κόπο, καθώς εμπλουτίζει τη σκέψη μας!

Δεν είναι τυχαίο εξάλλου πως το 2025 έχει οριστεί ως αφιερωματικό έτος προς τιμήν του μεγάλου δημιουργού Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος επένδυσε μουσικά την ταινία Αλέξης Ζορμπάς που κέρδισε τρία όσκαρ. Το πασίγνωστο συρτάκι του έχει γίνει σύμβολο Ελληνισμού ανά τον κόσμο καταδεικνύοντας το μεγαλείο

της ελληνικής ψυχής. Ο ρυθμός του ξεκινά αργά και σταδιακά επιταχύνεται και αντικατοπτρίζει τον αυθορμητισμό και το πάθος του Ζορμπά για τη ζωή!

Φλώρα Μπέρτου, γ5

TZORTZ ORGOYEA

1984

➤ Ο πόλεμος είναι ειρήνη. Η ελευθερία είναι δουλεία. Η άγνοια είναι δύναμη. Ο Γουίνστον Σμιθ είναι ένα χαμηλόβαθμο μέλος του κυβερνώντος Κόμματος στο Λονδίνο, στο έθνος της Ωκεανίας. Όπου πηγαίνει ο Γουίνστον, ακόμα και στο σπίτι του, το Κόμμα τον παρακολουθεί μέσω τηλεοθωνών. Όπου κι αν κοιτάξει, βλέπει το πρόσωπο του φαινομενικά παντογνώστη ηγέτη του Κόμματος, μιας φιγούρας που είναι γνωστή μόνο ως Μεγάλος Αδερφός. Το Κόμμα ελέγχει τα πάντα στην Ωκεανία, ακόμη και την ιστορία και τη γλώσσα του κόσμου. Ο Μεγάλος Αδερφός σε παρακολουθεί πάντα και παντού. Επί

του παρόντος, το Κόμμα επιβάλλει την εφαρμογή μιας επινοημένης γλώσσας που ονομάζεται Newspeak, η οποία προσπαθεί να αποτρέψει την πολιτική εξέγερση εξαλείφοντας όλες τις λέξεις που σχετίζονται με αυτήν. Ακόμα και το να κάνεις επαναστατικές σκέψεις είναι παράνομο. Ένα τέτοιο έγκλημα σκέψης είναι, στην πραγματικότητα, το χειρότερο από όλα τα εγκλήματα. Ο Μεγάλος Αδερφός σε παρακολουθεί πάντα και παντού. Νιώθοντας έναν τεράστιο εκνευρισμό προς τη συνεχή καταπίεση του Κόμματος, το οποίο απαγορεύει την ελεύθερη σκέψη, μαζί με κάθε άλλη έκφραση της ατομικότητας του καθενός, ο Γουίνστον αγοράζει παράνομα ένα ημερολόγιο όπου καταγράφει τις παράνομες σκέψεις του. Παράλληλα, εργάζεται στο Υπουργείο Αλήθειας, όπου αλλοιώνει τα ιστορικά αρχεία για να ταιριάζουν στις ανάγκες του Κόμματος. Όσο δουλεύει, βλέπει μια γυναίκα με μαύρα μαλλιά να τον παρατηρεί σε διάφορες ώρες, σε διάφορες μέρες. Δεν πρέπει να αφήνει το μυαλό του να σκέφτεται. Ο Μεγάλος Αδερφός σε παρακολουθεί πάντα και παντού. Δεν πρέπει να αφήνει το μυαλό του να αμφισβητεί. Ο Μεγάλος Αδερφός σε παρακολουθεί πάντα και παντού. Ο πόλεμος είναι ειρήνη. Η ελευθερία είναι δουλεία. Η άγνοια είναι δύναμη.

Κατερίνα Ματθαίου, β6

ΤΖΟΡΤΖ ΟΡΓΟΥΕΛ

Η φάρμα των ζών Ουρές, Οπλές και Ιδανικά

➔ «Η Φάρμα των Ζών», ένα βιβλίο του Τζορτζ Όργουελ που εκδόθηκε το 1945, σχολιάζει με ευρηματικό και συμβολικό τρόπο τις ιδέες της ρωσικής επανάστασης του 1917, καθώς και τις συνέπειές της σε πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο. Αρχικά, ο Άγγλος συγγραφέας παρομοίωσε τη συγκεκριμένη περίοδο αλλαγών με τη μεταβολή του τρόπου λειτουργίας μίας φάρμας. Πιο συγκεκριμένα, τα ζώα ανέπτυξαν μία νέα ιδεολογία η οποία τα ενθάρρυνε να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους, μέσω της απαλλαγής τους από κάθε ανθρωπινή επιρροή και ειδικά μέσω της απομάκρυνσης του ιδιοκτήτη τους. Το μυθιστόρημα συνεχίζει περιγράφοντας αναλυτικά τη μετάβαση της εξουσίας, τη νέα οργάνωση της φάρμας, τον καταμερισμό εργασίας και τροφής, τη διάδοση φημών, για την ανάδειξη του πολιτικού συστήματος, καθώς και τη σταδιακή εκμετάλλευση της δύναμης από τους πλέον ισχυρούς. Μέσω της ιστορίας αυτής, ο Όργουελ διευκρινίζει τη συχνή τάση των ηγετών να καταχρώνται την εξουσία που τους δίνεται και να προδίδουν την ιδεολογία που έχει σχηματιστεί από το σύνολο, κάτι που οδηγεί σε

συνέπειες για το σύνολο αυτό. Επιπλέον, ο συγγραφέας τονίζει πως λόγος της αρχικής επανάστασης υπήρξε η κατάργηση κάθε καταπίεσης, η οποία, όμως, κατέληξε στην επικράτηση μιας νέας μορφής καταπίεσης από τα ανώτερα και προνομιούχα ζώα προς τα σκληρά εργαζόμενα και υπάκουα ζώα. Τέλος, το βιβλίο προβληματίζει τον αναγνώστη και τον καλεί να συλλογιστεί, μα και να κρίνει τις πολιτικές και κοινωνικές συνθήκες στις οποίες διαβιώνει. Αποτελεί μία ιστορία με διαχρονική αξία, καθώς έχει αναφορές σε διάφορες περιπτώσεις, ανεξαρτήτως χώρου και χρόνου.

Κίρρα Χριστακοπούλου, γ9

Λ. ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ-ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ο χορός του μαύρου πελαργού

➔ Το βιβλίο το διάβασα πριν από δύο χρόνια. Παρά το χρονικό διάστημα που έχει περάσει το ενδιαφέρον μου έχει παραμείνει αμείωτο. Το βιβλίο αφορά έναν έφηβο, τον δεκατρίαχρονο Φάνη και την ιδιαίτερη σχέση που έχει ο ίδιος με τον παππού του. Ξαφνικά, ωστόσο, μία μέρα, ο παππούς εξαφανίζεται. Κατά την προσπάθειά του να ανακαλύψει πού είναι, βρίσκει στο δωμάτιό του το ημερολόγιό του. Ένα τετρά-

διο, στο οποίο ο ηλικιωμένος παππούς είχε καταγράψει όλα του τα μυστικά, όλα του τα συναισθήματα και τις σκέψεις, για κάθε ξεχωριστή μέρα της περιπετειώδους ζωής του. Περιγράφει πώς ο παππούς βίωσε την προσφυγία των Ποντίων το 1922. Σε αυτήν την περιπέτεια, ο Φάνης, απευθύνεται στην Άννα, ζητώντας βοήθεια. Παρέα θα ανακαλύψουν πληροφορίες, οι οποίες αφορούν τον παππού του Φάνη. Όσες περισσότερες σελίδες διαβάζει ο μικρός Φάνης, τόσο περισσότερο εκπλήσσεται με το σκοτεινό και μυστηριώδες παρελθόν του ίδιου του παππού του. Ποτέ δεν του είχε περάσει από τον νου τι μπορεί να θέλει να κρύψει... Θα καταφέρει, άραγε, να τον εντοπίσει; Θα πείσει ο δεκατρίαχρονος έφηβος τον παππού του να ομολογήσει τις πράξεις του, καθώς επίσης και την αναπάντεχη εξαφάνισή του; Πρόκειται για μία αληθινή ιστορία, που μετατράπηκε σε ένα αξιαγάπητο μυθιστόρημα. Το προτείνω ανεπιφύλακτα, καθώς πιστεύω ότι θα ενταχθεί, χωρίς αμφιβολία, στη λίστα των αγαπημένων σας!

Δανάη Λίντα, β5

N. KAZANTZAKH

Ο Χριστός ξανασταυρώνεται

➔ Το μυθιστόρημα του Ν. Καζαντζάκη διαδραματίζεται σε ένα ελληνικό χωριό της Μ. Ασίας, τη Λυκόβρυση κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας. Οι κάτοικοι ετοιμάζουν την αναπαράσταση του Θείου Δράματος (των παθών του Χριστού) και αναθέτουν τους ρόλους στους κατοίκους του χωριού. Καθώς οι άνθρωποι που έχουν επιλεγεί να υποδυθούν τον Χριστό, τη

Μαρία Μαγδαληνή, τον Ιούδα και άλλους «μπαίνουν» μέσα στους ρόλους τους, αρχίζουν να αλλάζουν εσωτερικά και να βιώνουν με έντονη πνευματικότητα όλα όσα υποδύονται. Παράλληλα φτάνει στο χωριό και ζητάει βοήθεια μία ομάδα προσφύγων ενός γειτονικού χωριού το οποίο έχει καταστραφεί από τους Τούρκους. Οι τοπικοί άρχοντες αλλά και ο παπάς της Λυκόβρυσης θέλουν να τους διώξουν, ώστε να διατηρήσουν την ηρεμία και την ασφάλειά τους. Αντιθέτως όσοι υποδύονται τους ρόλους που έχουν σχέση με τα πάθη του Χριστού, αλλά και κάποιοι κάτοικοι του χωριού που καταλαβαίνουν τη δυσχερή θέση στην οποία βρίσκονται, νιώθουν την υποχρέωση να τους βοηθήσουν. Η σύγκρουση κορυφώνεται δείχνοντας με αυτόν τον τρόπο ότι ο Χριστός «ξανασταυρώνεται» καθημερινά μέσα από την αδικία, τον εγωισμό και την ανθρωπινή υποκρισία. Το μυθιστόρημα αυτό του καταξιωμένου λογοτέχνη, Νίκου Καζαντζάκη παραμένει πάντα επίκαιρο, αφού μέσα από αυτό ο αναγνώστης συνειδητοποιεί ότι οι άνθρωποι δεν διστάζουν να «σταυρώσουν» αυτούς που αγαπούν αληθινά. Αξίζει να το διαβάσει κανείς, γιατί πρόκειται όχι μόνο για μια συναρπαστική αφήγηση αλλά και για μια βαθιά ανθρωπινή εμπειρία.

Στέφανος Διαλετής, β3

Οι παπαγάλοι

Ήταν ένας παπαγάλος
Γερμανός θα'ταν ή Γάλλος
που ανθρώπινα μιλούσε
και τις γλώσσες μελετούσε

Ήταν κι ένας Λιβανέζος
- παπαγάλος - ή Κινέζος
που γλεντούσε στο κλουβάκι
τρώγοντας το φυστικάκι

Μέσα στα κλουβιά τους νιώθαν
και οι δυο ευτυχισμένοι
μες στη φυλακή τους ζούσαν
μια ζωή χαριτωμένη

Έτσι νόμιζαν οι φίλοι
-το κλουβί τους ευτυχία-
μα δεν ήξεραν, τι κρίμα!
τι σημαίνει ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!

Ένας τρίτος παπαγάλος Έλληνας
και όχι άλλος φάνηκε
στη γειτονιά τους
γύρα φέρνει τα κλουβιά τους

Σαν τους βλέπει βολεμένους
- δυο χαζούς φυλακισμένους-
απορεί, μα και θυμώνει
κι απ' αγάπη τους μαλώνει

Φίλοι μου, αγαπημένοι,
τι κατάντια που σας δέρνει!
΄σεις του ουρανού πολίτες
πώς γινήκατε ισοβίτες;

Η τροφή και η υγεία
στη ζωή έχουν αξία
αγαθά είναι σπουδαία
απ' τα πρώτα κι αναγκαία

**Όμως απ' την κάθε αξία
η μεγαλύτερη και Θεία
μάθετε πως είναι μόνο
στη ζωή, η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!!**

Πάνος - Οδυσσέας Χρήστου, γ7

Η καταδίκη

Έχεις σκεφτεί ποτέ τη ζωή σου
σαν μία ρόδα;
Μάλλον ναι...

Έχεις σκεφτεί ποτέ γιατί;
Μάλλον όχι...

Κι αν το έχεις, θα μου πεις
πως είναι επειδή η ζωή κυλάει.

Όμως ο λόγος είναι άλλος.
Αν είχαν δέσει όλους τους ανθρώπους,
Πάνω σε αυτή τη ρόδα,
Όσο θα κυλούσε,
Άλλοι θα πλακωνόταν στο έδαφος,
Και άλλοι θα ανεβαίναμε ψηλά,

Θα έφταναν στα ύψη...
Δεν θα βρίσκονταν πολλοί από αυτούς.
Να χαμηλώσουν το βλέμμα τους
και να αναρωτηθούν.

«Τι κάνουν οι υπόλοιποι;»
Και δεν θα βρισκόταν πολλοί
από τους χαμηλωμένους
να διανοηθούν να κοιτάξουν
προς τα πάνω και να απαντήσουν

Και όσο κυλάει η ρόδα,
Οι θέσεις θα αλλάζουν και όλοι ξεχνάνε,
Αφού είναι καταδικασμένοι να ξεχάσουν...

Ναταλία Παπανικολάου, α7

A SINGULAR SCHOOL
A COLLECTIVE EFFORT

Στηρίξτε
το **Πρόγραμμα**
Υποτροφιών
με τη δωρεά σας!

Η συλλογική συμμετοχή
είναι η δύναμή μας!

Στηρίξτε εδώ

www.athenscollege.edu.gr/give/givenow

1925

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ελληνο-Αμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα

Νηπιαγωγείο • Δημοτικό • Γυμνάσιο • Λύκειο

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ • ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΨΥΧΙΚΟΥ • ΜΕΤΑΠΟΙΤΗΣΗ I.M. ΚΑΡΝΕΖ

